Psaltirea

Proorocului şi Împăratului David

Tipărită cu blagoslovenia
Înalt Preasfinţitului Sofronie
Arhiepiscop al Sucevei şi Mitropolit al Moldovei

Prin osârdia şi silinţa
Preacuviosului Arhimandrit Gherasim,
Stareţ al Sfintelor Mănăstiri Neamţ şi Secu

Tipărită în tipografia Sfintei Mănăstiri Neamţ
la anul 1859 de Ieromonahul Teofilact, tipograful

Tipic al Sfinţilor Părinţi prin Dumnezeu predanisit tuturor celor ce vor voi a se îndeletnici în citirea Psaltirii, monahilor şi tuturor temătorilor de Dumnezeu, pravoslavnicilor creştini

Purtătorii de Dumnezeu Preacuvioşii, luminătorii a toată lumea, pământeştii îngeri şi cereştii oameni, dintru început de la Preasfântul Duh predanisirea monahicească deprinzându-o şi cu darul lui Dumnezeu cu totul luminaţi făcându-se, pe Hristos L-au sălăşluit în preafrumoasele lor suflete prin viaţa lor cea cinstită şi biruitori asupra diavolului s-au arătat-deşi cu ispite fără de număr de acela au fost luptaţi. Ci, biruindu-l pe dânsul, mai luminat decât aurul cel lămurit strălucesc şi mai vârtos decât zăpada s-au albit şi nematerialnice aripi de aur în cugetul lor luând, ca nişte întraripaţi cereşti vulturi, la cer au zburat. Şi nouă ne-au lăsat aşezământ cântările lor, cele prin Dumnezeu predanisite, şi umilicioasele rugăciuni prin care pe Dumnezeu milostiv L-au făcut loruşi. Căci unii dintru dânşii, ceasurile cu milostivire le cântă, psalmi alegând, Tropare şi rugăciuni alcătuind şi pe acestea cu rânduială preacuviincioasă bine întocmindu-le, le-au numit Ceaslov. Alţii, numai singură Psaltirea o cântau iar alţii, mai nevoitori fiind, după fiecare Catismă, Sfinte Dumnezeule cu metanii şi cu Troparele cele de pocăinţă şi cu rugăciunile, cântau Psaltirea.

Tipicul citirii Psaltirii peste tot anul

De la Duminica Antipasha (care este a Tomii) până la 22 Septembrie:

În Sâmbăta cea Luminată la Vecernie - Catisma 1 şi Polieleul în locul Catismei 17 pentru praznicul ce este. Iar în toate celelalte Duminici citim Catisma 17 în afară de se va întâmpla praznic sau Sfânt cu Polieleu.

Luni la Utrenie - Catisma 4 şi 5. La Vecernie - Catisma 6. Marţi la Utrenie - Catisma 7 şi 8. La Vecernie - Catisma 9. Miercuri la Utrenie - Catisma 10 şi 11. La Vecernie - Catisma 12. Joi la Utrenie - Catisma 13 şi 14. La Vecernie - Catisma 15. Vineri la Utrenie - Catisma 19 şi 20. La Vecernie - Catisma 18. Sâmbătă la Utrenie - Catisma 16 şi 17. Iar Duminicile la Vecernie peste tot anul nu citim Psaltirea decât numai dacă va fi Luni praznic sau vreun Sfânt cu Polieleu. Atunci se pune Duminica la Vecernie - Catisma 1 - „Fericit bărbatul...”, antifon.

Iar la Polunoşniţă: Luni, Marţi, Miercuri, Joi şi Vineri peste tot anul citim Catisma 9

De la 22 Septembrie până la 20 Decembrie:

În toate Duminicile, în locul Catismei 17 citim Polieleul.

Iar peste săptămână: Luni, Marţi, Miercuri şi Joi la Utrenie se citesc câte trei Catisme şi la Vecernie totdeauna Catisma 18. Iar de se va întâmpla în vreo zi Praznic sau Sfânt - chiar numai cu slavoslovie -

atunci la Utrenie se citesc două Catisme şi a treia la Vecernie. Şi citim în acest chip:

Sâmbătă la Vecernie - Catisma 1. Duminică la Utrenie - Catismele 2 şi 3 cu Polieleu. Luni la Utrenie - Catisma 4, 5 şi 6. Marţi - Catisma 7, 8 şi 9. Miercuri - Catisma 10, 11 şi 12. Joi - Catisma 13, 14 şi 15. Vineri - Catisma 19 şi 20. Sâmbăta - Catisma 16 şi 17.

Din 14 zile ale lui Ianuarie până în Duminica Brânzei:

Asemenea ca în răstimpul dintre 22 septembrie - 20 decembrie.

Învăţătură cum se citeşte Psaltirea în Sfântul şi Marele Post:

În săptămâna 1, 2, 3, 4 şi 6 să se citească toate Catismele la a lor vreme dar să nu se lase nici una.

Sâmbătă seara obişnuita Catisma 1.

Duminica dimineaţa - Catisma 2, 3 şi 17.

Luni dimineaţa - Catisma 4, 5 şi 6. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 7. La ceasul 6 - Catisma 8. La ceasul 9 - Catisma 9. Seara - catisma 18.

Marţi dimineaţa - Catisma 10, 11 şi 12. La ceasul 1 - Catisma 13. La ceasul 3 - Catisma 14. La ceasul 6 - Catisma 15. La ceasul 9 - Catisma 16. Seara - Catisma 18.

Miercuri dimineaţa - Catisma 19, 20 şi 1. La ceasul 1 - Catisma 2. La ceasul 3 - Catisma 3. La ceasul

6 - Catisma 4. La ceasul 9 - Catisma 5. Seara - Catisma 18.

Joi dimineaţa - Catisma 6, 7 şi 8. La ceasul 1 - Catisma 9. La ceasul 3 - Catisma 10. La ceasul 6 - Catisma 11. La ceasul 9 - Catisma 12. Seara - Catisma 18.

Vineri dimineaţa - Catisma 13, 14 şi 15. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 19. la ceasul 6 - Catisma 20. La ceasul 9 - Catisma nu este. Seara - Catisma 18.

Sâmbătă dimineaţa - Catisma 16 şi 17.

Învăţătură despre cum se citesc Catismele în săptămâna 5 din Sfântul şi Marele Post:

Sâmbătă seara - Catisma 1.

Duminica dimineaţa - Catisma 2, 3 şi 17.

Luni dimineaţa - Catisma 4, 5 şi 6. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 7. La ceasul 6 - Catisma 8. La ceasul 9 - Catisma 9. Seara - Catisma 10.

Marţi dimineaţa - Catisma 11, 12 şi 13. La ceasul 1 - Catisma 14. La ceasul 3 - Catisma 15. La ceasul 6 - Catisma 16. La ceasul 9 - Catisma 18. Seara - Catisma 19.

Miercuri dimineaţa - Catisma 20, 1 şi 2. La ceasul 1 - Catisma 3. La ceasul 3 - Catisma 4. La ceasul 6 - Catisma 5. La ceasul 9 - Catisma 6. Seara - Catisma 7.

Joi dimineaţa - Catisma 8. La ceasul 1 - Catisma

nu este. La ceasul 3 - Catisma 9. La ceasul 6 - Catisma 10. La ceasul 9 - Catisma 11. Seara - Catisma 12.

Vineri dimineaţa - Catisma 13, 14 şi 15. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 19. La ceasul 6 - Catisma 20. La ceasul 9 - Catisma nu este. Seara - Catisma 18.

Sâmbătă dimineaţa - Catisma 16 şi 17.

Arătare de cum se cuvine a se citi Psaltirea în Săptămâna Patimilor în timpul căreia în Biserică se citeşte numai o Psaltire:

Seara în Sâmbăta lui Lazăr - Catisma 1.

În Duminica Floriilor: dimineaţa - Catisma 2 şi 3.

Luni dimineaţa - Catisma 4, 5 şi 6. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 7. La ceasul 6 - Catisma 8. La ceasul 9 - Catisma nu este. Seara - Catisma 18.

Marţi dimineaţa - Catisma 9, 10 şi 11. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 12. La ceasul 6 - Catisma 13. La ceasul 9 - Catisma nu este. Seara - Catisma 18.

Miercuri dimineaţa - Catisma 14, 15 şi 16. La ceasul 1 - Catisma nu este. La ceasul 3 - Catisma 19. La ceasul 6 - Catisma 20. La ceasul 9 - Catisma nu este. Tot Miercuri seara - Catisma 18 fără metanii. Şi aşa se închide Psaltirea până în Sâmbăta Tomei. Se va cânta numai Catisma 17 în Sâmbăta cea Mare în 3 stări după cum scrie în Triod.

Cuvânt înainte despre puterea Psalmilor şi despre ce este Psaltirea

Ce este soarele între celelalte lumini ale cerului, aceea este Psaltirea între celelalte cărţi insuflate de Dumnezeu. Psaltirea luminează toate simţurile inimii, toate cugetele sufletului şi toate mişcările minţii în microcosmos (că aşa se tâlcuieşte omul = lume mică). Îl încălzeşte (pe om), îl veseleşte, îl luminează prin cunoştinţa adevărului şi prin descoperirea dumnezeieştilor Taine. Îl aprinde cu dragoste către Dumnezeu, cu căldura Duhului Sfânt şi cu umilinţa lacrimilor. Îl veseleşte cu aducerea aminte de Dumnezeu şi cu făgăduinţa veşnicilor bunătăţi ale Ierusalimului ceresc. Nu este atât de trebuincioasă călătoria soarelui acestei lumi cât este citirea Psaltirii de către om. Că zice Sfântul Ioan Gură de Aur: „Mai bine să înceteze soarele din călătoria sa decât să înceteze citirea Psaltirii. Căci Psaltirea este mai folositoare decât toate cărţile. Toate cărţile sunt de folos şi mare grijă fac dracilor dar nu ca Psaltirea.” Zice şi marele Vasile: „Nici o altă carte nu slăveşte aşa pe Dumnezeu precum Psaltirea. Şi nici o alta nu se poate asemăna cu folosul ei”.

Voieşti a şti foloasele ce se pricinuiesc din citirea psalmilor? Însuţi le vei pricepe numai de vei citi cu luare aminte, cu trezvire şi cu pricepere căci nu este cu putinţă a număra ce poate lucra Psaltirea. Cu îngerii slăveşte pe Dumnezeu. Pe toată lumea cea din ceruri şi pe cea de sub cer o cheamă spre

slavoslovia lui Dumnezeu. Pe draci îi blestemă, mare plâns şi mare durere face diavolilor. Pentru Împăraţi şi pentru boieri şi pentru toată lumea pe Dumnezeu îl roagă. Lucrează sfinţenie, pe suflet ca soarele îl luminează, ca apa îl curăţeşte, ca focul îl încălzeşte, ca untul de lemn cu îndurarea lui Dumnezeu îl unge. Poftele trupeşti, iuţimea, urgia şi mânia le potoleşte. Înmulţeşte credinţa, nădejdea şi legătura dragostei. Mai înainte spune cele viitoare, alege acestea de acum, aduce aminte de cele trecute. Citirea psalmilor cu luare aminte, şi din inima împietrită scoate lacrimi. Psaltirea este partea cea aleasă cu îngerii, cântare preaiubită lui Dumnezeu, solitoare de mântuire omului păcătos, mângâiere bătrânilor, înfrumuseţare tinerilor, luminare şi înţelepciune a pruncilor, podoabă preafrumoasă femeilor înţelepte. Este dătătoare de smerenie, izgonitoare trufaşilor draci, armă împotriva înfricoşărilor nopţii, odihnă ostenelilor de peste zi.

Psaltirea este lucru îngeresc, moştenire cerească, tămâie duhovnicească. Dar ce zic multe? Tuturor toate este cartea psalmilor. De aceea unii au numit-o „Biblie mică” deoarece toate câte sunt pe larg în cărţile Legii Vechi şi ale celei Noi, sunt tâlcuite pe scurt de Duhul Sfânt în Psaltire. Alţii au asemănat Psaltirea cu o comoară mare de obşte căci toate visteriile înţelepciunii şi ale cunoştinţei de Dumnezeu sunt ascunse în ea. Această neîmpuţinată, mare şi fără de preţ comoară o hărăzesc dragostei tale (blagocestive cititorule) pentru

ca din ea să-ţi agoniseşti ţie bogăţie veşnică şi nestricăcioasă păstrată în ceruri, acolo unde furii nu se apropie, nici rugina nu o strică. Căreia şi noi spre a ne învrednici împreună cu voi, pe Cel în Treime proslăvit Dumnezeu rugaţi-L şi Lui împreună de toate să-I dăm mulţumită. Amin.

Rânduiala citirii Psaltirii deosebi:

De eşti Preot, începe aşa: „Binecuvântat este Dumnezeul nostru...”. *Iar de nu eşti, zi:* „Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime...”. *Şi după:* „Tatăl nostru...”, *spune Troparele acestea:*

Glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi păcătoşii, robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cinstita prăznuire a Proorocului Tău, Doamne, Cer a arătat Biserica că îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, în pace îndreptează viaţa noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulţimile păcatelor mele de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit curată căutând mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet şi te roagă Fiului tău şi Dumnezeului nostru ca să-mi dea mie iertare de răutăţile ce am făcut, ceea ce eşti

una binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi te închină cât poţi. Apoi spune această rugăciune către Preasfânta Treime:

Întru tot Sfântă Treime, Dumnezeule şi Făcătorule a toată lumea, ajută-mi şi-mi îndreptează inima mea spre a începe cu înţelepciune şi a săvârşi cu fapte bune aceşti de Dumnezeu insuflaţi psalmi care au fost grăiţi de Duhul Sfânt prin gura lui David, pe care şi eu, nevrednicul, acum vreau să-i grăiesc. Dar, cunoscându-mi nevrednicia mea, căzând înaintea Ta mă rog Ţie şi cer de la Tine ajutor. Doamne Iisuse Hristoase, îndreptează mintea mea şi întăreşte inima mea ca să nu mă îngreuiez de graiurile gurii ci să mă veselesc de înţelegerea cuvintelor şi să mă gătesc spre lucrarea faptelor bune care mă învăţ şi să le grăiesc. Ca prin faptele cele bune luminându-mă, să fiu părtaş la Judecată părţii celei de-a dreapta cu toţi aleşii Tăi. Deci acum, Stăpâne, binecuvintează ca, răsuflând de la inimă, cu limba să strig în acest chip:

Fericit bărbatul...

Încet, cu luare aminte şi cu socoteală, fără a te grăbi, pentru a înţelege şi cu mintea cele ce citeşti.

CATISMA ÎNTÂI

Psalmul 1, al lui David, nescris deasupra la evrei

1. Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioşilor şi în calea păcătoşilor n-a stătut şi pe scaunul pierzătorilor n-a şezut.

2. Ci în legea Domnului e voia Lui şi în legea Lui va cugeta ziua şi noaptea.

3. Şi va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa şi frunza lui nu va cădea şi toate, ori câte va face, vor spori.

4. Nu (sunt) aşa necredincioşii, nu (sunt) aşa: ci ca praful, ce-l spulberă vântul de pe faţa pământului.

5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioşii la judecată, nici păcătoşii în sfatul drepţilor.

6. Că ştie Domnul calea drepţilor, şi calea necredincioşilor va pieri.

Psalmul 2, Al lui David

1. Pentru ce s-au întărâtat neamurile şi noroadele au cugetat cele deşarte? Stătut-au de faţă împăraţii pământului şi boierii s-au adunat întru una asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.

2. Să rupem legăturile lor şi să lepădăm de la noi jugul lor.

3. Cel ce locuieşte în ceruri va râde de dânşii şi Domnul va batjocori pe ei.

4. Atunci va grăi către dânşii întru iuţimea Sa şi întru mânia Sa îi va tulbura pe ei.

5. Iar Eu sunt pus Împărat de Dânsul peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul au zis către Mine: Fiul meu eşti Tu, Eu astăzi te-am născut.

6. Cere de la Mine şi voi da Ţie neamurile moştenirea Ta şi biruinţa Ta marginile pământului.

7. Paşte-vei pe dânşii cu toiag de fier, ca vasele olarului vei zdrobi pe dânşii.

8. Şi acum împăraţi înţelegeţi; învăţaţi-vă toţi care judecaţi pământul.

9. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi Lui cu cutremur.

10. Luaţi învăţătură ca nu cândva să se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrabă mânia Lui, fericiţi toţi care nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul 3. Al lui David, când a fugit de către faţa fiului său Avesalom

1. Doamne, căci s-au înmulţit cei ce mă necăjesc; mulţi se scoală asupra mea.

2. Mulţi zic sufletului meu: «Nu este mântuire lui întru Dumnezeul lui».

3. Iar Tu, Doamne, Sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cela ce înalţi capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-au auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. Şi eu am adormit şi am dormit, sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de noroade care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuieşte-mă, Dumnezeul meu!

7. Că Tu ai bătut pe toţi cei ce-mi vrăjmăşesc mie în deşert, dinţii păcătoşilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea şi peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 4. Al lui David. Întru sfârşit, în laude

1. Când am strigat eu, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptăţii mele, întru necaz m-ai desfătat. Milostiveşte-te spre mine şi ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? pentru ce iubiţi deşertăciunea şi căutaţi minciuna?

3. Şi să ştiţi că minunat au făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

4. Mâniaţi-vă şi nu greşiţi; cele ce ziceţi în inimile voastre întru aşternuturile voastre vă umiliţi.

5. Jertfiţi jertfa dreptăţii şi nădăjduiţi spre Domnul.

6. Mulţi zic: «Cine va arăta nouă cele bune?» Însemnatu-s-au peste noi lumina feţii Tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea din rodul grâului, al vinului şi al untului de lemn al lor s-au înmulţit.

8. Cu pace împreună mă voi culca şi voi adormi, că tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai aşezat.

Psalmul 5. Al lui David. Întru sfârşit, pentru cea moştenitoare

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.
2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu şi Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne.
3. Dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voi sta înaintea Ta şi mă vei vedea.
4. Că Dumnezeu Cel ce nu voieşti fărădelege Tu eşti; nu va locui lângă Tine cel ce vicleneşte,
5. Nici nu vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi; urât-ai pe toţi cei ce lucrează fărădelege.
6. Pierde-vei pe toţi cei ce grăiesc minciună, pe bărbatul sângiurilor şi vicleanul urăşte Domnul.
7. Iar eu întru mulţimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.
8. Doamne, povăţuieşte-mă întru dreptatea Ta, pentru vrăjmaşii mei îndreptează înaintea Ta calea mea.
9. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deşartă, groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau.
10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule, cadă din cuge-

tele sale, după mulţimea păgânătăţilor lor leapădă-i pe dânşii, că Te-au amărât, Doamne.

11. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduiesc întru Tine, în veac se vor bucura şi Te vei sălăşlui întru dânşii şi se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc Numele Tău.

12. Că Tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 6. Al lui David. Întru sfârşit, în laude, pentru a opta

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

2. Miluieşte-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele.

3. Şi sufletul meu s-a tulburat foarte şi Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne, izbăveşte sufletul meu, mântuieşte-mă pentru mila Ta.

5. Că nu este între morţi cel ce Te pomeneşte pe Tine, şi în iad cine se va mărturisi Ţie?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu; cu lacrimile mele aşternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, învechitu-m-am întru toţi vrăjmaşii mei.

8. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelege, că au auzit Domnul glasul plângerii mele.

9. Auzit-au Domnul cererea mea, Domnul rugăci-

unea mea au primit.

10. Să se ruşineze şi să se tulbure toţi vrăjmaşii mei, să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 7 . Al lui David. Care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, feciorul lui Iemeni

1. Doamne Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, mântuieşte-mă de toţi cei ce mă gonesc şi mă izbăveşte.

2. Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăveşte nici cel ce mântuieşte.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie rele,

5. Să cad adică de la vrăjmaşii mei deşert; să gonească dar vrăjmaşul sufletul meu şi să-l prindă şi să calce în pământ viaţa mea şi slava mea în ţărână să o aşeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta, înalţă-Te întru hotarele vrăjmaşilor Tăi.

7. Şi Te scoală, Doamne Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit,

8. Şi adunare de noroade Te va înconjura,

9. Şi pentru aceasta la înălţime Te întoarce. Domnul va judeca pe noroade. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea şi după nerăutatea mea asupra

mea.

10. Sfârşească-se răutatea păcătoşilor, şi vei îndrepta pe cel drept, cel ce cerci inimile şi rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu de la Dumnezeu, cel ce mântuieşte pe cei drepţi la inimă.

12. Dumnezeu este Judecător drept şi tare şi îndelung răbdător şi neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veţi întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său au încordat şi l-au gătit pe el.

14. Şi într-însul au gătit vasele morţii; săgeţile Sale celor ce se ard le-au lucrat.

15. Iată au chinuit cu nedreptate şi au zămislit durere şi au născut fărădelege.

16. Groapă au săpat şi o au deschis pe ea, şi va cădea în groapa care o au făcut.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui şi pe creştetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

18. Mărturisi-mă-voi Domnului după dreptatea Lui şi voi cânta Numele Domnului Celui înalt.

Psalmul 8 . Al lui David. Întru sfârşit, pentru teascuri

1. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat Numele Tău în tot pământul

2. Că s-a înălţat mare cuviinţa Ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să sfarmi pe vrăjma-

şul şi izbânditorul.

4. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna şi stelele, care Tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-l pomeneşti pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

6. Micşoratu-l-ai pe dânsul puţin oarece decât îngerii, cu slavă şi cu cinste l-ai încununat pe el, şi l-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale.

7. Toate le-ai supus sub picioarele omului, oile şi boii, toate, încă şi dobitoacele câmpului.

8. Păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat Numele Tău în tot pământul!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma întâi se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 1:

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălţimea cerului ci, îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

De vreme ce dreptul abia se mântuieşte dar eu unde mă voi arăta păcătosul cel ce nu am purtat greutatea şi zăduful zilei. Ci, cu cei din al unsprezecelea ceas, împreună mă numără, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Braţele Părinteşti grăbeşte a le deschide mie, că curveşte am cheltuit viaţa mea! Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: greşit-am la cer şi înaintea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu, pe care L-ai născut mai presus de minte şi de cuvânt, neîncetat roagă-L împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotţiitorule şi necuprinse, Puterea cea începătoare de lumină şi neînţeleasă, Părintele Fiinţei celei ipostatice şi Purcezătorul Duhului Tău Celui de o putere; Care pentru îndurările milostivirii şi negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea fiinţa omenească cea cuprinsă în întunericul păcatului ci dumnezeieştile lumini ale sfintelor Tale învăţături prin Lege şi prin prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi prin Singur Unul-Născut al Tău Fiu - Care bine ai voit de a răsărit nouă prin trup şi la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povăţuit. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre şi ne dăruieşte nouă, Doamne, cu deşteptată şi trează inimă, să petrecem toată noaptea vieţii acesteia, aş-

teptând venirea Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcaţi şi dormind ci priveghind şi deşteptaţi spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm şi întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc şi nespusa dulceaţă a celor ce privesc frumuseţea Feţei Tale cea negrăită. Că bun şi Iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui Celui fără de început, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi de viaţă Făcătorului Duhului Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A DOUA

Psalmul 9 . Al lui David. Întru sfârşit, pentru cele ascunse ale Fiului

1. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

2. Veseli-mă-voi şi mă voi bucura întru Tine; cânta-voi Numele Tău, înalte.

3. Când se va întoarce vrăjmaşul meu înapoi, slăbi-vor şi vor pieri de către faţa Ta.

4. Că ai făcut judecata mea şi îndreptarea mea; şezut-ai pe scaun Cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile şi au pierit necredincioşii; stins-ai numele lor în veac şi în veacul veacului.

6. Vrăjmaşului i-au lipsit săbiile întru sfârşit şi cetăţile i-ai sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Şi Domnul în veac rămâne; gătit-au la judecată scaunul său.

8. Şi El va judeca lumea întru dreptate; judeca-va norodul cu îndreptare.

9. Şi s-au făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase, întru necazuri.

10. Şi să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc Numele Tău că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.

11. Cântaţi Domnului, Celui ce locuieşte în Sion. Vestiţi întru neamuri isprăvile Lui.

12. Că Cel ce caută sângiurile lor şi-au adus

aminte, nu au uitat strigarea săracilor.

13. Miluieşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmaşii mei Cela ce mă înalţi pe mine din porţile morţii.

14. Ca să vestesc toate laudele Tale, în porţile fetei Sionului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta.

15. Afundatu-s-au neamurile în groapa care o au făcut; în cursa aceasta, care o au ascuns, s-a prins piciorul lor.

16. Cunoaşte-se Domnul judecăţi făcând; întru faptele mâinilor sale s-a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoşii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârşit va fi uitat săracul, răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârşit.

19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase, întru necazuri;

22. Când se mândreşte necredinciosul se aprinde săracul; prinză-se întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftele sufletului său şi cel ce face strâmbătate bine se cuvânteză, întărâtat-a pe Domnul

24. Cel păcătos după mulţimea mâniei lui nu va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea; leapădă-

se judecăţile Tale de către faţa lui; peste toţi vrăjmaşii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: «Nu mă voi clătina din neam în neam fără de rău».

27. A căruia de blestem gura lui este plină şi de amărăciune şi de vicleşug.

28. Sub limba lui ostenească şi durere; şade întru pitulare cu cei bogaţi întru ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat, ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândeşte întru ascuns, ca leul în culcuşul său; pândeşte ca leul ca să apuce pe săracul, să apuce pe săracul când îl va trage pe el.

30. În laţul său îl va smeri pe el, pleca-se-va şi va cădea când va stăpâni el pe cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: «Uitat-au Dumnezeu, întors-au faţa Sa, ca să nu vadă până în sfârşit».

32. Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: «Nu va întreba».

34. Vezi că Tu la durere şi la mânie priveşti ca să-l dai pe el în mâinile Tale. Ţie s-au lăsat săracul, sărmanului Tu fii ajutător.

35. Zdrobeşte braţul celui păcătos şi rău; căuta-se-va păcatul lui şi nu se va afla.

36. Domnul este Împărat în veac şi în veacul veacului; pieriţi neamuri din pământul Lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor au luat aminte urechea Ta.

38. Judecă săracului şi smeritului ca să nu ada-

oge încă a se mări omul pe pământ.

Psalmul 10 Al lui David. Întru sfârşit

1. Spre Domnul am nădăjduit, cum veţi zice sufletului meu:«Mută-te în munţi ca o pasăre?»
2. Că iată păcătoşii au încordat arcul, gătit-au săgeţi în tolbă ca să săgete întru întuneric pe cei drepţi la inimă.
3. Că cele ce Tu ai săvârşit, ei le-au stricat dar dreptul ce a făcut?;
4. Domnul în Biserica cea sfântă a Sa, Domnul în cer scaunul Lui; ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pe fiii omeneşti.
5. Domnul întreabă pe cel drept şi pe cel necredincios iar cel ce iubeşte nedreptatea urăşte sufletul său.
6. Ploua-va peste cei păcătoşi laţuri, foc şi iarbă pucioasă şi duh de vifor partea paharului lor.
7. Că drept este Domnul şi dreptăţi au iubit, îndreptări au văzut faţa Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 11 . Al lui David. Întru sfârşit, pentru a opta

1. Mântuieşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-a împuţinat adevărurile de la fiii oamenilor.
2. Deşetăciuni a grăit fiecare către vecinul său,

buze viclene în inimă şi în inimă au grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pe cei ce au zis: «Limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?»

5. «Pentru necazul săracilor şi pentru suspinul celor slabi acum mă voi scula», zice Domnul, «Pune-mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el».

6. Cuvintele Domnului: cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curăţit de şapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi şi ne vei feri de neamul acesta şi în veac.

8. Împrejur necredincioşii umblă; după înălţimea Ta ai înmulţit pe fiii omeneşti

Psalmul 12 Al lui David. Întru sfârşit

1. Până când, Doamne, mă vei uita? Până în sfârşit? Până când întorci faţa Ta de către mine?

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua şi noaptea?

3. Până când se va înălţa vrăjmaşul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă, Doamne Dumnezeul meu; luminează ochii mei ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: «Întăritu-m-am asupra lui». Cei ce mă necăjesc se vor bucura dacă mă voi clătina.

6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va

inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului celui ce au făcut bine mie şi voi cânta Numelui Domnului celui înalt.

Psalmul 13 Al lui David. Întru sfârşit

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: «Nu este Dumnezeu». Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru meşteşugurile lor, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor ca să vadă de este cel ce înţelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut. Nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea, cei ce mănâncă pe norodul meu întru mâncare de pâine; pe Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică unde nu era frică că Domnul este în neamul drepţilor.

6. Sfatul săracului l-aţi ruşinat iar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iacob şi se va veseli Israel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 14 Al lui David. Întru sfârşit

1. Doamne, cine va locui în locaşul Tău? Sau cine se va sălăşlui în muntele cel sfânt al Tău?

2. Cel ce umblă fără prihană şi face dreptate, cel ce grăieşte adevăr în inima sa.

3. Care nu a viclenit în limba sa şi nu a făcut vecinului său rău şi ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea Lui cel ce vicleneşte iară pe cei ce se tem de Domnul îi slăveşte, cel ce se jură vecinului său şi nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă şi daruri asupra celor nevinovaţi nu a luat.

6. Cel ce face acestea, nu se va clătina în veac.

Psalmul 15 Scrisoarea stâlpului lui David

1. Păzeşte-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: «Domnul meu eşti tu, că bunătăţile mele nu-ţi trebuiesc».

3. Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate au făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

4. Înmulţitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sângiuri, nici nu voi pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moştenirii mele şi a paharului meu. Tu eşti Cela ce iarăşi aşezi moştenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moştenirea mea sub puterea mea este.

7. Bine voi cuvânta pe Domnul Cel ce m-a înţelepţit pe mine şi încă şi până în noapte m-au pedepsit rărunchii mei.

8. Mai înainte văzut-am pe Domnul de-a pururea înaintea mea, că de-a dreapta mea este ca să nu mă clatin. „Pururea pun pe Domnul înaintea mea, că de este El la dreapta mea, nu mă voi clătina”

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea şi s-a bucurat limba mea şi încă şi trupul meu se va sălăşlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieţii; umplea-mă-vei de veselie cu faţa Ta, frumuseţe în dreapta Ta întru sfârşit.

Psalmul 16 Rugăciunea lui David

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2. De la faţa Ta judecata mea să iasă. Ochii mei vadă dreptăţi.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit şi nu s-a aflat întru mine nedreptate.

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omeneşti, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi

năsilnice.

5. Săvârşeşte paşii mei întru cărările Tale ca să nu se clatine paşii mei.

6. Eu am strigat că m-ai auzit, Dumnezeule, pleacă urechea Ta mie şi auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce nădăjduiesc spre Tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi.

9. De către faţa necredincioşilor care m-au necăjit pe mine, vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii săi şi-au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata la vânat şi ca un pui de leu ce locuieşte întru ascunsuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei şi-i împiedică; izbăveşte sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmaşii mâinii Tale.

14. Doamne, din puţin de pe pământ împarte-i pe ei în viaţa lor şi de cele ascunse ale Tale s-a umplut pântecele lor, săturatu-s-au fii lor şi au lăsat rămăşiţele pruncilor lor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feţei Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După a doua catismă se zice: Sfinte Dumnezeule… (de trei ori), Prea sfântă Treime…. Tatăl nostru… apoi: Troparele, Glasul 2:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici-o roadă de pocăinţă nu aduc, şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie: mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântuieşte.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu eu însumi mă înviforez de multe greşale; ci la limanul cel lin prin pocăinţă îndreptează-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mântuieşte-mă, a zis David, şi eu strig către Tine: greşit-am, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergându-le, miluieşte-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Solitoarea cea fierbinte a creştinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea şi nevoia vrăjmaşului şi să ne dea nouă iertare de cele ce am greşit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru-tot-puternice Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia Născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deşteptată,

cunoştinţă nerătăcită şi venirea Duhului Sfânt către câştigarea şi încredinţarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ţi se cuvine slavă, cinste şi închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

Psalmul 17. Întru sfârşit. Slugii Domnului, David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmaşilor lui şi din mâna lui Saul şi a zis:

1. Iubite-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi izbăvitorul meu.
2. Dumnezeul meu, ajutorul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul.
3. Apărătorul meu şi cornul mântuirii mele şi sprijinitorul meu.
4. Lăudând voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi mântui.
5. Cuprinsu-m-au durerile morţii şi râurile fărădelegii m-au tulburat.
6. Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au laţurile morţii.
7. Şi când mă necăjeam am chemat pe Domnul şi către Dumnezeul meu am strigat.
8. Auzit-au din Biserica cea sfântă a Sa glasul meu şi strigarea mea înaintea Lui, va intra în urechile Lui.
9. Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul şi temeliile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat că s-au mâniat pe dânsele Dumnezeu.
10. Suitu-s-a fum întru mânia Lui şi foc de la faţa Lui se va aprinde; cărbunii s-au aţâţat de la Dânsul.

11. Şi au plecat cerurile şi s-au pogorât şi negură sub picioarele Lui.

12. Şi s-au suit peste Heruvimi şi au zburat, zburat-au pe aripile vânturilor.

13. Şi au pus întunerec ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul Lui, întunecoase ape în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea Lui nori au trecut, grindină şi cărbuni de foc.

15. Şi au tunat din cer Domnul şi Cel înalt şi-au dat glasul Său.

16. Trimi-s-au săgeţi şi i-a risipit pe ei şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei.

17. Şi s-au arătat izvoarele apelor şi s-au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale.

19. Trimis-a dintru înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe.

20. Mîntui-mă-va de vrăjmaşii mei cei tari şi de cei ce mă urăsc pe mine că s-au mai întărit decât mine.

21. Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutăţii mele şi a fost Domnul întărirea mea.

22. Şi m-a scos întru lărgime, izbăvi-mă-va că m-a voit.

23. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea şi după curăţia mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului şi nu am făcut

păgânătate despre Dumnezeul meu.

25. Că toate judecăţile Lui înaintea mea şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul şi mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea şi după curăţia mâinilor mele, înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi şi cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Şi cu cel ales, ales vei fi şi cu cel îndărătnic, te vei îndărătnici.

30. Că Tu pe norodul cel smerit vei mântui şi ochii mândrilor vei smeri.

31. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne Dumnezeul meu, lumina-vei întunerecul meu.

32. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită şi întru Dumnezeul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite; scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?

35. Dumnezeul cel ce mă încinge cu putere şi a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârşeşti picioarele mele ca ale cerbului şi peste cele înalte mă pui.

37. Care înveţi mâinile mele la război şi ai pus arc de aramă braţele mele.

38. Şi ai dat mie scuteală de mântuire şi dreapta Ta m-a sprijinit.

39. Şi certarea Ta m-a îndreptat întru sfârşit şi certarea Ta aceasta mă va învăţa.

40. Lărgit-ai paşii mei sub mine şi nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voi pe vrăjmaşii mei şi-i voi prinde pe dânşii şi nu mă voi întoarce până ce se vor sfârşi.

42. Necăji-voi pe dânşii şi nu vor putea să stea; cădea-vor sub picioarele mele.

43. Şi m-ai încins cu putere spre război, împiedicat-ai pe toţi cei ce se sculau asupra mea sub mine.

44. Şi al vrăjmaşilor mei mi-ai dat mie dosul şi pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au şi nu era cel ce mântuieşte, către Domnul, şi nu i-au auzit pe ei.

46. Şi-i voi zdrumica pe ei ca praful în faţa vântului, ca tina uliţelor voi şterge pe dânşii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului, pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie, întru auzul urechii m-a auzit.

49. Fiii străini au minţit mie, fiii străini s-au învechit şi au şchiopătat din cărările lor.

50. Viu este Domnul şi bine este cuvântat Dumnezeu şi să se înalţe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie şi ai supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmaşii mei cei mânioşi.

52. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei

înălţa, de omul nedrept mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ţie întru neamuri, Doamne, şi Numelui Tău voi cânta.

54. Cel ce măreşti mântuirile împăratului şi faci milă unsului Tău, lui David şi seminţiei lui până în veac.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 18 Al lui David. Întru sfârşit

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor Lui o vesteşte tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt şi noaptea nopţii vesteşte ştiinţă.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se audă glasurile lor.

4. În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare au pus locaşul Său şi El ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se-va ca un uriaş să alerge cale, din marginea cerului ieşirea Lui.

7. Şi întâmpinarea Lui până la marginea cerului şi nu este cine să se ascundă de căldura Lui.

8. Legea Domnului fără prihană care întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă care înţeleptţeşte pruncii.

9. Dreptăţile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată care rămâne în veacul veacului; judecăţile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite-s mai vârtos decât aurul şi decât piatra scumpă mult şi mai dulci decât mierea şi fagurul.

12. Pentru că robul tău păzeşte acestea şi când păzeşte acestea, răsplătire este multă.

13. Greşalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curăţeşte-mă şi de cele străine iartă pe robul Tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi şi mă voi curăţi de păcat mare.

15. Şi vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele şi cugetul inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutătorul meu şi Izbăvitorul meu.

Psalmul 19 Al lui David. Întru sfârşit

1. Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te Numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimită ţie ajutor dintru cel sfânt şi din Sion sprijinească-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta şi arderea cea de tot a ta să se îngraşe.

4. De-a ţie Domnul după inima ta şi tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta şi întru Numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pe Unsul Său.

7. Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui.

8. Aceştia în căruţe şi aceştia pe cai iar noi în Numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceştia s-au împiedicat şi au căzut iar noi ne-am sculat şi ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuieşte pe împăratul şi ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20. Al lui David

1. Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul şi de mântuirea Ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimii lui i-ai dat lui şi de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pe el cu blagosloveniile bunătăţii; pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viaţă a cerut de la Tine şi i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă şi mare cuviinţă vei pune peste el.

6. Că-i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu faţa Ta.

7. Că împăratul nădăjduieşte spre Domnul şi întru mila celui înalt nu se va clătina.

8. Află-se mâna Ta tuturor vrăjmaşilor Tăi; dreapta Ta să afle pe toţi cei ce Te urăsc pe Tine.

9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feţii Tale.

10. Domnul întru mânia Sa va tulbura pe ei şi-i

va mânca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde şi sămânţa lor din fiii oamenilor.

12. Că au plecat asupra Ta rele; cugetat-au sfaturi care nu vor putea să stea.

13. Că-i vei pune pe dânşii dos. Întru cei rămaşi ai Tăi vei găti faţa lor.

14. Înalţă-Te, Doamne, întru puterea Ta, cântavom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 21 . Al lui David. Întru sfârşit. Pentru sprijineala cea de dimineaţă

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m-ai lăsat? Departe de mântuirea mea cuvintele greşalelor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua şi nu vei auzi şi noaptea şi nu spre nepricepere mie.

3. Iar Tu în cel sfânt locuieşti, lauda lui Israil.

4. Spre Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi i-ai izbăvit pe dânşii.

5. Către Tine au strigat şi s-au mântuit, spre Tine au nădăjduit şi nu s-au ruşinat.

6. Iar eu sunt vierme şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea norodului.

7. Toţi cei ce m-au văzut, m-au batjocorit; grăitau cu buzele, clătit-au cu capul.

8. Nădăjduit-au spre Domnul, izbăvească-l pe dânsul, mântuiască-l, că-l voieşte pe el.

9. Că Tu eşti cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la ţâţele maicii mele; spre Tine m-am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicii mele, Dumnezeul meu eşti Tu, nu Te depărta de la mine

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Înconjuratu-m-au viţei mulţi, tauri graşi m-au cuprins.

13. Deschis-au asupra mea gura lor ca un leu ce răpeşte şi răcneşte.

14. Ca apa m-am vărsat şi s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut virtutea mea şi limba mea s-a lipit de grumazul meu şi în ţărâna morţii m-ai pogorât.

17. Că m-au încunjurat câini mulţi; adunarea celor vicleni m-a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele. Şi aceia priveau şi se uitau la mine.

20. Împărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

21. Iar tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăveşte de sabie sufletul meu şi din mâna câinelui pe cea una născută a mea.

23. Mântuieşte-mă din gura leului şi din coarnele

inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voi Numele tău fraţilor mei, în mijlocul adunării Te voi lăuda.

25. Cei ce vă temeţi de Domnul lăudaţi-l pe El; toată sămânţa lui Iacov slăviţi-L pe Dânsul,

26. Temeţi-vă de Dânsul toată sămânţa lui Israil.

27. Că n-au defăimat nici n-au lepădat ruga săracului, nici n-au întors faţa sa de la mine; şi când am strigat către Dânsul m-au auzit.

28. Nici au întors faţa Sa de la mine; şi când am strigat către Dânsul m-au auzit.

29. De la Tine este lauda mea; întru adunare mare mă voi mărturisi Ţie; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.

30. Mânca-vor săracii şi se vor sătura şi vor lăuda pe Domnul; cei ce-L caută pe Dânsul vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-şi-vor aminte şi se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Şi se vor închina înaintea Lui toate moştenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăţia şi El stăpâneşte pe neamuri.

34. Mâncat-au şi s-au închinat toţi graşii pământului; înaintea Lui vor cădea toţi cei ce se pogoară în pământ.

35. Şi sufletul meu Lui viază şi seminţia mea va sluji Lui.

36. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine şi vor vesti dreptatea Lui norodului ce se va naşte, pe

care l-au făcut Domnul.

Psalmul 22 Al lui David

1. Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi, în loc cu păşuni, acolo m-a sălăşluit.
2. La apa odihnei m-a hrănit pe mine, sufletul meu l-a întors.
3. Povăţuitu-m-au pe cărările dreptăţii pentru Numele Lui.
4. Că de voi şi umbla în mijlocul umbrei morţii, nu mă voi teme de rele că Tu cu mine eşti.
5. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.
6. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc.
7. Uns-ai cu unt de lemn capul meu şi paharul Tău este îmbătându-mă ca un puternic.
8. Şi mila Ta mă va urmări în toate zilele vieţii mele şi voi locui eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul 23 Al lui David. Al uneia din Sâmbete
1. Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa.
2. Acesta pe mări l-au întemeiat pe el şi pe râuri l-au gătit pe el.
3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?
4. Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima

care nu şi-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat întru vicleşug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul şi milostenie de la Dumnezeu Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pe Domnul, a celor ce caută Faţa Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicaţi boieri porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război.

9. Ridicaţi boieri porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După a treia catismă se zice: Sfinte Dumnezeule… (de trei ori), Prea sfântă Treime… Tatăl nostru… apoi: Troparele, Glasul 3:

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăieşte-te! Ţărâna în mormânt nu laudă, de greşale nu se izbăveşte. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greşit-am! Mai-nainte de a mă osândi, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui îndelungare pocăinţei? Ia în minte judecata care va să fie şi strigă lui Hristos Dumne-

zeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Doamne, Cel ce eşti fără de păcate, miluieşte-mă!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La înfricoşata judecată fără de pârâşi mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărţile ştiinţei şi lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai-nainte până ce se vor cerca întru acea privelişte a tot norodul cele lucrate de mine, Dumnezeule, curăţeşte-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Neînţeleasă şi necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoşată ce s-a lucrat întru tine. Că pe cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut în trup, îmbrăcat dintru preacinstitul tău sânge. Pe care, Curată, ca pe Fiul tău îl roagă, să mântuiască pe toţi cei ce-ţi cântă ţie.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Atotţiitorule, Cuvinte al Tatălui Celui mai înainte fără de început, Dumnezeule Cel Însuţi desăvârşit Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate niciodată nu Te desparţi de robii Tăi ci pururea întru ei Te odihneşti, nu mă părăsi pe mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale şi-mi luminează mintea cu lumina cunoştinţei Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobeşte. Gândurile mele le împacă şi picioarele mele le fereşte de alunecare. Şi nu mă pierde pe

mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispiteşte, Dumnezeule, şi cunoaşte inima mea, caută şi află cărările mele şi vezi: de este cale a fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa şi mă povăţuieşte pe calea cea veşnică. Că Tu eşti calea şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă trimitem, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

Psalmul 24 Al lui David. Întru sfârşit

1. Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu spre Tine am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

2. Nici să-şi râdă de mine vrăjmaşii mei pentru că toţi cei ce Te rabdă pe Tine nu se vor ruşina.

3. Să se ruşineze cei ce fac fărădelege îndeşert.

4. Căile Tale, Doamne, arată-mi şi cărările Tale mă învaţă.

5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă că Tu eşti Dumnezeu Mântuitorul meu şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua.

6. Adu-ţi aminte de îndurările Tale, Doamne, şi de milele Tale că din veac sunt.

7. Păcatele tinereţilor mele şi ale neştiinţei mele nu le pomeni.

8. După mila Ta pomeneşte-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun şi drept este Domnul. Pentru aceasta, lege va pune celor ce greşesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăţa-va pe cei blânzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului: milă şi adevăr celor ce caută aşezământul Lui şi mărturiile Lui.

12. Pentru Numele Tău, Doamne, şi curăţeşte păcatul meu că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul?

Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăţi se va sălăşlui şi sămânţa lui va moşteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul şi făgăduinţa Lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul că El va scoate din laţ picioarele mele.

17. Caută spre mine şi mă miluieşte că unul născut şi sărac sunt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulţit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea şi osteneala mea şi lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmaşii mei că s-au înmulţit şi cu urâciune nedreaptă m-au urât.

21. Păzeşte sufletul meu şi mă izbăveşte ca să nu mă ruşinez că am nădăjduit spre Tine.

22. Cei fără de răutate şi cei drepţi s-au lipit de mine că Te-am aşteptat, Doamne.

23. Izbăveşte, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul 25 Al lui David

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat şi, spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.

2. Ispiteşte-mă, Doamne, şi mă cearcă; aprinde rărunchii mei şi inima mea.

3. Că mila Ta înaintea ochilor mei este şi bine

am plăcut întru adevărul Tău.

4. Nu am şezut cu adunarea deşertăciunii şi cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc şi cu cei necredincioşi nu voi şedea.

6. Spăla-voi întru cei nevinovaţi mâinile mele şi voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei Tale şi să povestesc toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul lăcaşului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioşi sufletul meu şi cu bărbaţii sângiurilor viaţa mea.

10. Întru ale cărora mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăveşte-mă, Doamne, şi mă miluieşte.

12. Piciorul meu a stat întru îndreptare; întru adunări bine Te voi cuvânta, Doamne.

Psalmul 26 . Al lui David. Mai înainte de a se unge

1. Domnul este luminarea mea şi Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieţii mele, de cine mă voi înfricoşa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele,

4. Cei ce mă necăjesc şi vrăjmaşii mei, aceia au

slăbit şi au căzut.

5. De s-ar rândui asupra mea tabără, nu se va înfricoşa inima mea.

6. De s-ar scula asupra mea război, întru acesta eu nădăjduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieţii mele,

8. Ca să văd frumuseţea Domnului şi să cercetez Biserica cea sfântă a Lui.

9. Că m-au ascuns în cortul Său în ziua răutăţilor mele, acoperitu-m-au întru ascunsul cortului Său.

10. Pe piatră m-au înălţat şi acum, iată, au înălţat capul meu peste vrăjmaşii mei.

11. Înconjurat-am şi am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă şi de strigare; glăsui-voi şi voi cânta Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluieşte-mă şi mă ascultă.

13. Ţie au zis inima mea: pe Domnul voi căuta, căutat-au pe Tine faţa mea, faţa Ta Doamne voi căuta.

14. Să nu-ţi întorci faţa Ta de către mine şi să nu te abaţi întru mânie de la robul Tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine şi să nu mă laşi Dumnezeule, Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu şi maica mea m-au părăsit pe mine iar Domnul m-au luat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta şi mă îndreptează în cărare dreaptă pentru vrăjmaşii

mei.

18. Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte şi au minţit strâmbătatea eişi.

19. Cred că voi vedea bunătăţile Domnului în pământul celor vii.

20. Aşteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te şi să se întărească inima ta şi aşteaptă pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 27 Al lui David

1. Către Tine, Doamne, voi striga, Dumnezeul meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva să taci de către mine şi mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă.

2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica cea sfântă a Ta.

3. Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoşi şi cu cei ce lucrează strâmbătate să nu mă pierzi,

4. Cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi iar cele rele în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor şi după vicleşugul izvodirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplăteşte-le lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înţeles spre lucrurile Domnului şi

spre lucrurile mâinilor lui, surpa-vei pe dânşii şi nu-i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul că au auzit glasul rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul meu şi scutitorul meu, spre Dânsul au nădăjduit inima mea şi m-au ajutorat.

10. Şi a înflorit trupul meu şi din voia mea mă voi mărturisi Lui.

11. Domnul este întărirea norodului său şi scutitor mântuirilor unsului său este.

12. Mântuieşte pe norodul Tău şi blagosloveşte moştenirea Ta şi-i paşte pe ei şi-i ridică pe ei până în veac.

Psalmul 28 . Al lui David. Pentru scoaterea Cortului

1. Aduceţi Domnului, fiii lui Dumnezeu, aduceţi Domnului pe fiii berbecilor.

2. Aduceţi Domnului slavă şi cinste, aduceţi Domnului slavă Numelui Lui, închinaţi-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul slavei au tunat, Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviinţă.

5. Glasul Domnului, cel ce sfărâmă chedri şi va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Şi-i va zdrumica pe dânşii ca pe viţelul Liva-

nului şi cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului cel ce taie para focului.

8. Glasul Domnului cel ce zguduie pustiul şi va clătina Domnul pustiul Caddisului.

9. Glasul Domnului, care înspăimântă cerbii, şi va descoperi dumbrăvile şi în Biserica Lui tot care grăieşte mărire.

10. Domnul potopul va locui şi va şedea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului Său va da. Domnul va blagoslovi pe norodul Său cu pace.

Psalmul 29 . Întru sfârşit. Psalmul cântării înnoirii casei lui David

1. Înălţa-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat pe mine şi nu ai veselit pe vrăjmaşii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeul meu, strigat-am către Tine şi m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai dintre cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi mărturisiţi pomenirea sfinţeniei Lui.

5. Că iuţime este întru mânia Lui şi viaţă în voia Lui; seara se va sălăşlui plângere şi dimineaţa bucurie.

6. Iar eu am zis întru prisosinţa mea: «Nu mă voi clătina în veac».

7. Doamne, întru voia Ta dă frumuseţii mele putere; şi Ţi-ai întors faţa Ta şi m-am făcut tulburat.

8. Către Tine, Doamne, voi striga şi către Dumnezeul meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ţie ţărâna? Sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-au Domnul şi m-au miluit; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie.

12. Ca să-Ţi cânte Ţie mărirea mea şi nu mă voi mâhni, Doamne Dumnezeul meu, în veac mă voi mărturisi Ţie.

Slavă..

Psalmul 30 Psalmul lui David pentru uimire

1. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac, întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea Ta, grăbeşte de mă scoate, fii mie Dumnezeu scutitor şi spre casă de scăpare ca să mă mântuieşti.

3. Că puterea mea şi scăparea mea eşti Tu şi pentru Numele Tău mă vei povăţui şi mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care au ascuns-o mie, că Tu eşti scutitorul meu, Doamne.

5. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne Dumnezeul adevărului.

6. Urât-ai pe cei ce păzesc deşertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de mila Ta că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Şi nu m-ai închis în mâinile vrăjmaşilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluieşte-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu şi pântecele meu.

10. Că s-a stins întru dureri viaţa mea şi anii mei în suspinuri, slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea şi oasele mele s-au tulburat.

11. La toţi vrăjmaşii mei m-am făcut ocară şi vecinilor mei foarte şi frică cunoscuţilor mei.

12. Cei ce mă vedeau afară au fugit de la mine, uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m-am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iar eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit. Zis-am: «Tu eşti Dumnezeul meu.

15. În mâinile Tale sorţii mei; izbăveşte-mă din mâna vrăjmaşilor mei şi de cei ce mă prigonesc.

16. Arată faţa Ta peste robul Tău; mântuieşte-mă cu mila Ta, Doamne, să nu mă ruşinez, că te-am chemat pe Tine»;

17. Să se ruşineze necredincioşii şi să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie şi cu

defăimare.

19. Cât este de multă mulţimea bunătăţii Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o celor ce se tem de Tine! Pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc spre Tine înaintea fiilor omeneşti.

20. Ascunde-vei pe dânşii întru ascunsul feţei Tale de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul că minunată au făcut mila Sa în cetatea îngrădirii.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: «Lepădat sunt de către faţa ochilor Tăi».

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine.

25. Iubiţi pe Domnul toţi cuvioşii Lui că adevărurile caută Domnul şi răsplăteşte celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătaţi-vă şi să se întărească inima voastră, toţi cei ce nădăjduiţi spre Domnul.

Psalmul 31 Al lui David. Al înţelegerii

1. Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul nici nu este în gura lui vicleşug.

3. Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua şi noaptea s-au îngreuiat peste mine

mâna Ta. Întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea am cunoscut şi păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am: «Mărturisi-voi asupra mea fărădelegile mele Domnului» şi Tu ai şters păgânătatea inimii mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme bine-cuvioasă însă potop de ape multe către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat.

9. Înţelepţi-te-voi şi te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre Tine ochii mei.

10. Nu fiţi ca calul şi muşcoiul la care nu este pricepere, cu zăbală şi cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului iar pe cel ce nădăjduieşte spre Domnul mila îl va înconjura.

12. Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi dreptţilor şi vă lăudaţi toţi cei drepţi la inimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a patra se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 4:

Smeritul meu suflet, cel ce şi-a cheltuit toată vi-

aţa întru păcate, cercetează-1, Doamne, şi ca pe curva mă primeşte şi pe mine şi mă mântuieşte.

Înotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe şi, neavând ocârmuitor pe gând, glasul lui Petru strig Ţie: mântuieşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte-mă ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos ca să auzim toţi fericitul glas al Acestuia, Dumnezeului nostru: «Veniţi cei ce iubiţi slava cea cerească», părtaşi făcându-ne cu fecioarele cele înţelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Suflete, pocăieşte-te mai-nainte de ieşirea ta, că judecata este fără de milă şi nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilinţa inimii: greşit-am Ţie întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, Îndurate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă mântuieşte.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Ţie, Doamne, Unuia şi bunului şi nepomenitorului de rău îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: greşit-am, Doamne, greşit-am şi nu sunt vrednic să caut spre înălţimea cerului de mulţimea nedreptăţilor mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dăruieşte-mi

lacrimi de pocăinţă, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, ca întru ele să mă rog Ţie, să mă curăţeşti mainainte de sfârşit de tot felul de păcate. Că înfricoşate şi groaznice locuri voi trece despărţindu-mă de trup şi mulţime de întunecaţi şi fără de omenie diavoli mă vor întâmpina şi nimenea nu va călători împreună cu mine ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta ca să nu fiu dat la aceia ce îmi fac mie strâmbătate nici să se laude asupra mea vrăjmaşii mei, bunule Doamne, nici să zică: În mâinile noastre ai venit şi nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ţi uita îndurările Tale, nici să-mi răsplăteşti mie după fărădelegile mele, nici întoarce faţa Ta de către mine. Ci Tu, Doamne, mă pedepseşte însă cu milă şi cu îndurări iar vrăjmaşul să nu se bucure de mine ci-i stinge înfricoşarea lui ce o are asupra mea şi toată lucrarea lui o fă deşartă. Şi-mi dă mie nedefăimată calea aceea către Tine, bunule Doamne. Pentru că de am şi greşit dar la alt doctor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci, nu goni rugăciunea mea ci mă ascultă pentru bunătatea Ta şi întăreşte inima mea întru frica Ta şi să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc şi să ardă gândurile cele necurate dintru mine. Că Tu eşti, Doamne, lumina cea mai de presus de toată lumina, bucuria cea mai de presus de toată bucuria, odihna cea mai de presus de toată odihna, viaţa cea adevărată şi mântuirea care petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

Psalmul 32. Al lui David. Nescris deasupra la evrei

1. Bucuraţi-vă, drepţii, întru Domnul; celor drepţi se cuvine lauda.

2. Mărturisiţi-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântaţi Lui.

3. Cântaţi-i Lui cântare nouă, bine cântaţi-i Lui întru strigare.

4. Că drept este Cuvântul Domnului şi toate lucrurile Lui întru credinţă.

5. Iubeşte milostenia şi judecata Domnul; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu Cuvântul Domnului cerurile s-au întemeiat şi cu Duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mării, punând în vistierii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul şi de Dânsul să se cutremure toţi cei ce locuiesc în lume.

9. Că El însuşi au zis şi s-au făcut, El au poruncit şi s-au zidit.

10. Domnul risipeşte sfaturile neamurilor şi defaimă gândurile noroadelor şi leapădă sfaturile boierilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui în neam şi în neam.

12. Fericit este neamul căruia este Domnul Dumnezeul lui, norodul pe care l-a ales spre moşte-

nire luişi.

13. Din cer au privit Domnul, văzut-au pe toţi fiii oamenilor.

14. Din locaşul Său cel gata privit-au spre toţi cei ce locuiesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaşte toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuieşte împăratul prin multă putere şi uriaşul nu se va mântui întru mulţimea vârtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire şi întru mulţimea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor şi să-i hrănească pe dânşii în foamete.

20. Şi sufletul nostru aşteaptă pe Domnul că ajutorul şi scutitorul nostru este.

21. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră şi întru Numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine.

Psalmul 33. Al lui David, Când şi-a schimbat faţa sa înaintea lui Avimeleh şi l-a slobozit pe dânsul, şi s-a dus

1. Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; audă

cei blânzi şi să se veselească.

3. Măriţi pe Domnul cu mine şi să înălţăm Numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul şi m-au auzit şi din toate necazurile mele m-au izbăvit.

5. Apropiaţi-vă către dânsul şi vă luminaţi şi feţele voastre nu se vor ruşina.

6. Săracul acesta a strigat şi Domnul l-au auzit pe dânsul şi din toate necazurile lui l-au mântuit.

7. Tăbărâ-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul şi-i va izbăvi pe ei.

8. Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul.

9. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

10. Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine; frica Domnului vă voi învăţa pe voi.

12. Cine este omul cel ce voieşte viaţa? Care iubeşte să vadă zile bune?

13. Opreşte-ţi limba ta de la rău şi buzele tale ca să nu grăiască vicleşug.

14. Fereşte-te de rău şi fă bine, caută pacea şi o urmează pe ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepţi şi urechile Lui spre rugăciunea lor.

16. Iar faţa Domnului asupra celor ce fac rele ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au drepţii şi Domnul i-au auzit pe ei şi

din toate necazurile lor i-au izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliţi la inimă şi pe cei smeriţi cu duhul îi va mântui.

19. Multe sunt necazurile drepţilor şi din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.

20. Păzeşte Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită şi cei ce urăsc pe dreptul vor greşi.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 34 Al lui David

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă război cu cei ce se oştesc asupra mea.

2. Apucă arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu.

3. Scoate sabie şi închide calea împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: «Mântuirea ta sunt Eu».

4. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feţei vântului şi îngerul Domnului să-i alunge pe ei; facă-se calea lor întunerec şi lunecare şi îngerul Domnului gonindu-i pe dânşii.

6. Că în zadar au ascuns ei mie stricăciunea

laţului lor, în deşert au ocărât ei sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa pe care nu o ştie şi prinzătoarea pe care a ascuns-o să-l prindă pe el şi în laţ să cadă, într-însul.

8. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea Lui.

9. Toate oasele mele vor zice: «Doamne, Doamne, cine este asemenea Ţie, Cel ce izbăveşti pe săracul din mâna celor mai tari decât dânsul şi pe săracul şi pe mişelul de la cei ce-l răpesc pe dânsul?»

10. Sculându-se asupra mea martori nedrepţi, de cele ce nu ştiam m-au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune şi nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceia m-am îmbrăcat cu sac şi am smerit cu post sufletul meu şi rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, aşa bine le-am făcut spre plăcere; ca cel ce este în doliu şi plânge pe maica sa aşa m-am umilit şi m-am smerit.

14. Iar când eu eram să cad, ei se bucurau şi se adunau; adunatu-s-au asupra mea loviri şi eu nu ştiam. Sfâşiatu-m-au şi n-au tăcut.

15. Despărţitu-s-au, ispititu-m-au, cu batjocură m-au batjocorit, scrâşnit-au asupra mea cu dinţii lor.

16. Doamne, când vei vedea? Scoate sufletul meu de la răutatea lor, de la lei, pe cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voi Ţie întru adunare multă; întru norod greu Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce îmi vrăjmăşesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar şi fac semn cu ochii.

19. Că mie cele de pace îmi grăiau iar ei spre mânie vicleşuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor. Zis-au: «Bine, bine!, văzut-au ochii noştri».

21. Văzut-ai, Doamne, să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te Doamne, ia aminte spre pricirea[1] mea, Dumnezeul meu şi Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, şi să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: «Bine este, bine este sufletului nostru»; nici să zică: «Înghiţitu-l-am pe dânsul».

25. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; Să se îmbrace întru ruşine şi defăimare cei ce grăiesc asupra mea cu măreţie.

26. Să se bucure şi să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea şi să zică pururea: «Slăvit fie Domnul, Cel ce voieşte pacea robului Său».

27. Şi limba mea va grăi dreptatea Ta, toată

---

[1] **pricire,** *priciri,* s. f. (înv. şi reg.) 1. ceartă, scandal, sfadă, neînţelegere, dispută; duşmănie. 2. plângere, reclamaţie.

ziua lauda Ta.

Psalmul 35. Întru sfârşit, slugii Domnului, lui David

1. Zis-a călcătorul de lege ca să greşească întru sine, nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.
2. Că a viclenit înaintea Lui ca să afle fărădelegea lui şi să urască.
3. Graiurile gurii lui: fărădelege şi vicleşug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.
4. Fărădelege a gândit întru aşternutul său; stătut-a lângă toată calea, nu bună, şi răutatea nu o a urât.
5. Doamne, în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.
6. Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu; judecăţile Tale adânc mult; oamenii şi dobitoacele vei mântui, Doamne.
7. Că ai înmulţit mila Ta, Dumnezeule, şi fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.
8. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale şi cu izvorul desfătăciunii Tale vei adăpa pe dânşii.
9. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină.
10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine şi dreptatea Ta celor drepţi la inimă.
11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei şi mâna păcătosului să nu mă clatine.
12. Acolo au căzut toţi cei ce lucrează fărădele-

gea, scosu-s-au afară şi nu vor putea să stea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 36 Al lui David

1. Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pe cei ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca şi ca verdeaţa buruienii degrabă vor cădea.

3. Nădăjduieşte spre Domnul şi fă bunătate şi locuieşte pământul şi te vei paşte întru bogăţia lui.

4. Desfătează-te în Domnul şi-ţi va da ţie cererile inimii tale.

5. Descoperă spre Domnul calea ta şi nădăjduieşte întru Dânsul şi El va face.

6. Şi va scoate ca lumina dreptatea ta şi judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului şi-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporeşte în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăseşte-te de iuţime şi lasă mânia; nu râvni ca să vicleneşti.

9. Că cei ce viclenesc de tot vor pieri iar cei ce aşteaptă pe Domnul, aceia vor moşteni pământul.

10. Şi încă puţin şi nu va fi păcătosul şi vei căuta locul lui şi nu-l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moşteni pământul şi se vor desfăta întru mulţimea păcii.

12. Pândi-va păcătosul pe cel drept şi va scrâşni asupra lui cu dinţii săi.

13. Iar Domnul va batjocori pe el, că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoşii, întins-au arcul său ca să surpe pe săracul şi pe scăpătatul ca să junghie pe cei drepţi la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor şi arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puţin celui drept decât bogăţia multă a păcătoşilor.

17. Că braţele păcătoşilor se vor zdrobi şi întăreşte pe cei drepţi Domnul.

18. Cunoaşte Domnul căile celor fără prihană şi moştenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor ruşina în vremea cea rea şi în zilele foametei se vor sătura, că păcătoşii vor pieri.

20. Iar vrăjmaşii Domnului, îndată-şi ce s-au mărit ei şi s-au înălţat, stingându-se ca fumul s-au stins.

21. Împrumută-se păcătosul şi nu va plăti iar dreptul se îndură şi dă.

22. Că cei ce bine îl cuvintează pe el vor moşteni pământul iar cei ce-l blestemă vor pieri.

23. De la Domnul paşii omului se îndreptează şi calea Lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina că Domnul întăreşte mâna lui.

25. Mai tânăr am fost şi am şi îmbătrânit şi nu am văzut pe dreptul părăsit nici sămânţa lui cerând pâine.

26. Toată ziua miluieşte şi împrumută dreptul şi sămânţa lui întru blagoslovenie va fi.

27. Fereşte-te de rău şi fă bine şi locuieşte în veacul veacului.

28. Că Domnul iubeşte judecata şi nu va părăsi pe cei cuvioşi ai săi, în veac se vor păzi, iar cei fărădelege se vor goni şi sămânţa celor necredincioşi de tot se va pierde.

29. Iar drepţii vor moşteni pământul şi se vor sălăşlui în veacul veacului peste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui şi nu se vor poticni paşii lui.

32. Pândeşte păcătosul pe cel drept şi caută să-l omoare pe el.

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui nici nu-l va osândi când se va judeca lui.

34. Aşteaptă pe Domnul şi păzeşte calea Lui şi te va înălţa ca să moşteneşti pământul; când vor pieri păcătoşii, vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necurat preaînălţându-se şi ridicându-se ca chedrii Livanului.

36. Şi am trecut şi, iată, nu era; şi l-am căutat pe el şi nu s-a aflat locul lui.

37. Păzeşte nerăutatea şi vezi dreptatea că este rămăşiţă omului făcător de pace.

38. Iar cei fărădelege vor pieri deodată; rămăşiţele celor necuraţi vor pieri.

39. Iar mântuirea drepţilor de la Domnul şi scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Şi le va ajuta lor Domnul şi-i va izbăvi pe

dânşii şi-i va scoate pe ei de la cei păcătoşi şi-i va mântui pe ei că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a cincea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 5:

Înfricoşat este scaunul Tău şi vicleană este viaţa mea. Cine mă va izbăvi pe mine de nevoia aceea de atunci de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat şi de oameni iubitor?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Grija vieţii m-a scos din rai şi ce voi face eu dez-nădăjduitul? Pentru aceasta bat în uşă şi strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăinţă şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ce vom numi pe Biserica ta, de Dumnezeu Năs-cătoare- liman duhovnicesc, rai al hranei celei cereşti, pricină a vieţii celei nesfârşite, care ai toate bunătăţile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept şi lăudat, Dumnezeule cel mare şi puternic, Dumnezeule cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. În acest ceas ascultă-mă pe mine cel ce Te-ai făgăduit să as-culţi pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Să nu te

îngreţoşezi de mine, care am buze necurate şi sunt cuprins în păcate, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe. Ia arma şi pavăza şi Te scoală întru ajutorul meu. Smulge sabia şi stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate de la faţa neînţelepciunii mele. Şi să se depărteze de la gândul meu duhul urâciunii şi al pomenirii de rău, duhul zavistiei şi al vicleniei, duhul îngrozirii şi al lenevirii, duhul mândriei şi al toatei alte răutăţi. Şi să mi se stingă toată înfocarea şi pornirea trupească care se ridică din lucrarea diavolească şi să mi se lumineze sufletul şi trupul meu şi duhul cu lumina cunoştinţei Tale celei dumnezeieşti. Pentru ca, cu mulţimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinţei, la bărbat desăvârşit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii Tăi Preacinstitul şi de mare cuviinţă Numele Tău al Tatălui şi al Fiului şi al sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

CATISMA A ŞASEA

Psalmul 37. Al lui David. Spre aducerea aminte, pentru Sâmbătă

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine nici cu iuţimea Ta să mă certi.

2. Că săgeţile Tale s-au înfipt în mine şi ai întărit peste mine mâna Ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de către faţa mâniei Tale; nu este pace întru oasele mele de către faţa păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârşit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.

5. Împuţitu-s-au şi au putrezit ranele mele de către faţa nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am şi m-am gârbovit până în sfârşit; toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că şalele mele s-au umplut de ocări şi nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am şi m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea şi suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a vârtutea mea şi lumina ochilor mei, şi aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei şi vecinii mei în preajma mea s-au apropiat şi au stat.

12. Şi cei mai de aproape ai mei de departe au

stat; şi se sileau cei ce căutau sufletul meu.

13. Şi cei ce căutau cele rele mie grăiau deşertăciuni şi vicleşuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam şi ca un mut ce nu-şi deschide gura sa.

14. Şi m-am făcut ca un om ce nu aude şi nu are în gura lui mustrări.

15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis:«Ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmaşii mei», şi când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voi vesti şi mă voi griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmaşii mei trăiesc şi s-au mai întărit decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune mă cleveteau că urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 38. Întru sfârşit. Lui Iditum, cântarea lui David

1. Zis-am: «Păzi-voi căile mele, ca să nu greşesc eu cu limba mea».

2. Pus-am gurii mele pază când a stat păcătosul împotriva mea.

3. Amuţit-am şi m-am smerit şi am tăcut din bunătăţi şi durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: «Spune-mi, Doamne, sfârşitul meu

6. Şi numărul zilelor mele care este ca să ştiu de ce mă lipsesc eu».

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele şi statul meu ca o nimica înaintea Ta.[2]

8. Însă toate sunt deşertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul dar în zadar se tulbură;

10. Strânge comori şi nu ştie cui le adună pe ele.

11. Şi acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Şi statul meu de la Tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăveşte-mă; ocară celui fără de minte m-ai dat.

---

[2] "*fiinţa mea este ca o nimica înaintea Ta*" (Învăţătura de credinţă ortodoxă, editura centrului Mitropolitan al Olteniei, Craiova, 1952)

13. Amuţit-am şi nu am deschis gura mea că Tu ai făcut.

14. Depărtează de la mine bătăile Tale că de la tăria mânii Tale eu m-am lipsit.

15. Întru mustrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om şi ai subţiat ca un păianjen sufletul lui; însă în deşert se turbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, şi rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci;

17. Că nemernic sunt eu la Tine şi străin ca şi toţi părinţii mei.

18. Slăbeşte-mă ca să mă odihnesc mai înainte de a mă duce şi mai mult nu voi fi.

Psalmul 39 Al lui David. Întru sfârşit

1. Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi au căutat spre mine.

2. Şi au auzit rugăciunea mea şi m-au scos din groapa ticăloşiei şi din tina noroiului.

3. Şi au pus pe piatră picioarele mele şi au îndreptat paşii mei.

4. Şi au băgat în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedea-vor mulţi şi se vor teme şi vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia Numele Domnului este nădejdea lui şi nu a privit la deşertăciuni şi la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne Dumnezeul meu,

minunile Tale şi la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ţie.

8. Vestit-am şi am grăit: înmulţitu-s-au peste număr.

9. Jertfa şi prinosul nu ai voit iar trupul mi-ai săvârşit.

10. Arderile de tot şi pentru păcat nu ai căutat; atunci am zis: «Iată, viu!

11. În capul cărţii scris este pentru mine, ca să fac voia Ta Dumnezeul meu, am voit şi legea Ta în mijlocul pântecelui meu».

12. Bine am vestit dreptatea întru adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri; Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău şi mântuirea Ta am spus.

14. Nu am ascuns mila Ta şi adevărul Tău de către adunare multă.

15. Iar tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au cuprins rele cărora nu este număr, apucatu-m-au fărădelegile mele şi nu am putut să văd.

17. Înmulţitu-s-au mai mult decât perii capului meu şi inima mea m-a părăsit.

18. Bine voieşte, Doamne, ca să mă izbăveşti; Doamne, ca să-mi ajuţi mie ia aminte.

19. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu, ca să-l ia pe dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.

21. Să-şi poarte îndatăşi ruşinea lor cei ce-mi zic mie: «Bine, bine».

22. Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută, Doamne, şi să zică pururi: «Mărească-se Domnul» cei ce iubesc mântuirea Ta.

23. Iar eu sărac sunt şi mişel; Domnul se grijeşte de mine.

24. Ajutorul meu şi scutitorul meu eşti Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 40 Al lui David. Întru sfârşit

1. Fericit este cel ce se uită spre săracul şi mişelul; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el şi să-l vieze pe el şi să-l fericească pe pământ şi să nu-l dea în mâinile vrăjmaşilor lui.

3. Domnul va ajuta lui pe patul durerii lui; tot aşternutul lui l-ai întors întru boala lui.

4. Eu am zis: «Doamne, miluieşte-mă, vindecă sufletul meu că am greşit Ţie».

5. Vrăjmaşii mei au zis rele mie: «Când va muri şi va pieri numele lui? »

6. Şi intra să vadă, îndeşert grăia inima lui, adunat-a fărădelege lui-şi, ieşea afară şi grăia împreună.

7. Asupra mea şopteau toţi vrăjmaşii mei, asupra mea gândeau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea: «Au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula? »

9. Pentru că omul păcii mele spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleşug.

10. Iar tu, Doamne, miluieşte-mă şi mă scoală şi voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit că nu se va bucura vrăjmaşul meu de mine.

12. Şi pe mine pentru nerăutate m-ai sprijinit şi m-ai întărit înaintea Ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac şi până în veac. Fie! Fie!

Psalmul 41. Întru sfârşit, spre înţelegerea fiilor lui Core

1. În ce chip doreşte cerbul spre izvoarele apelor aşa doreşte sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeul cel tare, cel viu: când voi veni şi mă voi arăta feţii lui Dumnezeu;

3. Făcutu-s-au lacrimile mele mie pâine ziua şi noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău»?

4. Acestea mi-am adus aminte şi am vărsat spre mine sufletul meu că voi trece în locul cortului celui minunat până la casa lui Dumnezeu,

5. În glasul bucuriei şi al mărturisirii sunetului ce prăznuieşte.

6. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduieşte spre Dumnezeu că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului şi al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pe adânc cheamă întru glasul jgheaburilor Tale.

10. Toate înălţările Tale şi valurile Tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa şi noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieţii mele.

12. Zice-voi lui Dumnezeu: «Sprijinitorul meu eşti

13. Pentru ce m-ai uitat şi pentru ce mâhnindumă umblu când mă necăjeşte vrăjmaşul?»

14. Când se sfărâmau oasele mele mă ocărau vrăjmaşii mei,

15. Când ziceau ei mie în toate zilele: «Unde este Dumnezeul tău?»

16. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduieşte spre Dumnezeu că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Psalmul 42. Al lui David. Nescris deasupra la evrei

1. Judecă mie, Dumnezeule, şi alege judecata mea; de la neamul necuvios şi de la omul nedrept şi viclean izbăveşte-mă.

2. Că Tu eşti, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat? Şi pentru ce mâhnindu-mă umblu când mă necăjeşte vrăjmaşul meu?

3. Trimite lumina Ta şi adevărul Tău; acestea m-au povăţuit şi m-au adus la muntele cel sfânt al Tău şi la locaşurile Tale.

4. Şi voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veseleşte tinereţile mele.

5. Mărturisi-mă-voi Ţie întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentru ce eşti mâhnit, sufletul meu, şi pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduieşte spre Dumnezeu că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feţei mele şi Dumnezeul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 43 Întru sfârşit Fiilor lui Core, spre înţelegere

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit şi părinţii noştri ne-au spus nouă

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna Ta neamuri au pierdut şi i-ai sădit pe dânşii; chinuit-ai noroade şi le-ai gonit pe ele.

4. Că nu cu sabia lor au moştenit pământul şi braţul lor nu i-a mântuit pe ei;

5. Ci dreapta Ta şi braţul Tău şi luminarea feţei Tale, că bine ai voit întru dânşii.

6. Tu eşti însuţi Împăratul meu şi Dumnezeul meu, Cel ce porunceşti mântuirile lui Iacob.

7. Întru Tine pe vrăjmaşii noştri cu cornul vom împunge şi întru Numele Tău de nimic vom face pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui şi sabia mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi şi pe cei ce ne urăsc i-ai ruşinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua şi întru Numele Tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat şi ne-ai ruşinat pe noi şi nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmaşilor noştri şi cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruşi.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare şi în neamuri ne-ai risipit pe noi.

14. Vândut-ai pe norodul Tău fără de preţ şi nu era mulţime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătinare de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este şi ruşinea obrazului meu m-a acoperit

18. De către glasul celui ce ocăreşte şi cleveteşte, de către faţa vrăjmaşului şi a celui ce goneşte.

19. Acestea toate au venit peste noi şi nu te-am uitat pe Tine şi nu am făcut nedreptate întru aşezământul de lege al Tău.

20. Şi nu s-au depărtat înapoi inimile noastre şi ai abătut cărările noastre de la calea Ta.

21. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii.

22. De am uitat Numele Dumnezeului nostru şi de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin,

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că El ştie ascunsurile inimii.

24. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca nişte oi de junghiere.

25. Deşteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te şi să nu ne lepezi până în sfârşit.

26. Pentru ce întorci faţa Ta? Uiţi sărăcia noastră şi necazul nostru?

27. Că s-a plecat în ţărână sufletul nostru, lipitus-a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne izbăveşte pe noi pentru Numele Tău.

Psalmul 44. Întru sfârşit, pentru cei ce se vor schimba, fiilor lui Core spre înţelegere, cântare pentru cel iubit.

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s-a darul în buzele Tale, pentru aceasta Te-a blagoslovit pe Tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia Ta peste coasta Ta, Puternice.

5. Cu podoaba Ta şi cu frumseţea Ta. Şi încordează şi bine sporeşte şi împărăţeşte

6. Pentru adevărul şi blândeţea şi dreptatea, şi te va povăţui minunat dreapta Ta.

7. Săgeţile Tale ascuţite-s, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea în inima vrăjmaşilor împăratului.

8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptăţii, toiagul împărăţiei Tale.

9. Iubit-ai dreptatea şi ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pe părtaşii tăi.

10. Smirna şi stacti şi casia din hainele tale; din palaturi de piluri din care Te-au veselit fetele împăraţilor întru cinstea Ta

11. Înainte a stătut împărăteasa de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, fiică, şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

13. Şi va pofti Împăratul frumseţea ta, că acesta este Domnul tău şi te vei închina Lui.

14. Şi fata Tirului cu daruri; feţei Tale se vor ruga bogaţii norodului.

15. Toată mărirea fiicei Împăratului dinlăuntru,

cu lanţuri de aur înfăşurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei; cele de aproape ale ei se vor aduce Ţie.

17. Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie,

18. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

19. În locul părinţilor tăi s-au născut fiii tăi; pune-i-vei pe dânşii boieri peste tot pământul.

20. Pomeni-voi Numele Tău întru tot neamul şi neamul;

21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ţie în veacul veacului.

Psalmul 45. Întru sfârşit, fiilor lui Core. Pentru cele de taină

1. Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul şi se vor muta munţii în inimile mărilor.

3. Sunat-au şi s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au munţii întru tăria Lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfinţit-au locaşul Său cel Preaînalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei şi nu se va clătina, ajuta-i-va ei Dumnezeu dimineaţa de dimineaţă.

6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărăţiile, dat-au glasul Său Cel Preaînalt, şi s-a clătinat pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeul lui Iacov.

8. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pe pământ, stricând războaie până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma şi va frânge arma şi pavezele le va arde cu foc.

10. Îndeletniciţi-vă şi cunoaşteţi că Eu sunt Dumnezeu; înălţa-Mă-voi întru neamuri, înălţa-Mă-voi pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeul lui Iacov.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a şasea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 3:

Cântare îţi aduc Ţie, Doamne, şi greşalele mele toate le mărturisesc Ţie, Dumnezeule: întorcându-Te, miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mântuieşte-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameşul şi lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primeşte şi suspinurile mele, Mântuitorul meu, şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu smerenie acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată. Scoate-mă, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca

ceea ce ai născut pe pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Mulţumim Ţie, Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine care ai făcut nouă nevrednicilor din vârsta cea dintâi până întru această de acum, pentru cele ce ştim şi care nu ştim, pentru cele arătate şi pentru cele nearătate ce s-au făcut cu lucrul şi cu cuvântul. Cela ce ne-ai iubit pe noi atâta încât şi pe Singur Unul născut Fiul Tău L-ai dat pentru noi, învredniceşte-ne şi pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne întru cuvântul Tău înţelepciune şi întru frica Ta însuflă tărie cu puterea cea de la Tine şi ori ce am greşit cu voie sau fără de voie, iartă-ne şi nu le socoti. Şi păzeşte sufletul nostru sfânt şi-1 pune pe el înaintea divanului Tău, având ştiinţă curată şi sfârşit vrednic iubirii Tale de oameni. Adu-Ţi aminte, Doamne, de toţi cei ce cheamă întru adevăr Numele Tău, adu-ţi aminte de toţi cei ce ne vor nouă binele şi de cei ce ne vor răul căci toţi suntem oameni şi în deşert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ţie, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale.

CATISMA A ŞAPTEA

Psalmul 46 Întru sfârşit, fiilor lui Core

1. Toate neamurile plesniţi cu mâinile, strigaţi lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoşat, Împărat mare peste tot pământul.

3. Supus-au noroadele nouă şi neamurile sub picioarele noastre.

4. Ales-au nouă moştenirea Sa, frumuseţea lui Iacov pe care o au iubit.

5. Suitu-s-au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiţă.

6. Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi; cântaţi Împăratului nostru, cântaţi.

7. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu, cântaţi cu înţelegere.

8. Împărăţit-au Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu şade pe scaunul cel sfânt al Său.

9. Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s-au înălţat.

Pslamul 47. Psalmul cântării fiilor lui Core, la a doua a Sâmbetei

1. Mare este Domnul şi lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munţii Sionului, coastele crivăţului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaşte, când o sprijineşte pe ea.

4. Că iată împăraţii pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5. Aceştia văzând aşa s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei

6. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naşte. Cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit aşa am şi văzut în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o au întemeiat pe ea în veac. Luat-am Dumnezeule mila Ta în mijlocul norodului Tău.

9. După Numele Tău, Dumnezeule, aşa şi lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.

10. Veselească-se muntele Sionului şi să se bucure fetele Iudeii pentru judecăţile Tale, Doamne.

11. Înconjuraţi Sionul şi-l cuprindeţi pe dânsul, povestiţi în turnurile lui.

12. Puneţi inimile voastre întru puterea lui şi împărţiţi casele lui ca să povestiţi la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac şi

în veacul veacului; Acesta ne va paşte pe noi în veci.

Psalmul 48 Întru sfârşit, fiilor lui Core

1. Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.
2. Pământenii şi fiii oamenilor, împreună bogatul şi săracul.
3. Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.
4. Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu.
5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.
6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea sa şi întru mulţimea bogăţiei lor se fălesc.
7. Fratele nu izbăveşte; oare va izbăvi omul? Nu va da lui Dumnezeu împblânzire pentru sine
8. Şi preţul răscumpărării sufletului său, şi s-a ostenit în veac şi va fi viu până în sfârşit
9. Nu va vedea stricăciune când va vedea pe cei înţelepţi murind. Împreună cel nebun şi cel nepriceput vor pieri
10. Şi vor lăsa străinilor bogăţia sa şi mormânturile lor, casele lor în veac
11. Locaşurile lor în neam şi în neam, numitu-şi-au numele lor pe pământuri.
12. Şi omul în cinste fiind n-a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte şi s-a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor şi după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca nişte oi în iad s-au pus, moartea îi va paşte pe dânşii.

15. Şi-i vor stăpâni pe ei cei drepţi dimineaţa şi ajutorul lor se va învechi în iad; din slava sa s-au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăţi omul sau când se va înmulţi slava casei lui.

18. Căci când va muri el nu va lua toate, nici nu se va pogorî cu dânsul slava lui.

19. Că sufletul lui în viaţa lui se va blagoslovi; mărturisi-se-va ţie când îi vei face bine lui.

20. Intra-va până la neamul părinţilor săi, până în veac nu va vedea lumină.

21. Şi omul în cinste fiind nu a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte şi s-a asemănat lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 49 Al lui Asaf

1. Dumnezeul dumnezeilor, Domnul au grăit şi au chemat pământul.

2. De la răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este buna cuviinţă a frumseţii Lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, şi nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde şi împrejurul Lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul de sus şi pământul ca să aleagă pe norodul Său.

6. Adunaţi-i Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce aşează aşezământul de lege al Lui pentru jertfe.

7. Şi vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu Judecător este.

8. «Ascultă, norodul Meu şi voi grăi ţie, Israile, şi voi mărturisi ţie: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra şi arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viţei, nici din turmele tale ţapi.

11. Că ale Mele sunt toate fiarele ţarinii, dobitoacele în munţi şi boii.

12. Cunoscut-am toate păsările cerului şi frumseţea ţarinii cu Mine este.

13. De voi flămânzi nu voi zice ţie că a Mea este lumea şi plinirea ei.

14. Au doară voi mânca carne de tauri? Sau sânge de ţapi voi bea?

15. Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi dă Celui Preaînalt rugile tale.

16. Şi mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău şi te voi scoate şi Mă vei proslăvi.»

17. Iar păcătosului i-au zis Dumnezeu: «Pentru ce tu povesteşti dreptăţile Mele şi iei aşezământul Meu de lege prin gura ta?

18. Iar tu ai urât învăţătura şi ai lepădat cuvintele Mele înapoi.

19. De vedeai furul alergai cu el şi cu cel preacurvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulţit răutate şi limba ta a împletit vicleşuguri.

21. Şezând împotriva fratelui tău ai clevetit şi împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut şi am tăcut.

22. Ai socotit fărădelege că voi fi ţie asemenea. Mustra-te-voi şi voi pune înaintea feţii tale păcatele tale.

23. Înţelegeţi dar acestea cei ce uitaţi pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească şi nu va fi cel ce izbăveşte.

24. Jertfa laudei mă va slăvi şi acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.»

Psalmul 50. Întru sfârşit. Al lui David când a intrat către dânsul Natan proorocul, după ce intrase el la Virsavia, muierea lui Urie

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie Unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit: cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţa, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

15. Izbăveşte-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei bine voi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima în-

frântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot. Atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 51. Întru sfârşit. Al priceperii lui David. Când a venit Doic Idumeul şi a vestit lui Saul şi i-a zis lui: a venit David în casa lui Abimelech

1. Ce te lauzi întru răutate puternice; fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuţit ai făcut vicleşug.

3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârşit; te va smulge şi te va muta din locaşul tău şi rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedea-vor drepţii şi se vor teme şi de dânsul vor râde şi vor zice: «Iată omul, care nu a pus pe Dumnezeu ajutor luişi,

7. Ci a nădăjduit spre mulţimea bogăţiei sale şi s-a întărit întru deşertăciunea sa».

8. Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voi Ţie în veac că ai făcut; şi voi aştepta Numele Tău că este bun înaintea cuvioşilor Tăi.

Psalmul 52. Întru sfârşit, pentru Maelet. Al înţelegerii lui David

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: «Nu este Dumnezeu».

2. Stricatu-s-au şi urâţi s-au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor ca să vadă de este cel ce înţelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toţi s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut, nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Oare nu vor cunoaşte toţi cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe norodul meu întru mâncare de pâine?

6. Pe Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică unde nu era frică.

7. Că Dumnezeu au risipit oasele celor ce plac oamenilor; ruşinatu-s-au că Dumnezeu i-au urgisit pe dânşii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israel? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului său, bucura-se-va Iacov şi se va veseli Israel.

Psalmul 53. Întru sfârşit. Întru cântările înţelegerii lui David, când au venit Zifeii şi au zis lui Saul: au nu iată David s-a ascuns la noi?

1. Dumnezeule, întru Numele Tău mântuieşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă.
2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele.
3. Că străinii s-au sculat asupra mea şi cei tari au căutat sufletul meu şi nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Că iată Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul Tău pierde-i pe dânşii.
6. De bună voie voi jertfi Ţie, mărturisi-mă-voi Numelui Tău, Doamne, că este bun.
7. Că din tot necazul m-ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54. Întru sfârşit. Întru cântări. Al înţelegerii lui Asaf

1. Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea şi nu trece cu vedere ruga mea.
2. Ia aminte spre mine şi mă ascultă. Mâhnitu-m-am întru îngrijarea mea şi m-am tulburat de către glasul vrăjmaşului şi de necazul păcătosului.
3. Că au abătut asupra mea fărădelege şi întru mânie au vrăjmăşuit mie.

4. Inima mea s-a tulburat întru mine şi frica morţii a căzut asupra mea.

5. Temere şi cutremur au venit asupra mea şi m-a acoperit întunerecul.

6. Şi am zis: «Cine îmi va da mie aripi ca de porumbel şi voi zbura şi mă voi odihni?»

7. Iată m-am îndelungat fugind şi m-am sălăşluit în pustie.

8. Aşteptat-am pe Dumnezeu Cel ce mă mântuieşte de împuţinarea sufletului şi de vifor.

9. Potopeşte-i, Doamne, şi împarte limbile lor, că am văzut fărădelege şi pricire în cetate.

10. Ziua şi noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei şi fărădelegea şi osteneală în mijlocul ei şi nedreptatea.

11. Şi nu a lipsit din uliţele ei camăta şi vicleşugul.

12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmaşul aş fi răbdat

13. Şi cel ce mă urăşte de ar fi grăit mari asupra mea, m-aş fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu şi cunoscutul meu,

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie dar moartea peste ei şi să se pogoare la iad de vii;

17. Că vicleşug este în locaşurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat şi Domnul m-au auzit pe mine.

19. Seara şi dimineaţa şi amiază zi spune-voi şi voi vesti şi va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulţi era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu şi-i va smeri pe dânşii, Cel ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu, întins-au mâna sa spre răsplătire.

23. Spurcat-au aşezământul Lui, împărţitu-s-au de mânia feţei Lui şi s-au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn şi acelea sunt săgetături.

25. Aruncă spre Domnul grija ta şi El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei pogorî pe dânşii în groapa stricăciunii.

27. Bărbaţii sângiurilor şi ai vicleşugului nu-şi vor înjumătăţi zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăj-dui spre Tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a şaptea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 1:

Când va şedea Judecătorul şi îngerii vor sta de faţă şi trâmbiţa va răsuna şi văpaia va arde, ce vei face suflete al meu ducându-te la judecată? Că atunci răutăţile tale vor sta de faţă şi greşalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai-nainte

de sfârşit strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toţi să priveghem şi pe Hristos să-L întâmpinăm cu mulţime de untdelemn şi cu candele luminate ca să ne învrednicim de înlăuntrul cămării Mirelui. Că cel ce se va apuca afară de uşă, în deşert va striga lui Dumnezeu: miluieşte-mă!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În patul a multor păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuieşte sufletului meu muncă. Ci Tu, Dumnezeule, Care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul meu, ca un bun şi de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine care nu aşteptam să le văd. Şi ce voi răsplăti bunătăţii Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulţumesc Numelui Tău celui mult lăudat, mulţumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce o ai spre mine, mulţumesc îndelung răbdării Tale celei neasemănate. Şi, de acum înainte, sprijineşte-mă şi-mi ajută şi mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greşesc înaintea Ta. Că Tu cunoşti alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu ştii nepriceperea mea, Tu cunoşti cele lucrate de mine, cele întru cunoştinţă şi întru necunoştinţă, cele de voie şi fără de voie, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Deci, ca un bun şi iubitor de

oameni Dumnezeu, şterge-le pe ele preabunule Doamne cu roua milei Tale şi ne mântuieşte pe noi pentru sfânt Numele Tău cu judecăţile care ştii. Pentru că Tu eşti lumina şi adevărul şi viaţa şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A OPTA

Psalmul 55. Întru sfârşit. Pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte. Lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam în Ghet

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, că m-a călcat omul; toată ziua dând război m-a necăjit.
2. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine de la înălţime.
3. Ziua nu mă voi teme şi eu voi nădăjdui spre Tine.
4. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: ce-mi va face mie trupul?
5. Toată ziua cuvintele mele le-au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.
6. Locui-vor şi se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi în ce chip au aşteptat ei sufletul meu.
7. Pentru nimica vei mântui pe dânşii, întru mânie noroadele vei sfărâma.
8. Dumnezeule, viaţa mea am spus-o Ţie. Pus-ai lacrimile mele înaintea Ta. Ca şi în făgăduinţa Ta,
9. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi în orice zi Te voi chema, iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu.
10. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Dumnezeu voi lăuda cuvântul.
11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi

teme: ce-mi va face mie omul?

12. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi şi picioarele mele din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

Psalmul 56. Întru sfârşit: să nu strici. Al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către faţa lui Saul în peşteră

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

2. Şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui până ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Cel ce au făcut bine mie.

4. Trimis-au din cer şi m-au mântuit, dat-au spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine.

5. Trimis-au Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei; adormit-am tulburat.

6. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită.

7. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele şi au împilat sufletul meu.

9. Săpat-au înaintea feţei mele groapă şi au că-zut într-însa.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea.

11. Deşteaptă-te, slava mea, deşteaptă-te Psaltire şi Alăută; deştepta-mă-voi dimineaţă.

12. Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne, cânta-voi Ţie întru neamuri.

13. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta şi până la nori adevărul Tău.

14. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta.

Psalmul 57. Întru sfârşit: să nu strici. Al lui David, întru scrisoarea stâlpului

1. De grăiţi după adevăr dreptate, cele drepte judecaţi fiii oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucraţi pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Înstrăinatu-s-au păcătoşii din mitras, rătăcitau din pântece, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este după asemănarea şarpelui, ca a unei aspide surde, care îşi astupă urechile sale ca să nu audă.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor, vânându-se, se vânează de la cel înţelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinţii lor în gura lor; măselele leilor le-au sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topeşte vor lipsi; căzut-a foc peste dânşii şi n-au văzut soarele.

9. Mai înainte până ce vor cunoaşte spinii voştri ramul, ca pe nişte vii, ca întru mânie, va înghiţi pe dânşii.

10. Veseli-se-va dreptul când va vedea izbândă; mâinile sale îşi va spăla în sângele păcătosului.

11. Şi va zice omul: «Dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pe dânşii pe pământ.»

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 58. Întru sfârşit: să nu strici. Al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul şi a păzit casa lui ca să-l omoare pe el.

1. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Dumnezeule, şi de cei ce se scoală asupra mea, mântuieşte-mă.

2. Izbăveşte-mă de cei ce lucrează fărădelegea şi de bărbaţii sângiurilor mă mântuieşte.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari;

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat şi am îndreptat;

5. Scoală-Te întru întâmpinarea mea şi vezi. Şi Tu, Doamne Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil,

6. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te

milostiveşti spre toţi cei ce lucrează fărădelege.

7. Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi ca câinii şi vor înconjura cetatea.

8. Iată aceia vor răspunde cu gura lor şi sabie în buzele lor că cine a auzit?

9. Şi Tu, Doamne, îţi vei râde de dânşii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila Lui mă va întâmpina;

11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmaşii mei.

12. Să nu-i omori pe dânşii ca nu cândva să uite legea Ta.

13. Risipeşte-i pe ei întru puterea Ta şi-i pogoară pe dânşii, scutitorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, şi să se prindă întru mândria lor.

15. Şi din blestem şi minciună se vor vesti întru sfârşit, întru mânia sfârşitului şi nu vor fi.

16. Şi vor cunoaşte că Dumnezeu stăpâneşte pe Iacov şi marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară şi vor flămânzi ca un câine şi vor înconjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce iar de nu se vor sătura vor şi răpşti.

19. Iar eu voi lăuda puterea Ta şi mă voi bucura dimineaţă de mila Ta.

20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu şi scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu eşti, Ţie voi cânta; că Tu, Dumnezeul meu, sprijinitorul meu eşti, Dumnezeul meu, mila mea.

Psalmul 59. Întru sfârşit: Celor ce se vor schimba. Întru scrisoarea stâlpului, a lui David, spre învăţătură, când a ars Mesopotamia Siriei şi Siria Soval şi s-a întors Ioav şi a bătut pe Edom în valea sărilor, douăsprezece mii

1. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi şi ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai şi Te-ai milostivit spre noi.
2. Cutremurat-ai pământul şi l-ai tulburat pe dânsul, vindecă sfărâmările lui că s-a clătinat.
3. Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinţei.
4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la faţa arcului.
5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi, mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.
6. Dumnezeu au grăit întru cel sfânt al Său: «Bucura-mă-voi şi voi împărţi Sichima, şi valea locaşurilor voi măsura.
7. Al Meu este Galaad şi al Meu este Manasi şi Efrem tăria capului Meu.
8. Iuda împăratul Meu, Moav, căldarea nădejdii Mele.
9. Spre Idumeea voi întinde încălţămintea Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.»
10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau

cine mă va povăţui până la Idumeea?

11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, şi deşartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere şi El va urgisi pe cei ce ne necăjesc pe noi.

Psalmul 60. Întru sfârşit: întru cântări. A lui David

1. Auzi, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte la rugăciunea mea.

2. De la marginile pământului către Tine am strigat când s-a mâhnit inima mea; pe piatră m-ai înălţat,

3. Povăţuitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către faţa vrăjmaşului.

4. Locui-voi întru locaşul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.

5. Că tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moştenire celor ce se tem de Numele Tău.

6. Zile peste zile împăratului vei adăuga, anii lui până la ziua neamului şi a neamului.

7. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila şi adevărul Lui cine îl va căuta;

8. Aşa voi cânta Numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 61. Întru sfârşit: pentru Iditum

1. Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este mântuirea mea.

2. Pentru că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu, nu mă voi clătina mai mult.

3. Până când vă puneţi asupra omului? Veţi fi toţi surpaţi ca un perete povârnit şi ca un gard surpat.

4. Însă preţul meu s-au sfătuit să-l lepede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau şi cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune sufletul meu că de la Dânsul este răbdarea mea.

6. Că El este Dumnezeul meu şi Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu, nu mă voi muta.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea şi slava mea, Dumnezeu ajutorul meu, şi nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiţi spre Dânsul toată adunarea noroadelor, vărsaţi înaintea Lui inimile voastre că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă goi sunt fiii oamenilor, mincinoşi sunt fiii oamenilor în cumpene a face strâmbătate ei, din deşertăciune împreună.

10. Nu nădăjduiţi spre nedreptate şi spre jefuire nu poftiţi; bogăţia de ar curge, nu vă lipiţi inima.

11. O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit: că puterea este a lui Dumnezeu, şi a Ta este,

Doamne, mila; că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

12. „O dată au grăit Dumnezeu, două acestea am auzit. Căci cerul şi pământul, şi toate stihiile pentru om s-au zidit, şi omul s-au zidit, ca să păzească legea lui Dumnezeu”.

Psalmul 62. Al lui David. Când era el în pustia Iudeii

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec;

2. Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte ori trupul meu Ţie

3. În pământ pustiu şi neumblat şi fără de apă. Aşa întru cel Sfânt m-am arătat Ţie, ca să văd puterea Ta şi slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decât vieţile; buzele mele Te vor lăuda.

5. Aşa bine Te voi cuvânta în viaţa mea şi în Numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca din seu şi din grăsime să se umple sufletul meu şi cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în aşternutul meu, în dimineţi am cugetat spre Tine că ai fost ajutorul meu,

8. Şi întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine şi pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. Iar ei îndeşert au căutat sufletul meu, intra-

vor în cele mai de jos ale pământului. Da-se-vor în mâinile sabiei, părţi vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru el, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăţi.

Psalmul 63. Întru sfârşit. Al lui David

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmaşului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulţimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Care şi-au ascuţit ca o sabie limbile lor; întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgeteze întru ascunsuri pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el, şi nu se vor teme. Întărit-au loruşi cuvânt viclean,

5. Vorbit-au ca să ascundă cursă, zis-au: «Cine îi va vedea pe dânşii?»

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au iscodind iscodiri;

7. Apropia-se-va omul şi inima adâncă. Şi se va înălţa Dumnezeu;

8. Săgeata pruncilor s-au făcut ranele lor. Şi au slăbit asupra lor limbile lor,

9. Tulburatu-s-au toţi care i-au văzut pe dânşii şi s-a temut tot omul,

10. Şi au povestit lucrurile lui Dumnezeu şi faptele Lui le-au înţeles.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul şi va nădăjdui spre Dânsul şi se vor lăuda toţi cei drepţi la inimă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a opta se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 1:

Furtuna deznădăjduirii mă viscoleşte pe mine care m-am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, şi la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Suflete, aceste de aici sunt vremelnice iar cele de acolo veşnice. Văd divanul şi pe Judecătorul şezând pe scaun şi tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te că neiertată este judecata.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutorul celor neajutoraţi, sprijineala celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-1 nouă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate şi milostive, ascultă rugăciunea mea şi ia aminte la glasul rugăciunii mele. Fă cu

mine semn spre bine. Povăţuieşte-mă în calea Ta ca să umblu întru adevărul Tău. Veseleşte inima mea ca să se teamă de Numele Tău cel sfânt că mare eşti şi faci minuni. Tu eşti Dumnezeu însuţi şi nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, puternic întru milă şi bun întru tărie, spre a ajuta şi a mângâia şi a mântui pe toţi cei ce nădăjduiesc în Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecilor. Amin.

CATISMA A NOUA

Psalmul 64. Întru sfârşit. Al cântării lui David. Cântarea lui Ieremia şi a lui Iezechiel şi a nemerniciei norodului, când voia să iasă din robia Vavilonului

1. Ţie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, şi Ţie se va da rugăciune în Ierusalim.
2. Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni.
3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi şi păgânătăţile noastre Tu le vei curăţi.
4. Fericit este acela pe care l-ai ales şi l-ai primit, ca să locuiască în curţile Tale.
5. Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale; ale Sfintei Tale Biserici; minunat eşti Tu întru dreptate.
6. Auzi-ne pe noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celor ce sunt pe mare departe.
7. Cel ce întăreşti munţii întru tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării, şi potoleşti vuietul valurilor ei, sunetele valurilor ei cine le va suferi?
8. Tulbura-se-vor neamurile şi se vor înspăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieşirile dimineţii şi ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pământul şi l-ai adăpat pe dânsul, înmulţit-ai a-l îmbogăţi pe el.

10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor că aşa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulţeşte rodurile lui; întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătăţii Tale şi câmpii Tăi se vor umplea de grăsime.

13. Îngrăşa-se-vor cele frumoase ale pustiei şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor şi văile vor înmulţi grâul, striga-vor de bucurie pentru că vor cânta.

Psalmul 65. Întru sfârşit. Cântarea psalmului învierii

1. Strigaţi Domnului tot pământul, cântaţi Numelui Lui, daţi slavă laudei Lui.

2. Ziceţi lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoşate lucrurile Tale; întru mulţimea puterii Tale minţi-vor Ţie vrăjmaşii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie; să cânte adică Numelui Tău, Preaînalte.

4. Veniţi şi vedeţi lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoşat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul, acolo ne vom veseli de Dânsul,

6. De Cel ce stăpâneşte întru puterea Sa veacul; ochii Lui spre neamuri privesc, cei ce amărăsc să nu se înalţe întru sineşi.

7. Binecuvântaţi, neamuri, pe Dumnezeul nostru şi auzit faceţi glasul laudei Lui.

8. A Celui ce au pus sufletul meu întru viaţă şi nu au dat spre clătinare picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămureşte argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc şi prin apă şi ne-ai scos pe noi întru repaus.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ţie rugăciunile mele care le-au osebit buzele mele,

13. Şi a grăit gura mea întru necazul meu.

14. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ţie, cu tămâie şi cu berbeci, aduce-ţi-voi boi cu ţapi.

15. Veniţi de auziţi şi vă voi povesti vouă, toţi cei ce vă temeţi de Dumnezeu, câte au făcut sufletului meu.

16. Către Dânsul cu gura mea am strigat şi l-am înălţat sub limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m-au auzit Dumnezeu, luat-au aminte la glasul rugăciunii mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu Care n-a depărtat rugăciunea mea şi mila Sa de la mine.

Psalmul 66. Întru sfârşit: întru laude, al cântării lui David

1. Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne blagosloveşte, luminează faţa Ta spre noi şi ne miluieşte.

2. Ca să cunoaştem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

3. Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie noroadele toate.

4. Veselească-se şi să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate şi neamurile pe pământ vei povăţui.

5. Mărturisească-se Ţie noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ţie noroadele toate. Pământul şi-a dat rodul său.

6. Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Blagosloveşte-ne pe noi, Dumnezeule, şi să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 67. Întru sfârşit: al cântării lui David

1. Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă, cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu.

3. Şi drepţii să se veselească şi să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Numelui Lui, cale faceţi Celui ce s-a suit peste apusuri, Domnul este Numele Lui

5. Şi vă bucuraţi înaintea Lui, să se tulbure de faţa Lui, a Părintelui celor săraci şi a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel Sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pe cei ce sunt întru un fel în casă,

7. Scoţând pe cei din obezi cu vitejie, aşijderea pe cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când ieşeai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu prin pustie,

9. Pământul s-a cutremurat, că cerurile au picat, de către faţa Dumnezeului Sinaii, de către faţa Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale; şi a slăbit iar Tu o ai săvârşit pe dânsa.

11. Dobitoacele Tale locuiesc într-însa, gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor al celui iubit, cu înfrumuseţarea casei să împartă prăzi.

14. De aţi dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiţei sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebeşte cel ceresc împăraţi peste

dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras, pentru ce gândiţi de munţii cei închegaţi;

17. Muntele care bine au voit Dumnezeu a locui într-însul; pentru că Domnul va locui până în sfârşit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulţit, mii de cei ce prisosesc. Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentru că pe cei ce nu se plecau, a se sălăşlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi, să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui şi ale Domnului, ale Domnului sunt ieşirile morţii.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşalele lor.

23. Zis-a Domnul: « Din Vasan mă voi întoarce, întoarce-mă-voi întru adâncurile mării.

24. Pentru ca să se întindă piciorul tău în sânge, limba câinilor tăi din vrăjmaşi de la dânsul».

25. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului, Celui din cel sfânt.

26. Mai înainte au apucat boierii ţinându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpine:

27. «Întru adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil».

28. Acolo, Veniamin, cel mai tânăr, întru uimire; boierii Iudei, povăţuitorii lor, boierii Zavulonului, boierii Neftalimului.

29. Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, aceasta care o ai făcut întru noi.

30. De la Biserica Ta în Ierusalim Ţie vor aduce împăraţii daruri.

31. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiţi cu argint.

32. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie, veni-vor soli de la Eghipet; Etiopia mai înainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărăţiile pământului, cântaţi lui Dumnezeu, cântaţi Domnului.

34. Celui ce s-a suit peste cerul cerului, spre răsărituri,

35. Iată va da glasul Său, glas de putere. Daţi slavă lui Dumnezeu; peste Israil mare este cuviinţa Lui şi puterea Lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil; Însuşi va da putere şi întărire norodului Său, bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 68 Al lui David. Întru sfârşit: pentru cei ce se vor schimba

1. Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, şi nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării şi viforul m-a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Înmulţitu-s-au mai presus decât perii capului meu cei ce mă urăsc în zadar;

6. Întăritu-s-au vrăjmaşii mei, cei ce mă goneau pe mine cu nedreptate. Cele ce n-am jefuit atunci am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşalele mele de la Tine nu s-au ascuns.

8. Să nu se ruşineze pentru mine cei ce Te aşteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu.

10. Înstrăinat am fost fraţilor mei şi nemernic fiilor maicii mele.

11. Că râvna casei Tale m-a mâncat şi ocările celor ce Te ocăresc pe Tine au căzut asupra mea.

12. Şi am acoperit cu post sufletul meu şi s-a fă-

cut spre ocară mie.

13. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac şi m-am făcut lor spre pildă.

14. Împotriva mea limbuţiau cei ce şedeau în porţi şi împotriva mea cântau cei ce beau vin.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bunăvoinţă.

16. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale.

17. Mântuieşte-mă de tină ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de cei ce mă urăsc şi de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă peste mine puţul gura sa.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20. Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu şi-l mântuieşte pe el; de vrăjmaşii mei izbăveşte-mă.

22. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea;

23. Înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie,

24. Şi am aşteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine şi nu era şi pe cel ce m-ar mângâia şi nu am aflat.

25. Şi Mi-au dat spre mâncarea mea fiere şi spre setea Mea m-au adăpat cu oţet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă şi

spre răsplătire şi spre sminteală.

27. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte.

28. Varsă peste dânşii iuţimea Ta şi mânia iuţimii Tale să-i cuprindă pe ei.

29. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pe care Tu l-ai bătut ei l-au gonit şi spre durerea ranelor mele au adăugat.

31. Adaoge fărădelege peste fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta.

32. Şteargă-se din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie.

33. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

34. Lăuda-voi Numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El întru laudă.

35. Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr ce-i răsar coarne şi unghii.

36. Vadă săracii şi să se veselească; căutaţi pe Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru.

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul şi pe cei în obezi ferecaţi ai Săi nu i-a urgisit.

38. Laude-L pe Dânsul cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într-însa.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii,

40. Şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pe dânsul şi seminţia robilor Tăi va stăpâni pe el şi cei ce iubesc Numele Tău vor locui într-însul.

Psalmul 69. Întru sfârşit: al lui David; spre aducerea aminte ca să mă mântuiască pe mine Domnul

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, ca să-mi ajuţi mie grăbeşte.
2. Să se ruşineze şi să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.
3. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele.
4. Întoarcă-se îndată ruşinându-se cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!».
5. Să se bucure şi să se veselească de toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea, «Mărească-se Domnul», cei ce iubesc mântuirea Ta.
6. Iar eu sărac sunt şi mişel, Dumnezeule, ajută-mi.
7. Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a noua se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 2:

Gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Celui fără de moarte Împărat? Şi cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul, eu curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule Născut, Duhule cel Sfânt, miluieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În valea plângerii, la locul pe care 1-ai rânduit când vei şedea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor. Ci cruţă-mă, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, bună de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă întins, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care singur ştii boala ticălosului meu suflet şi tămăduirea acestuia, tămăduieşte-l pe dânsul precum ştii, pentru mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale. Căci din faptele mele nu este cu putinţă a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături. Ci, Tu, Care ai venit să chemi nu pe cei drepţi ci pe cei păcătoşi la pocăinţă, fie-Ţi milă, îndură-Te, milostiveşte-Te spre dânsul, rupe zapisul faptelor mele celor multe şi urâte şi mă povăţuieşte la calea Ta cea dreaptă. Ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgeţile vicleanului şi aşa să stau fără de osândă înaintea înfricoşatului Tău divan, slăvind şi lăudând preasfântul Tău Nume în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ZECEA

Psalmul 70. Al lui David. Psalmul fiilor lui Ionadav şi al celor ce s-au robit mai întâi. Nescris deasupra la evrei

1. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac, întru dreptatea Ta izbăveşte-mă şi mă scoate;

2. Pleacă către mine urechea Ta şi mă mântuieşte.

3. Fii mie Dumnezeu scutitor şi spre loc tare ca să mă mântuieşti,

4. Că întărirea mea şi scăparea mea eşti Tu.

5. Dumnezeul meu, izbăveşte-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege şi a celui ce face strâmbătate.

6. Că Tu eşti aşteptarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinereţile mele.

7. Întru Tine m-am întărit din pântece, din mitrasul maicii mele Tu eşti acoperitorul meu.

8. Întru Tine este lauda mea pururea, ca o minune m-am făcut multora, şi Tu eşti ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de laudă ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

10. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneţilor; când

va lipsi vârtutea mea, să nu mă laşi pe mine.

11. Că au zis vrăjmaşii mei mie, şi cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună,

12. Zicând: «Dumnezeu l-au părăsit pe dânsul, goniţi-l şi-l prindeţi pe el, că nu este Cel ce izbăveşte».

13. Dumnezeul meu, să nu te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14. Să se ruşineze şi să lipsească cei ce clevetesc sufletul meu; să se îmbrace cu ruşine şi cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.

15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine şi voi adăuga spre toată lauda Ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta,

17. Că nu am cunoscut cele din cărţi, intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voi aminte de dreptatea Ta numai,

18. Dumnezeul meu, Cela ce m-ai învăţat din tinereţile mele, şi până acum voi vesti minunile Tale.

19. Şi până la bătrâneţe şi cărunteţe, Dumnezeul meu, să nu mă părăseşti,

20. Până voi vesti braţul Tău la tot neamul cel viitor.

21. Puterea Ta şi dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, care ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea Ţie?

22. Câte ai arătat mie necazuri multe şi rele; şi întorcându-Te m-ai înviat şi din adâncurile pământului m-ai scos.

23. Înmulţit-ai spre mine mărirea Ta şi întorcându-Te m-ai mângâiat şi din adâncurile pământului iarăşi m-ai scos.

24. Că eu mă voi mărturisi Ţie întru noroade, Doamne, întru unelte de cântare adevărul Tău Dumnezeule; cânta-voi Ţie întru alăută, Sfântul lui Israil.

25. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ţie şi sufletul meu pe care l-ai mântuit.

26. Şi încă şi limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor ruşina şi se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

Psalmul 71. Al lui David. Despre Solomon

1. Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi dreptatea Ta fiului împăratului.

2. Să judece pe norodul Tău întru dreptate şi pe săracii Tăi întru judecată.

3. Să ia munţii pacea norodului şi dealurile dreptate.

4. Judeca-va pe săracii norodului şi va mântui pe fiii săracilor şi va smeri pe cel clevetitor.

5. Şi va rămânea cu soarele şi mai înainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lână şi ca o picătură ce pică pe pământ.

7. Răsări-va în zilele Lui dreptatea şi mulţimea păcii, până ce se va lua luna.

8. Şi va domni de la mare până la mare şi de la râuri până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădea Etiopienii şi vrăjmaşii Lui ţărâna vor mânca.

10. Împăraţii Tarsisului şi ostroavele daruri vor aduce; împăraţii Aravilor şi Savva daruri vor aduce.

11. Şi se vor închina Lui toate împărăţiile pământului, toate neamurile vor sluji Lui.

12. Că a izbăvit pe săracul de la cel puternic şi pe mişelul căruia nu era ajutor.

13. Nu se va îndura de cel sărac şi mişel şi sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă şi de strâmbătate va izbăvi sufletele lor şi cinstit Numele Lui înaintea lor.

15. Şi va fi viu şi se va da lui din aurul Araviei şi se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pe dânsul.

16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munţilor, prea se va înălţa mai presus decât Livanul rodul lui.

17. Şi vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va Numele Lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne Numele Lui.

19. Şi se vor blagoslovi întru El toate seminţiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe El.

20. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce face minuni însuşi.

21. Şi bine este cuvântat Numele slavei Lui în veac şi în veacul veacului.

22. Şi se va umplea de slava Lui tot pământul. Fie! Fie!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 72. Al lui Asaf. Sfârşitu-s-au cântările lui David, fiului lui Iesei

1. Cât este de bun Dumnezeul lui Israil, celor drepţi la inimă!

2. Iar mie puţin de nu mi s-au alunecat picioarele, puţin de nu s-au vărsat paşii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoşilor văzând.

4. Că nu este privire spre moartea lor şi întărire întru bătaia lor.

5. Întru ostenelile oamenilor nu sunt şi cu oamenii nu vor lua bătăi.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pe ei mândria lor până în sfârşit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea şi cu păgânătatea lor.

7. Ieşi-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimii.

8. Gândit-au şi au grăit întru vicleşug, nedreptate spre înălţime au grăit.

9. Pus-au asupra cerului gura lor şi limba lor a trecut pe pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aici şi zile pline se vor afla întru dânşii.

11. Şi au zis: «Cum a cunoscut Dumnezeu? Şi de este cunoştinţă întru cel înalt?

12. Iată aceştia, păcătoşii, şi care se îndestulează în veac, au cuprins avuţie».

13. Şi am zis: «Au doară în deşert am îndreptat

inima mea? Şi am spălat întru cei nevinovaţi mâinile mele? »

14. Şi am fost bătut toată ziua şi mustrarea mea în dimineţi.

15. De am grăit voi spune aşa: «Iată neamului fiilor tăi am făgăduit. »

16. Şi am socotit că voi cunoaşte; aceasta osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi intra la sfinţitorul lui Dumnezeu şi voi înţelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleşugurile lor le-ai pus lor rele, oborâtu-i-ai pe ei când s-au înălţat.

19. Cum s-au făcut întru pustiire; îndată şi s-au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.

20. Ca visul celui ce se deşteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimica îl vei face.

21. Că s-a aprins inima mea şi rărunchii mei s-au schimbat.

22. Şi eu defăimat şi nu am cunoscut, dobitoc m-am făcut lângă Tine şi eu pururea cu Tine,

23. Ţinutu-m-ai de mâna dreptei mele şi în sfatul Tău m-ai povăţuit şi cu slavă m-ai primit.

24. Că ce-mi este mie în cer? Şi de la Tine ce am voit pe pământ?

25. Stinsu-s-a inima mea şi trupul meu, Dumnezeul inimii mele, şi partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pe sineşi de la Tine vor pieri, pierdut-ai de la Tine pe tot cel ce curveşte.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea ca să vestesc eu toate laudele Tale în porţile fetei Sionului.

Psalmul 73 Al priceperii lui Asaf

1. Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârşit? Iuţitu-s-a mânia Ta peste oile păşunei Tale?

2. Adu-ţi aminte de adunarea Ta care o ai câştigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moştenirii Tale, muntele Sionul acesta întru care ai locuit într-însul.

4. Ridică-ţi mâinile Tale peste mândriile lor întru sfârşit, câte a viclenit vrăjmaşul întru cel sfânt al Tău.

5. Şi s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău;

6. Pus-au semnele sale semne şi n-au cunoscut. Ca întru o ieşire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne cu topoare au tăiat uşile lui deodată, cu secure şi cu bardă l-au surpat pe el.

8. Ars-au cu foc Sfinţitorul Tău, în pământ au spurcat locaşul Numelui Tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: «Veniţi şi să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ».

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă prooroc şi pe noi nu ne va mai cunoaşte.

11. Până când, Dumnezeule, va ocărî vrăjmaşul,

va întărâta cel potrivnic Numele Tău până în sfârşit?

12. Pentru ce întorci mâna Ta şi dreapta Ta din mijlocul sânului tău până în sfârşit?

13. Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el mâncare noroadelor arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare şi pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului.

17. A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Tu ai săvârşit zorile şi soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara şi primăvara Tu le-ai zidit pe ele.

19. Adu-ţi aminte de aceasta, vrăjmaşul a ocărât pe Domnul şi norodul cel fără de minte a întărâtat Numele Tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturiseşte Ţie, sufletele săracilor Tăi să nu le uiţi până în sfârşit.

21. Caută spre aşezământul Tău că s-au umplut cei întunecaţi ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit şi înfruntat; săracul şi mişelul vor lăuda Numele Tău.

23. Scoală-Te, Dumnezeule, alege judecata Ta, adu-ţi aminte de ocara Ta cea de către cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uita glasul slugilor Tale; mândria celor ce Te urăsc pe Tine s-a înălţat pururea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 74. Al lui Asaf. Întru sfârşit: să nu strici

1. Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ţie şi vom chema Numele Tău; povesti-voi toate minunile Tale.

2. Când voi lua vreme, eu dreptate voi judeca.

3. Topitu-s-a pământul şi toţi cei ce locuiesc pe dânsul; eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege: «Nu faceţi fărădelege» şi celor ce greşesc: «Nu vă înălţaţi cornul».

5. Nu vă ridicaţi asupra înălţimii cornul vostru şi nu grăiţi împotriva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munţii pustii.

7. Că Dumnezeu judecător este; pe acesta smereşte şi pe acesta înalţă.

8. Că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură,

9. Şi au abătut din acesta în acesta, însă drojdiile lui nu s-au deşertat; bea-vor toţi păcătoşii pământului.

10. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.

11. Şi toate coarnele păcătoşilor voi zdrobi şi se va înălţa cornul dreptului.

Psalmul 75. Al lui Asaf. Întru sfârşit: întru cântări. Cântarea asupra Asirienilor

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, şi în Israel mare este Numele Lui.

2. Şi s-a făcut în pace locul Lui şi locaşul Lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit tăriile arcelor, arma şi sabia şi războiul.

4. Luminezi Tu minunat din munţii cei veşnici.

5. Tulburatu-s-au toţi cei nepricepuţi la inimă; adormit-au cu somnul său şi n-au aflat nimica toţi bărbaţii bogăţiei în mâinile sale.

6. De certarea Ta, Dumnezeul lui Iacov, adormit-au cei ce încălecase pe cai.

7. Tu înfricoşat eşti şi cine va sta împotrivă Ţie; de atunci este mânia Ta.

8. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s-a temut şi a alinat.

9. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toţi blânzii pământului.

10. Că gândirea omului se va mărturisi Tie şi rămăşiţa gândului va prăznui Ţie.

11. Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului Dumnezeului nostru; toţi cei dimprejurul Lui vor aduce daruri.

12. Celui înfricoşat şi celui ce ia duhurile boierilor, celui groaznic mai vârtos decât împăraţii pământului.

Psalmul 76. Al lui Asaf. Întru sfârşit: pentru Iditum

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi au căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat cu mâinile mele, noapte înaintea Lui şi nu m-am amăgit; lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu şi m-am veselit; gândit-am şi a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte străji ochii mei, tulburatu-m-am şi n-am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult şi de anii cei veşnici mi-am adus aminte.

6. Şi cugetam noaptea cu inima mea, chiteam şi se mâhnea duhul meu.

7. Au doară în veci va lepăda Domnul şi nu va adăuga bine a voi încă?

8. Au până în sfârşit mila Sa o va tăia? Sfârşit-au cuvânt din neam în neam.

9. Au doară va uita a se milostivi Dumnezeu? Sau va ţine întru mânia Sa îndurările Sale?

10. Şi am zis: Acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile Tale.

12. Şi voi cugeta întru toate lucrurile Tale şi întru isprăvile Tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeule, întru cel Sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu

eşti Dumnezeu care faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru noroade puterea Ta. Mântuit-ai cu braţul Tău pe norodul Tău, pe fiii lui Iacov şi ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele şi s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile.

16. Mulţimea sunetului apelor, glas au dat norii; că săgeţile Tale trec. Glasul tunetului Tău în roată,

17. Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a şi s-a cutremurat pământul.

18. În mare căile Tale şi cărările Tale în ape multe şi urmele Tale nu se vor cunoaşte.

19. Povăţuit-ai ca pe nişte oi pe norodul Tău, cu mâna lui Moisi şi a lui Aaron.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a zecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 6:

De înfricoşata zi a venirii Tale şi de nemitarnica judecată temându-mă, Doamne, mă spăimântez şi tremur ca cela ce am mulţime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai-nainte de sfârşit întoarce-mă şi mă mântuieşte, Mântuitorul meu, mult milostive.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, şi oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu

va fi mai cinstit împăratul decât ostaşul, nici nu va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va slăvi sau se va ruşina.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel bogat întru milă şi necuprins întru îndurări, Care singur eşti din fire fără de păcat şi pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, înaltule Împărat al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mele în păcate o am cheltuit şi umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjură, m-am făcut râs şi batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale cea asupra păcătoşilor şi gătită fiind gheena focului. Şi, dintru această pricină întru deznădăjduire căzând şi nici de cum întru simţire de întoarcere viind, pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine m-am

făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată nu am săvârşit cu covârşire şi cu sârguinţă? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti, trupul mi-am spurcat prin amestecări, duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădularele ticălosului meu trup a lucra şi a sluji la păcate le-am pornit. Şi cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că singur eu, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am aţâţat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând şi covârşind pe toţi cei din veac păcătoşi, fără de asemănare păcătuind şi fără de iertare. Ci, de vreme ce eşti mult milostiv şi mult milosârd, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe sine-mi înaintea înfricoşatului şi nesuferitului Tău divan şi, ca şi cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului strig Ţie: milostiveşte-Te, Doamne, iartă-mă Îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci. Primeşte-mă pe mine cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind, întoarce-mă, şi întorcându-mă îmbrăţişează-mă şi mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăinţă drepţilor, nu ai pus iertare celor ce nu greşesc ci ai pus pocăinţă asupra mea, a păcătosului, întru acelea care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne,

mărturisindu-mi păcatele mele. Pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi mie umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare ca, cu bună nădejde şi cu adevărată deplină adeverire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A UNSPREZECEA

Psalmul 77 Al înţelegerii lui Asaf

1. Luaţi aminte, norodul meu, la legea mea, plecaţi urechea voastră spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi vorbele cele din început.

3. Câte am auzit şi le-am cunoscut pe ele şi părinţii noştri ne-au povestit nouă.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor întru alt neam,

5. Vestind laudele Domnului şi puterile Lui şi minunile Lui care au făcut.

6. Şi au ridicat mărturie întru Iacov şi lege au pus întru Israel;

7. Câte au poruncit părinţilor noştri ca să le arate pe ele fiilor săi.

8. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naşte şi se vor scula şi le vor spune fiilor săi.

9. Ca să-şi pună întru Dumnezeu nădejdea lor şi să nu uite lucrurile lui Dumnezeu şi poruncile Lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinţii lor, rudă întoartă şi amărâtoare,

11. Rudă care nu şi-a îndreptat inima sa şi nu şi-a încredinţat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efrem încordând şi săgetând cu arcele, întorsu-s-au în ziua de război.

13. Nu au păzit aşezământul lui Dumnezeu şi în

legea Lui n-au vrut să umble.

14. Şi au uitat facerile de bine ale Lui şi minunile Lui care le-a arătat lor.

15. Înaintea părinţilor lor, care au făcut minuni în pământul Eghipetului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-a marea şi i-a trecut pe ei, pus-a apele ca un foale.

17. Şi i-au povăţuit pe dânşii în nor ziua şi toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-au piatra în pustie şi i-au adăpat pe ei ca întru un adânc mult.

19. Şi le-au scos lor apă din piatră şi au pogorât ca nişte râuri ape.

20. Şi au adăugat încă a greşi Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt în loc fără de apă.

21. Şi au ispitit pe Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Şi au grăit împotriva lui Dumnezeu şi au zis: «Au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că au lovit piatra, şi au curs ape şi pâraiele s-au umplut de apă.

24. Au doară şi pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului său?»

25. Pentru aceasta au auzit Domnul şi au mai răbdat şi foc s-a aprins întru Iacov şi mânia Sa suit peste Israil.

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici nu au nădăjduit spre mântuirea Lui.

27. Şi au poruncit norilor deasupra şi uşile ceru-

lui au deschis.

28. Şi le-au plouat lor mană să mănânce şi pâine cerească le-au dat lor.

29. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer şi a adus întru puterea Sa vântul Liviei.

31. Şi au plouat peste dânşii ca pulberea cărnuri şi ca nisipul mării păsări zburătoare.

32. Şi au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locaşurilor lor.

33. Şi au mâncat şi s-au săturat foarte şi pofta lor le-a adus lor, nu s-au lipsit de pofta lor

34. Încă mâncarea fiind în gura lor şi mânia lui Dumnezeu s-a suit peste dânşii,

35. Şi au ucis pe cei mai mulţi ai lor şi pe cei aleşi ai lui Israil i-a împiedicat.

36. Întru toate acestea au mai greşit încă şi nu au crezut întru minunile Lui.

37. Şi s-au stins întru deşertăciune zilele lor şi anii lor cu degrab.

38. Când îi ucidea pe dânşii atunci îl căutau pe El şi se întorceau şi mânecau la Dumnezeu.

39. Şi şi-au adus aminte că Dumnezeu ajutorul lor este şi Dumnezeul Cel Preaînalt izbăvitorul lor este.

40. Şi l-au iubit pe Dânsul în gura lor şi cu limba lor au minţit Lui.

41. Şi inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici nu s-au încredinţat întru aşezământul de lege al Lui.

42. Iar El este îndurat şi curăţeşte păcatele lor şi nu va strica,

43. Şi va înmulţi a întoarce mânia Sa şi nu va aprinde toată iuţimea Sa.

44. Şi şi-au adus aminte că trup sunt, duh ce trece şi nu se întoarce.

45. De câte ori l-au amărât pe Dânsul în pustie, mâniatu-L-au pe Dânsul în pământ fără de apă.

46. Şi s-au întors şi au ispitit pe Dumnezeu şi pe Cel sfânt al lui Israil L-au întărâtat.

47. Şi nu şi-au adus aminte de mâna Lui în ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce-i necăjea.

48. Cum au pus în Eghipet semnele Sale şi minunile Sale în câmpul Taneos.

49. Şi au întors în sânge râurile lor şi fântânile lor ca să nu bea.

50. Trimis-au asupra lor muşte câineşti şi i-au mâncat pe ei şi broaşte şi i-au stricat pe dânşii.

51. Şi au dat păliciunii rodurile lor şi ostenelile lor lăcustelor.

52. Bătut-au cu grindină viile lor şi duzii lor cu brumă.

53. Şi au dat la grindină dobitoacele lor şi averea lor focului.

54. Trimis-au asupra lor iuţimea mâniei Sale, mânie şi iuţime şi necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale au făcut cărării mâniei Sale şi nu au cruţat de moarte sufletele lor şi dobitoacele lor în moarte le-au închis.

56. Şi au bătut pe tot cel întâi născut în pămân-

tul Eghipetului, începătura a toată osteneala lor în locaşurile lui Ham.

57. Şi au ridicat ca pe nişte oi pe norodul Său şi i-au dus pe ei ca pe o turmă în pustie.

58. Şi i-au povăţuit spre nădejde şi nu s-au înfricoşat şi pe vrăjmaşii lor i-a acoperit marea.

59. Şi i-au băgat pe dânşii în muntele sfinţeniei Sale, muntele acesta pe care l-au câştigat dreapta Lui.

60. Şi au gonit de la faţa lor neamuri şi le-au dat cu sorţi lor pământul, cu funie de împărţire,

61. Şi a aşezat întru locaşurile lor pe seminţiile lui Israil.

62. Şi au ispitit şi au amărât pe Dumnezeul Cel Preaînalt şi mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Şi s-au întors şi s-au lepădat ca şi părinţii lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.

64. Şi L-au mâniat pe Dânsul în dealurile lor şi întru cele cioplite ale lor l-au întărâtat pe dânsul.

65. Auzit-au Dumnezeu şi au trecut cu vederea şi au urgisit foarte pe Israil.

66. Şi au lepădat cortul Silomului, locaşul în care au locuit întru oameni.

67. Şi au dat în robie tăria lor şi frumuseţea lor în mâinile vrăjmaşilor.

68. Şi au închis în sabie pe norodul Său şi moştenirea Sa o au trecut cu vederea.

69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul şi fecioarele lor nu s-au jelit.

70. Preoţii lor în sabie au căzut şi pe văduvele

lor nu vor plânge.

71. Şi s-au deşteptat Domnul, ca cel ce doarme, ca un tare şi ameţit de vin.

72. Şi au lovit pe vrăjmaşii Săi dinapoi, ocară veşnică le-a dat lor.

73. Şi au lepădat locaşul lui Iosif şi seminţia lui Efrem n-au ales.

74. Şi au ales seminţia Iudei, muntele Sionul pe care l-au iubit.

75. Şi au zidit ca a inorogului sfinţenia Sa pe pământ, întemeiatu-o-au pe dânsa în veac.

76. Şi au ales pe David sluga sa şi l-au luat pe el de la turmele oilor, de la cele fătătoare l-au luat pe dânsul,

77. Ca să pască pe Iacob sluga Sa şi pe Israel moştenirea Sa.

78. Şi i-a păscut pe dânşii întru nerăutatea inimii sale şi întru priceperile mâinilor sale i-a povăţuit pe dânşii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 78 Al lui Asaf

1. Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta, spurcat-au sfântă Biserica Ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame, pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări păsărilor cerului, trupurile celor cuvioşi ai Tăi fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului şi nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noştri, batjocură şi râs celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne Te vei mânia? Până în sfârşit se va aprinde ca focul râvna Ta?

6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc şi peste împărăţiile care Numele Tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pe Iacov şi locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomeneşti fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava Numelui Tău; Doamne, izbăveşte-ne pe noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru Numele Tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor?» Şi să cunoască întru neamuri înaintea ochilor noştri izbânda sângelui robilor Tăi celui vărsat.

11. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecaţi; după mărirea braţului Tău păzeşte pe fiii celor omorâţi.

12. Răsplăteşte vecinilor noştri de şapte ori în sânul lor ocara lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

13. Iar noi, norodul Tău şi oile păşunii Tale, mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, în veac, în neam şi în neam vom vesti lauda Ta.

Psalmul 79. Întru sfârşit: pentru cei ce se vor schimba. Mărturia lui Asaf. Psalmul pentru Asirieni

1. Cela ce paşti pe Israil ia aminte, Cela ce povăţuieşti ca pe o oaie pe Iosif, Cela ce şezi pe Heruvimi, arată-Te!

2. Înaintea lui Efrem şi Veniamin şi Manasi

3. Deşteaptă puterea Ta şi vino ca să ne mântuieşti pe noi.

4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi şi arată faţa Ta şi ne vom mântui.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia spre ruga robilor Tăi?

6. Hrăni-vei pe noi cu pâine de lacrimi şi ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pe noi întru prigonire vecinilor noştri şi vrăjmaşii noştri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată-ţi faţa Ta şi ne vom mântui.

9. Via din Eghipet o ai mutat, gonit-ai neamurile şi o ai răsădit pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei şi ai sădit rădăcinile ei şi a umplut pământul.

11. Acoperit-a munţii umbra ei şi mlădiţele ei chedrii lui Dumnezeu.

12. Întinsu-şi-a viţele sale până la mare şi până la râuri odraslele sale.

13. Pentru ce ai surpat gardul ei şi o culeg pe ea toţi cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea vierul din pădure şi porcul

sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-Te dar şi caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta.

16. Şi o săvârşeşte pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta şi peste fiul omenesc pe care l-ai întărit Ţie.

17. Arsă fiind cu foc şi săpată afară, de către certarea feţei Tale vor pieri.

18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale şi peste fiul omenesc pe care l-ai întărit Ţie.

19. Şi nu ne vom depărta de la Tine; via-ne-vei pe noi şi Numele Tău vom chema.

20. Doamne Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi şi arată-ţi faţa Ta şi ne vom mântui.

Psalmul 80. Al lui Asaf. Întru sfârşit: pentru teascuri

1. Bucuraţi-vă lui Dumnezeu ajutătorului nostru, strigaţi Dumnezeului lui Iacov.

2. Luaţi psalmi şi daţi timpină, psaltire înfrumuseţată cu alăută.

3. Trâmbiţaţi în lună nouă cu trâmbiţă, în ziua cea binevestită a sărbătorii voastre.

4. Că porunca lui Israil este şi judecata Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif au pus lui când a ieşit el din pământul Eghipetului; limba, pe care nu o a ştiut o a auzit.

6. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui

în coşniţă au slujit.

7. «Întru necaz M-ai chemat şi te-am izbăvit; auzitu-te-am întru ascundere de vifor, cercatu-te-am la apa prigonirii.

8. Ascultă, norodul Meu, şi voi mărturisi ţie, Israile, de mă vei asculta pe mine:

9. Nu va fi întru tine dumnezeu nou nici nu te vei închina la dumnezeu străin.

10. Că eu sunt Domnul Dumnezeul tău Cel ce te-am scos din pământul Eghipetului; lărgeşte gura ta şi o voi umplea pe ea.

11. Şi nu a ascultat norodul Meu glasul Meu şi Israil nu s-a uitat la mine.

12. Şi i-am slobozit pe dânşii după meşteşugirile inimilor lor, merge-vor întru meşteşugirile lor.

13. De m-ar fi ascultat norodul Meu Israil, de ar fi umblat în căile mele.

14. Întru nimic aş fi smerit pe vrăjmaşii lor şi asupra celor ce-i necăjeau pe dânşii aş fi pus mâna Mea.»

15. Vrăjmaşii Domnului au minţit Lui şi va fi vremea lor în veac.

16. Şi i-au hrănit pe ei din grăsimea grâului şi cu miere din piatră i-au săturat pe dânşii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 81Al lui Asaf

1. Dumnezeu au stătut întru adunarea dumnezeilor şi în mijloc pe dumnezei va judeca.

2. Până când judecaţi nedreptate şi feţele păcătoşilor le luaţi înainte?

3. Judecaţi sirimanului şi săracului, pe cel smerit şi pe cel sărac îndreptaţi-l.

4. Scoateţi pe cel sărac şi pe cel mişel, din mâna păcătosului izbăviţi-l pe dânsul.

5. Nu au cunoscut, nici nu au priceput, întru întunerec umblă, clătină-se toate temeliile pământului.

6. Eu am zis: «dumnezei sunteţi şi fii ai Celui Preaînalt toţi.»

7. Iar voi ca nişte oameni muriţi şi ca unul din boieri cădeţi.

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moşteni întru toate neamurile.

Psalmul 82 Cântarea psalmului lui Asaf

1. Dumnezeule, cine se va asemăna Ţie? Să nu taci, nici să Te îmblânzeşti, Dumnezeule.

2. Că iată vrăjmaşii Tăi s-au întărâtat şi cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului Tău au meşteşugit gând şi s-au sfătuit împotriva sfinţilor Tăi.

4. Zis-au: «Veniţi şi să-i pierdem pe dânşii din neam şi să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.»

5. Că s-au sfătuit întru o unire dimpreună, împotriva Ta aşezământ au pus.

6. Locaşurile Idumeilor şi Ismailtenii, Moav şi

Agarenii.

7. Gheval şi Amon şi Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că şi Assur a venit împreună cu dânşii, făcutu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam şi Sisarii, ca lui Iavim la râul Chisson.

10. Pierit-au în Aendor, făcutu-s-au ca gunoiul pământului.

11. Pune pe boierii lor ca pe Oriv şi Ziv şi Zevee şi Salmanan.

12. Pe toţi boierii lor care au zis: «Să moştenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.»

13. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia înaintea feţei vântului.

14. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munţii.

15. Aşa îi vei goni pe dânşii întru viforul Tău şi întru mânia Ta îi vei tulbura pe ei.

16. Umple feţele lor de ocară şi vor căuta Numele Tău Doamne.

17. Să se ruşineze şi să se tulbure în veacul veacului şi să se înfrunteze şi să piară.

18. Şi să cunoască că Numele îţi este Domnul, Tu însuţi Cel Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 83. Întru sfârşit: pentru teascuri. Fiilor lui Core

1. Cât sunt de iubite locaşurile Tale, Doamne al puterilor! Doreşte şi se sfârşeşte sufletul meu spre curţile Domnului.

2. Inima mea şi trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul Cel viu.

3. Că pasărea şi-a aflat eişi casă şi turturica cuib eişi unde îşi va pune puii săi.

4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

5. Fericiţi care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul căruia este ajutorul lui de la Tine, suişuri în inima sa a pus. În valea plângerii, în locul care a pus, că blagoslovenie va da cel ce pune lege. Valea plângerii pentru el se preface în izvor şi teroarea se îmbracă cu binecuvântare.

7. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi Dumnezeule, şi caută la faţa unsului Tău.

10. Că mai bună este o zi în curţile Tale decât altele, mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu, mai vârtos decât a locui în locaşurile păcătoşilor . Ales-am a sta la pragul casei Tale mai vârtos

decât a vieţui în locuinţele păcătoşilor.

12. Că mila şi adevărul iubeşte Domnul; Dumnezeu dar, şi slavă va da;

13. Domnul nu lipseşte de bunătăţi pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne Dumnezeul puterilor, fericit este omul care nădăjduieşte întru Tine.

Psalmul 84 Întru sfârşit: fiilor lui Core

1. Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întorsai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către iuţimea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, şi-Ţi întoarce mânia Ta de la noi.

5. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei tinde mânia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei învia pe noi şi norodul Tău se va veseli de Tine.

7. Arată nouă, Doamne, mila Ta şi mântuirea Ta o dă nouă.

8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său

9. Şi peste cuvioşi ai Săi şi peste cei ce îşi întorc inima spre Dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să se sălăşluiască slava în pământul nostru.

11. Mila şi adevărul s-au întâmpinat, dreptatea şi pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit şi dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate şi pământul nostru îşi va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea Lui va merge şi va pune în cale paşii Săi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a unsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 7:

Având, suflete al meu, doctoria pocăinţei, apropie-te lăcrimând cu suspinuri şi strigând doctorului sufletelor şi al trupurilor: slobozeşte-mă, Iubitorule de oameni, de greşalele mele şi mă numără împreună cu curva şi cu tâlharul şi cu curvarul. Şi-mi dăruieşte, Dumnezeule, iertare păcatelor mele şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pocăinţa vameşului nu o am râvnit şi lacrimile curvei nu le-am câştigat, că sunt lipsit, din orbire, de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta, mântuieşte-mă Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău împreună cu puterile cele de sus,

ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai-nainte de sfârşit şi mare milă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Străluceşte întru inimile noastre, iubitorule de oameni, Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoştinţei dumnezeirii Tale şi deschide ochii cugetului nostru spre cunoştinţa evangheliceştilor Tale propovăduiri. Pune întru noi şi frica fericitelor Tale porunci ca, poftele trupeşti cu totul călcându-le, viaţă duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le şi făcându-le. Că Tu eşti luminarea şi sfinţirea şi Mântuitorul sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUĂSPREZECEA

Psalmul 85. Rugăciunea lui David

1. Pleacă, Doamne, urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu.

2. Păzeşte sufletul meu că cuvios sunt; mântuieşte pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduieşte spre Tine.

3. Miluieşte-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua.

4. Veseleşte sufletul robului Tău căci către Tine am ridicat sufletul meu.

5. Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte glasul rugăciunii mele.

7. În ziua necazului meu am strigat către Tine că m-ai auzit.

8. Nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne, şi nu este după faptele Tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne, şi vor slăvi Numele Tău.

10. Că mare eşti Tu şi Cel ce faci minuni, Tu eşti Dumnezeu Însuţi.

11. Povăţuieşte-mă, Doamne, în calea Ta şi voi merge întru adevărul Tău, veseleascâ-se inima mea ca să se teamă de Numele Tău.

12. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne Dumnezeul meu, cu toată inima mea şi voi slăvi Numele Tău în veac.

13. Că mila Ta mare este spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

15. Şi tu, Doamne Dumnezeul meu, eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv şi adevărat.

16. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântuieşte pe fiul slujnicei Tale.

17. Fă cu mine semn spre bine şi să vadă cei ce mă urăsc şi să se ruşineze că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

Psalmul 86. Fiilor lui Core. Psalmul cântării

1. Temeliile Lui în munţii cei sfinţi,

2. Iubeşte Domnul porţile Sionului, mai mult decât toate sălaşele lui Iacov.

3. Preaslăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi-voi aminte de Raav şi de Vavilon, de cei ce mă cunosc pe mine, şi iată cei de altă seminţie, şi Tirul şi norodul Arapilor, aceştia s-au născut acolo.

5. «Maică Sionul» va zice omul şi «Om s-a născut într-însul» şi «Însuşi Cel Preaînalt l-a întemeiat

pe dânsul.»

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor şi a boierilor acestora ce s-au născut într-însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc le este locaşul la Tine.

Psalmul 87. Cântarea psalmului fiilor lui Core. Întru sfârşit: pentru Maelet, ca să răspundă. Al priceperii lui Etam Israeliteanului

1. Doamne Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, şi noaptea înaintea Ta.

2. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta spre ruga mea.

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu şi viaţa mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce pogoară în groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorat, între cei morţi slobod.

5. Ca nişte răniţi ce dorm în mormânt de care nu ţi-ai mai adus aminte, şi ei de la mâna Ta s-au lepădat.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai de desubt, întru cele întunecate şi în umbra morţii.

7. Asupra mea s-a întărit mânia Ta şi toate valurile Tale le-ai adus peste mine.

8. Depărtat-ai pe cunoscuţii mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruşi.

9. Datu-m-am şi n-am ieşit, ochii mei au slăbit de sărăcie.

10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. Au doară morţilor vei face minuni? Sau doftorii îi vor scula şi se vor mărturisi Ţie?

12. Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta şi adevărul Tău întru pierzare?

13. Oare se vor cunoaşte întru întunerec minunile Tale şi dreptatea Ta în pământ uitat?

14. Iar eu către Tine, Doamne, am strigat şi dimineaţa rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci faţa Ta de la mine?

16. Sărac sunt eu şi întru osteneli din tinereţile mele şi înălţându-mă m-am smerit şi m-am mâhnit.

17. Peste mine au venit mâniile Tale, înfricoşările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai de la mine pe prietenul şi pe vecinul şi pe cunoscuţii mei din ticăloşie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 88. Al înţelegerii, lui Etam Israeliteanul

1. Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda, în neam şi în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.

2. Că ai zis: «În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul tău.

3. Pus-am aşezământ de lege celor aleşi ai Mei, juratu-m-am lui David, slugii Mele.

4. Până în veac voi găti sămânţa ta şi voi zidi în neam şi în neam scaunul tău».

5. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, şi adevărul Tău întru adunarea sfinţilor.

6. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu Cel ce se proslăveşte în sfatul sfinţilor, mare şi înfricoşat este peste toţi cei dimprejurul Lui.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ţie? Tare eşti, Doamne, şi adevărul Tău împrejurul Tău.

9. Tu stăpâneşti puterea mării şi pornirea valurilor ei Tu o potoleşti.

10. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru braţul puterii Tale ai risipit pe vrăjmaşii Tăi.

11. Ale Tale sunt cerurile şi al Tău este pământul, lumea şi plinirea ei Tu o ai întemeiat.

12. Miazănoaptea şi marea Tu o ai zidit, Tavorul şi Ermonul întru Numele Tău se vor bucura.

13. Braţul Tău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalţă-se dreapta Ta.

14. Dreptatea şi judecata este gătirea scaunului Tău, mila şi adevărul vor merge înaintea feţei Tale.

15. Fericit este norodul care ştie strigarea; Doamne, întru lumina feţei Tale vor merge

16. Şi întru Numele Tău se vor bucura toată ziua şi întru dreptatea Ta se vor înălţa.

17. Că lauda puterii lor Tu eşti şi întru bunăvrerea Ta se va înălţa cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineala şi a Sfântului lui Israil, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii fiilor Tăi şi ai zis: «Pus-am ajutor spre cel tare, înălţat-am pe cel ales din norodul Meu.

20. Aflat-am pe David sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

21. Pentru că mâna Mea va ajuta lui şi braţul Meu îl va întări pe dânsul.

22. Nu se va folosi vrăjmaşul întru el şi fiul fărădelegii nu va adăuga a-i face lui rău.

23. Şi voi tăia de la faţa lui pe vrăjmaşii lui şi pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.

24. Şi adevărul Meu şi mila Mea cu dânsul şi întru Numele Meu se va înălţa cornul lui.

25. Şi voi pune în mare mâna lui şi în râuri dreapta lui.

26. Acela mă va chema pe Mine: Tatăl meu eşti Tu, Dumnezeul meu şi sprijinitorul mântuirii mele.

27. Şi Eu întâiu născut voi pune pe dânsul, înalt mai mult decât împăraţii pământului.

28. În veac voi păzi lui mila Mea şi aşezământul de lege al meu credincios lui.

29. Şi voi pune în veacul veacului sămânţa lui şi scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea Mea şi după judecăţile Mele nu vor umbla.

31. De vor spurca dreptăţile Mele şi poruncile Mele de nu le vor păzi

32. Certa-voi cu toiag fărădelegile lor şi cu bătăi

strâmbătăţile lor

33. Iar mila Mea nu o voi risipi de la dânşii, nici nu voi face strâmbătate întru adevărul Meu.

34. Nici nu voi spurca aşezământul Meu şi cele ce ies prin buzele Mele nu le voi defăima.

35. Odată m-am jurat întru cel sfânt al Meu, oare minţi-voi lui David?

36. Sămânţa lui în veac va rămâne şi scaunul lui ca soarele înaintea Mea.

37. Şi ca luna săvârşită în veac şi martor în cer credincios.»

38. Iar Tu ai lepădat şi ai urgisit, zăbovit-ai pe unsul Tău.

39. Surpat-ai aşezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfinţenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai tăriile lui frică.

41. Jefuitu-l-au pe el toţi cei ce călătoreau în cale, făcutu-s-a ocară vecinilor săi.

42. Înălţat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe dânsul, veselit-ai pe toţi vrăjmaşii lui.

43. Întors-ai ajutorul sabiei lui şi nu l-ai apărat pe el în război.

44. Stricatu-l-ai din curăţenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

45. Micşorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste dânsul ruşine.

46. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârşit? Se va aprinde ca focul mânia Ta?

47. Adu-ţi aminte ce este statul meu. Au doară

în deşert ai zidit pe toţi fiii oamenilor?

48. Cine este omul care va fi viu şi să nu vadă moarte? Să-şi izbăvească sufletul său din mâna iadului?

49. Unde sunt milele Tale cele din început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău?

50. Adu-ţi aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi pe care am ţinut-o în sânul meu, a multe neamuri.

51. Cu care au ocărât vrăjmaşii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea unsului Tău.

52. Bine este cuvântat Domnul în veac! Fie! Fie!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 89. Rugăciunea lui Moisi, omul lui Dumnezeu

1. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam şi în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut munţii şi s-au zidit pământul şi lumea, din veac şi până în veac Tu eşti.

3. Nu întoarce pe om întru smerenie, şi ai zis: «Întoarceţi-vă fiii oamenilor».

4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri sunt care a trecut,

5. Şi ca straja în noapte. Urgisire anii lor vor fi, dimineaţa ca iarba va trece,

6. Dimineaţa va înflori şi va trece, decuseară va cădea, învârtoşa-se-va şi se va usca.

7. Că ne-am sfârşit întru iuţimea Ta şi întru mânia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feţei Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuţinat şi întru mânia Ta ne-am stins.

10. Anii noştri ca pânza unui păianjen s-au socotit; zilele anilor noştri întru dânşii şaptezeci de ani

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani şi ce este mai mult decât aceştia, osteneală şi durere.

12. Că au venit blândeţe peste noi şi ne vom pedepsi.

13. Cine ştie puterea iuţimii Tale şi de frica Ta mânia Ta să o numere?

14. Dreapta Ta aşa cunoscută o fă mie şi pe cei ferecaţi cu inima întru înţelepciune.

15. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Şi Te umileşte spre robii Tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele noastre

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, anii întru care am văzut rele.

18. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

19. Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi şi lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

Psalmul 90. Lauda cântării lui David. Nescris deasupra la evrei

1. Cel ce locuieşte întru ajutorul celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui.

2. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti Tu şi scăparea mea» Dumnezeul meu, şi voi nădăjdui spre Dânsul.

3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele Sale va umbri ţie şi sub aripile Lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte,

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare şi de dracul cel ce bântuie întru amiazăzi.

7. Cădea-va despre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta şi spre tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea.

9. Că Tu, Doamne, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt ai pus scăpare Ţie.

10. Nu vor veni către Tine rele şi bătaie nu se va apropia întru locaşul Tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru Tine ca să te păzească în toate căile Tale.

12. Pe mâini Te vor ridica ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul Tău.

13. Peste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca peste leu şi peste balaur.

14. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe El, acoperi-l-voi pe El că a cunoscut Numele Meu.

15. Striga-va către Mine şi-l voi auzi pe El, cu Dânsul sunt în necaz, scoate-L-voi pe Dânsul şi-L voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umplea pe El şi-i voi arăta Lui mântuirea Mea».

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a douăsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 7:

Doamne, Cela ce ai primit lacrimile curvei şi ale lui Petru şi pe vameşul care dintru adânc a suspinat l-ai îndreptat, şi pe mine care cu umilinţă cad înaintea Ta, îndură-te, Mântuitorule, şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Milostiveşte-Te spre mine, ca spre vameşul, Doamne, şi ca pe curva mă curăţeşte, Stăpâne, şi ca pe cananeanca mă miluieşte, după mare mila Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineaţă şi mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul meu, Cela ce eşti singur

bun şi de oameni iubitor, Cel singur bun şi blând, Cel singur adevărat şi drept, Cel singur îndurat şi milostiv. Dumnezeul nostru, vie puterea Ta peste mine păcătosul şi netrebnicul robul Tău şi să mă întărească cu buna vestire a dumnezeieştii Tale învăţături. Aşa, Stăpâne, iubitorule de oameni, iubitorule de bine şi iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele şi toate mădularele cu voinţa Ta. Curăţeşte-mă de toată răutatea şi păcatul, păzeşte-mă neîntinat şi fără prihană de toată supărarea şi de lucrarea diavolului. Şi dăruieşte-mi dupre bunătatea Ta ale Tale să le gândesc şi ale Tale să le cuget şi întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ţie până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzeşti împreună trupul şi sufletul şi mintea şi cugetul meu biserică nesupărată de toate cursele împrotivnicului. Doamne al meu, Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta şi să nu mă părăseşti pe mine păcătosul şi necuratul şi nevrednicul robul Tău. Că Tu eşti sprijinitoriul meu, Doamne, şi întru Tine este lauda mea totdeauna şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A TREISPREZECEA

Psalmul 91 al lui David

1. Bine este a se mărturisi Domnului şi a cânta Numelui Tău Preaînalte.

2. A vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m-ai veselit Doamne întru făptura Ta şi întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.

5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncit gândurile Tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaşte şi cel neînţelegător nu va înţelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoşii ca iarba şi s-au ivit toţi cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iar Tu, Preaînalt eşti în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmaşii Tăi, Doamne, că iată vrăjmaşii Tăi vor pieri şi se vor risipi toţi cei ce lucrează fărădelegea.

10. Şi se va înălţa ca al inorogului cornul meu şi bătrâneţile mele în untdelemn gras.

11. Şi a privit ochiul meu întru vrăjmaşii mei şi întru cei vicleni ce se scoală asupra mea va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori şi ca chedrul cel

din Livan se va înmulţi.

13. Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulţi întru bătrâneţe unse şi bine pătimind vor fi ca să vestească

15. că: «drept este Domnul Dumnezeul nostru şi nu este nedreptate întru Dânsul. »

Psalmul 92 al lui David

1. Domnul a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac eşti Tu.

4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.

5. Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.

6. Minunate sunt înălţările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.

7. Mărturiile Tale s-au încredinţat foarte, casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul 93 al lui David

1. Dumnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeul izbndirilor cu îndrăzneală au stătut.

2. Înalţă-Te Cela ce judeci pământul, răsplăteşte răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoşii, Doamne? Până când păcătoşii se vor făli?

4. Vor spune şi vor grăi nedreptate, vor grăi toţi cei ce lucrează fărăde lege.

5. Pe norodul Tău, Doamne, l-au împilat şi moştenirea Ta o au dosădit.

6. Pe văduvă şi pe sărac au omorât şi pe nemernic au ucis.

7. Şi au zis: «nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacov».

8. Înţelegeţi dar cei neînţelepţi întru norod şi cei nebuni înţelepţiţi-vă vreodată.

9. Cel ce au sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce au zidit ochiul, au nu priveşte?

10. Cel ce pedepseşte neamurile, au nu va certa, Cel ce învaţă pe om minte?

11. Domnul cunoaşte gândurile oamenilor că sunt deşarte.

12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, şi din legea Ta îl vei învăţa pe el.

13. Ca să-l îmblânzeşti pe el din zilele cele rele, până ce se va săpa păcătosului groapă.

14. Că nu va lepăda Domnul pe norodul Său şi moştenirea Sa nu o va părăsi.

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată şi cei ce se ţin de dânsa, toţi cei drepţi la inimă.

16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra

celor ce lucrează fărădelegea?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puţin nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: «s-a clătinat piciorul meu», mila Ta Doamne mi-a ajutat mie.

19. După mulţimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fără de legii, cel ce zideşte ostenealã peste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului şi sânge nevinovat vor osândi.

22. Şi s-au făcut mie, Domnul spre scăpare, şi Dumnezeul meu spre ajutorul nădejdii mele.

23. Şi le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor şi după răutatea lor îi va pierde pe dânşii Domnul Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 94 al lui David

1. Veniţi să ne bucurăm Domnului şi să strigăm lui Dumnezeu Mântuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm faţa Lui întru mărturisire şi în psalmi să strigăm Lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul, şi Împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului şi înălţările munţilor ale Lui sunt.

5. Că a Lui este marea şi El o au făcut pe ea şi uscatul mâinile Lui l-au zidit.

6. Veniţi să ne închinăm şi să cădem Lui şi să plângem înaintea Domnului Celui ce ne-au făcut pe noi.

7. Că El este Dumnezeul nostru şi noi norodul păşunii Lui şi oile mâinii Lui.

8. Astăzi de veţi auzi glasul Lui, să nu vă învârtoşaţi inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirii în pustie.

9. Unde m-au ispitit părinţii voştri. Ispititu-M-au şi au văzut lucrurile Mele.

10. Patruzeci de ani am urât pe neamul acesta şi am zis: pururea rătăcesc cu inima.

11. Şi ei n-au cunoscut căile Mele, că m-am jurat întru mânia mea de vor intra întru odihna mea.

Psalmul 95 al lui David

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

2. Cântaţi Domnului, binecuvântaţi Numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea Lui.

3. Vestiţi întru neamuri slava Lui, în toate noroadele minunile Lui.

4. Că mare este Domnul şi lăudat foarte, înfricoşat este mai presus decât toţi dumnezeii.

5. Că toţi dumnezeii păgânilor sunt draci iar Domnul, cerurile au făcut.

6. Mărturisire şi frumseţe este înaintea Lui, sfinţenie şi mare cuviinţă întru sfinţirea Lui.

7. Aduceţi Domnului moştenirile neamurilor,

aduceţi Domnului slavă şi cinste.

8. Aduceţi Domnului slavă Numelui Lui, ridicaţi jertfe şi intraţi în curţile Lui.

9. Închinaţivă Domnului în curtea cea sfântă a Lui, să se clatine de faţa Lui tot pământul.

10. Spuneţi întru neamuri, că Domnul s-au împărăţit, pentru că au întărit lumea care nu se va clăti. Judeca-va noroadele întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile şi să se bucure pământul, clătească-se marea şi plinirea ei.

12. Bucurase-vor câmpii şi toate cele ce sunt întru dânşii, atuncea se vor bucura toate lemnele pădurii.

13. Înaintea feţei Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele întru adevărul Său.

Psalmul 96 al lui David

1. Domnul s-au împărăţit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nor şi negură împrejurul Lui, dreptatea şi judecata este îndreptarea scaunului Lui.

3. Foc înaintea lui va merge şi va arde împrejur pe vrăjmaşii lui.

4. Strălucit-au fulgerile Lui lumii, văzut-au şi s-au clătit pământul.

5. Munţii ca ceara s-au topit de faţa Domnului, de faţa Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui şi au văzut

toate noroadele slava Lui.

7. Să se ruşineze toţi cei ce se închină celor ciopliţi, cei ce se laudă în idolii lor. Închinaţi-vă Lui toţi îngerii Lui.

8. Auzit-au şi s-au veselit Sionul şi s-au bucurat fetele jidovimii pentru judecăţile Tale Doamne.

9. Că Tu, Domnul cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai preaînălţat mai presus decât toţi dumnezeii.

10. Cei ce iubiţi pe Domnul, urâţi cele rele. Păzeşte Domnul sufletele cuvioşilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pe dânşii.

11. Lumină au răsărit dreptului şi celor drepţi cu inima, veselie.

12. Veseliţi-vă drepţii întru Domnul şi vă mărturisiţi pomenirii sfinţeniei Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 97 Al Lui David

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, că minunate au făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-au pe el dreapta Lui şi braţul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută au făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor au descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-au mila Sa lui Iacov şi adevărul Său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, cântaţi şi vă bucuraţi şi cântaţi.

7. Cântaţi Domnului cu alăută, cu alăută şi glas de psalm.

8. Cu trâmbiţe ferecate şi cu glas de trâmbiţă de corn, strigaţi înaintea Împăratului Domnului.

9. Clătească-se marea şi plinirea ei, lumea şi toţi cei ce locuiesc într-însa. Râurile vor bate cu mâna deodată, munţii se vor bucura de faţa Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

10. Judeca-va lumea întru dreptate şi noroadele cu îndreptare.

Psalmul 98 Al Lui David

1. Domnul împărăţeşte, să tremure noroadele; Cel ce şade pe heruvimi, să se cutremure pământul.

2. Domnul în Sion este mare şi înalt este peste toate noroadele.

3. Mărturisească-se Numelui Tău cel mare, că înfricoşat şi sfânt este; şi cinstea împăratului iubeşte dreptatea.

4. Tu ai întemeiat dreptatea, judecată şi dreptate în Iacob Tu ai făcut.

5. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că Sfânt este!

6. Moisi şi Aaron între preoţii Lui şi Samuil între cei ce cheamă Numele Lui.

7. Chemat-au pe Domnul şi El ia auzit pe ei, în stâlp de nor a grăit către dânşii.

8. Că păzeau mărturiile Lui şi poruncile Lui care le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei şi ai răsplătit toate faptele lor.

10. Înălţaţi pe Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi în muntele cel sfânt al Lui, că Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Psalmul 99 Al Lui David

1. Strigaţi lui Dumnezeu tot pământul, slujiţi Domnului întru veselie, intraţi înaintea Lui întru bucurie.

2. Cunoaşteţi că Domnul acesta este Dumnezeul nostru, El ne-au făcut pe noi şi nu noi, iar noi norodul Lui şi oile păşunii Lui.

3. Intraţi în porţile Lui întru mărturisire, în curţile Lui întru laude, mărturisiţi-vă Lui, lăudaţi Numele Lui,

4. Că este bun Domnul, în veac este mila Lui şi până în neam şi în neam adevărul Lui.

Psalmul 100 Al Lui David

1. Mila şi judecata voi cânta Ţie, Doamne.

2. Cânta-voi şi voi lua aminte la calea cea fără prihană; când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în

mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; urât-am pe cei ce făceau călcări de lege.

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pe cel ce clevetea întru ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochii şi cu cel nesăţios la inimă, cu acesta n-am mâncat.

8. Ochii mei peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăieşte nedreptăţi, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineţi am ucis pe toţi păcătoşii pământului ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a treisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 4:

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puţin viaţa mea se cheltuieşte şi din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca şi cum ar fi de faţă Judecătorul, grijeşte-te suflete, şi-ţi adu aminte de ceasul înfricoşatei zile, că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci, strigă către Hristos, Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am! Mai înainte până nu mă osândeşti, miluieşte-mă!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Luând în minte, Hristoase, ziua şi ceasul judecăţii Tale celei înfricoşate şi groaznice şi nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de ruşine şi fapte rele, pe care eu singur cu sârguinţă le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, mult Milostive, mântuieşte-mă.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Cel ce locuieşti întru cele înalte şi cu ochiul Tău cel a toate văzătoriu, priveşti spre toată zidirea, Ţie am plecat grumazii sufletului şi ai trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde-Ţi mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcaşul Tău şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi. Şi orice Ţi-am greşit, cu voie sau fără de voie, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne nouă şi cele lumeşti ale Tale bunătăţi. Că Ţie se cade a ne milui şi a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul, nostru, şi Ţie slavă înălţăm: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRUSPREZECEA

Psalmul 101 Rugăciunea săracului când se mâhneşte şi înaintea Domnului varsă rugăciunea sa

1. Doamne, auzi rugăciunea mea şi strigarea mea la Tine să vie.
2. Să nu întorci faţa Ta de la mine, ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta.
3. Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi.
4. Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca o uscăciune s-au uscat.
5. Rănit am fost ca iarba şi s-a uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pâinea mea.
6. De glasul suspinului meu, s-au lipit osul meu de carnea mea.
7. Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcutu-m-am ca corbul de noapte în loc nelocuit.
8. Priveghiat-am şi m-am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă.
9. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei şi cei ce mă lăudau, asupra mea se jurau.
10. Că cenuşă ca pâinea am mâncat şi băutura mea cu plângere am amestecat.
11. De către faţa iuţimii Tale şi a mâniei Tale, că înălţndu-mă m-ai surpat.
12. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat.
13. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea

Ta în neam şi în neam.

14. Tu sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă.

16. Şi se vor teme neamurile de Numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul şi se va arăta întru slava Sa.

17. Căutat-au spre rugăciunea celor smeriţi şi nu au defăimat cererea lor.

18. Să se scrie aceasta întru alt neam şi norodul ce se zideşte va lăuda pe Domnul.

19. Că au privit dintru înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ s-au uitat.

20. Ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi.

21. Ca să vestească în Sion Numele Domnului şi Lauda lui în Ierusalim.

22. Când se vor aduna noroadele dimpreună şi împăraţii ca să slujească Domnului.

23. Răspuns-au Lui în calea tăriei Lui: împuţinarea zilelor mele spune-mi.

24. Nu mă duce pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii Tăi.

25. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat şi lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.

26. Acelea vor pieri iar Tu vei rămânea şi toţi ca o haină se vor învechi şi ca un veşmânt vei înveli pe ei şi se vor schimba.

27. Iar Tu acelaşi eşti şi anii Tăi nu vor lipsi.

28. Fiii robilor Tăi vor locui şi sămânţa lor în veac se va îndrepta.

Psalmul 102 Al Lui David

1. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu Numele cel sfânt al Lui.
2. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi nu uita toate răsplătirile Lui.
3. Pe Cel ce curăţeşte toate fără de legile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.
4. Pe cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări.
5. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale.
6. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.
7. Cunoscute au făcut căile Sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile Sale.
8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.
9. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia.
10. Nu după fără de legile noastre au făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-au răsplătit nouă.
11. Că după înălţimea cerului de la pământ, au întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.
12. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-au de la noi fără de legile noastre.

13. În ce chip miluieşte Tatăl pe fii, au miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

14. Că El au cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-au aminte că ţărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori.

16. Că duh a trecut într-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul.

18. Şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui şi-şi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer au gătit scaunul Său şi împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte.

20. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui.

21. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui.

22. Binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 103 Al Lui David

1. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, slăvitu-Te-ai foarte!

2. Întru mărturisire şi în mare podoabă Te-ai îm-

brăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele.

3. Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor.

4. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc.

5. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va pleca în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui, peste munţi vor sta ape.

7. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

8. Se suie munţi şi se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape.

11. Adăpa-se-vor toate hiarele câmpului, aş-tepta-vor colunii întru setea lor.

12. Peste acelea pasările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas.

13. Cel ce adăpi munţii din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.

14. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor şi păşune spre slujba oamenilor, ca să scoaţă pâine din pă-mânt.

15. Şi vinul veseleşte inima omului; ca să vese-

lească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului întăreşte.

16. Sătura-se-vor lemnele câmpului, chedrii Livanului pe care i-ai răsădit.

17. Acolo pasările se vor încuiba, lăcaşul Erodiului povăţuieşte pe ele.

18. Munţii cei înalţi cerbilor, piatra scăpare iepurilor.

19. Făcut-au luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.

20. Pus-ai întunerec şi s-a făcut noapte. Întru aceea vor trece toate hiarele pădurii.

21. Puii leilor răcnind ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

22. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor vor zăcea.

23. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.

24. Cât sau mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut; umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

25. Marea aceasta este mare şi largă; acolo sunt jigănii cărora nu este număr, jivini mici cu mari.

26. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta pe care l-ai zidit a-l batjocuri pe el.

27. Toate către Tine aşteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

28. Dându-le Tu lor vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătate.

29. Iar întorcându-Ţi Tu faţa Ta, se vor turbura;

lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărna sa se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului.

31. Fie slava Domnului în veci, veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

32. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură, Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.

33. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

34. Îndulcească-se Lui vorba mea şi eu mă voi veseli de Domnul.

35. Lipsească păcătoşii de pe pământ şi cei fără-delege ca să nu fie ei. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 104 Al Lui David

1. Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi Numele Lui, vestiţi întru neamuri lucrurile Lui.

2. Cântaţi-i Lui şi-L lăudaţi pe El, spuneţi toate minunile Lui.

3. Lăudaţi-vă întru Numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutaţi pe Domnul şi vă întăriţi, căutaţi faţa Lui pururea.

5. Aduceţi-vă aminte de minunile Lui care au făcut, de minunile Lui şi de judecăţile gurii Lui.

6. Sămânţa lui Avraam slugii Lui, fiii lui Iacov

aleşii Lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecăţile Lui.

8. Adusu-ş-au aminte în veac de aşezământul legii Lui, de cuvântul care au poruncit într-o mie de neamuri.

9. Care au aşezat lui Avraam şi jurământul Său lui Isaac.

10. Şi l-au pus pe el lui Iacov spre poruncă şi lui Israil spre legătură veşnică.

11. Zicând: «ţie voi da pământul lui Hanaan, funia moştenirii voastre».

12. Când erau ei la număr puţini, împuţinaţi şi nemernici într-însul.

13. Şi au trecut din neam în neam şi de la o împărăţie la alt norod.

14. Nu au lăsat om să le facă lor strâmbătate şi au certat pentru dânşii împăraţi.

15. «Nu vă atingeţi de unşii miei, şi întru prooroccii miei nu vicleniţi».

16. Şi au chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o au sfărmat.

17. Trimis-au înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.

18. Smerit-au în obezi picioarele lui, prin fier au trecut sufletul lui.

19. Până ce au venit cuvântul Lui, Cuvântul Domnului l-au aprins pe el.

20. Trimis-a împăratul şi l-a slobozit pe el, boierul norodului, şi l-au lăsat pe el.

21. Pusu-l-au pe el domn casei lui şi boier a toată avuţia lui.

22. Ca să înveţe pe boierii lui ca însuşi pe sine şi pe cei bătrâni ai lui să-i înţelepţească.

23. Şi au intrat Israil în Eghipet şi Iacov au nemernicit în pământul lui Ham.

24. Şi au înmulţit pe norodul său foarte şi l-au întărit pe el mai mult de cât pe vrăjmaşii lui.

25. Întors-au inima lor ca să urască pe norodul lui, ca să viclenească întru slugile lui.

26. Trimis-au pe Moisi sluga Sa şi pe Aaron pe care l-au ales Luişi.

27. Pus-au întru dânşii cuvintele semnelor Sale şi ale minunilor Sale în pământul lui Ham.

28. Trimis-au întunerec şi iau întunecat căci au amărât cuvintele Lui.

29. Întors-au apele lor în sânge şi au omorât peştii lor.

30. Scos-au pământul lor broaşte în cămările împăraţilor lor.

31. Zisau şi a venit muscă câinească şi muşiţă în toate hotarele lor.

32. Pus-au ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33. Şi au bătut viile lor şi smochinii lor şi au sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

34. Zis-au şi au venit lăcustă şi omidă cărora nu era număr

35. şi au mâncat toată iarba în pământul lor şi au mâncat tot rodul pământului lor.

36. Şi au bătut pe tot născutul întâi în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

37. Şi iau scos pe ei cu argint şi cu aur şi nu era întru seminţiile lor bolnav.

38. Veselitu-s-a Eghipetul întru ieşirea lor căci căzuse frica lor peste dânşii.

39. Întins-au nor spre acoperirea lor şi foc ca să lumineze lor noaptea.

40. Cerşit-au şi au venit cârstei şi cu pâine cerească iau săturat pe ei.

41. Desfăcut-au piatra şi au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri.

42. Că şi-au adus aminte de Cuvântul cel sfânt al Său cel către Avra-am, sluga Sa.

43. Şi au scos pe norodul Său întru bucurie şi pe cei aleşi ai Săi întru veselie.

44. Şi le-au dat lor ţările păgânilor şi ostenelele noroadelor au moştenit.

45. Ca să păzească dreptăţile Lui şi legea Lui să o caute.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a patrusprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 8:

Ca şi curva cad înaintea Ta ca să iau iertare şi, în loc de mir, îţi aduc lacrămi din inimă, ca să mă miluieşti ca şi pe dânsa, Mântuitorule, şi să-mi dai iertare păcatelor, căci eu, ca şi dânsa, strig către

Tine: izbăveşte-mă de întinăciunea faptelor mele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De ce nu-ţi aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbiţa la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăinţă. Adu-ţi aminte de vameşul şi de curva care strigau: greşit-am, Doamne, miluieşte-mă!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu naşterea ta şi puterile cereşti, noi care prin tine ne-am îmbogăţit cu dumnezeire, neîncetat pe tine te slăvim.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Mulţumimu-Ţi Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieţii noastre. Că ne-ai odihnit pe noi întru măsura nopţii ce a trecut şi ne-ai sculat pe noi din aşternuturile noastre şi ne-ai pus la închinăciunea cinstitului şi slăvitului Tău Nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar şi putere să ne învrednicim să cântăm Ţie cu înţelegere şi să ne rugăm de-a pururea şi totdeauna la Tine să căutăm, Mântuitorule şi de bine Făcătorul sufletelor noastre, lucrând cu frică şi cu cutremur mântuirea noastră. Deci, ascultă-ne şi ne miluieşte pe noi, Îndurate. Zdrobeşte sub picioarele noastre pe nevăzuţii şi războinicii noştri vrăjmaşi. Primeşte cele după putere ale noastre

mulţumiri. Dă-ne nouă dar şi putere întru deschiderea gurii noastre şi ne învaţă pe noi îndurările Tale căci nu ştim ce să ne rugăm precum se cuvine de nu ne vei povăţui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Şi ori ce am greşit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozeşte, lasă şi iartă Doamne; că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu eşti singur sfânt, ajutător şi sprijinitor al vieţii noastre şi pe Tine bine Te cuvântăm întru toţi vecii. Amin!

CATISMA A CINCISPREZECEA

Psalmul 105 Al Lui David

1. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?

3. Fericiţi cei ce păzesc judecata şi fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-ţi aminte de noi, Doamne, întru bunăvrerea norodului Tău, cercetează-ne pe noi întru mântuirea Ta.

5. Ca să vedem bunătatea aleşilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm cu moştenirea Ta.

6. Greşit-am cu părinţii noştri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinţii noştri în Eghipet n-au înţeles minunile Tale, nu şi-au adus aminte de mulţimea milei Tale şi Te-au amărât suindu-se la Marea Roşie.

8. Şi i-au mântuit pe dânşii pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui.

9. Şi au certat Marea Roşie şi a secat şi iau povăţuit pe dânşii întru adânc ca în pustie.

10. Şi iau mântuit pe ei din mâna celui ce îi ura şi iau izbăvit pe ei din mâna vrăjmaşilor.

11. Acoperit-au apa pe cei ce îi necăjeau pe ei, nici unul dintr-înşii n-a rămas.

12. Şi au crezut Cuvântului Lui şi au cântat laudei Lui.

13. Sârguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.

14. Şi au poftit poftă în pustie şi au ispitit pe Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Şi le-au dat lor cererea lor, trimis-au saţiu în sufletele lor.

16. Şi au mâniat pe Moisi în tabără şi pe Aaron, sfântul Domnului.

17. S-a deschis pământul şi a înghiţit pe Datan şi a acoperit întru adunare pe Aviron.

18. Şi s-a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoşi.

19. Şi au făcut viţel în Horiv şi s-au închinat celui cioplit.

20. Şi au schimbat slava Lui întru asemănare de viţel ce mănâncă iarbă.

21. Şi au uitat pe Dumnezeu Cel ce iau mântuit pe dânşii, pe Cel ce au făcut mari în Eghipet,

22. minunate în pământul lui Ham, înfricoşate în Marea Roşie.

23. Şi au zis să-i piarză pe dânşii de nu ar fi stătut Moisi cel ales al Lui întru zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui ca să nu-i piarză pe dânşii.

24. Şi au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut Cuvântului Lui.

25. Şi au cârtit în sălaşele sale, n-au ascultat glasul Domnului.

26. Şi au ridicat mâna Sa asupra lor ca să-i

surpe pe ei în pustie.

27. Şi ca să surpe sămânţa lor întru neamuri şi să-i risipească prin ţări.

28. Şi au jertfit lui Velfegor şi au mâncat jertfele morţilor.

29. Şi L-au întărâtat pe El întru izvodirile sale şi s-au înmulţit întru dânşii căderea.

30. Şi a stătut Finees şi L-au împlânzit şi au încetat bătaia.

31. Şi i s-au socotit lui întru dreptate, în neam şi în neam până în veac.

32. Şi L-au mâniat pe El la apa prigonirii şi s-a dosădit Moisi pentru dânşii.

33. Că au amărât Duhul Lui şi au deosebit întru buzele sale.

34. Nu au pierdut neamurile care au zis Domnul lor.

35. Şi s-au amestecat între păgâni şi au deprins lucrurile lor.

36. Şi au slujit celor ciopliţi ai lor şi li s-au făcut lor spre sminteală.

37. Şi au jertfit pe fiii săi şi pe fetele sale dracilor.

38. Şi au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi şi al fetelor, pe care iau jertfit celor ciopliţi ai lui Hanaan; şi s-a omorât pământul întru sângiuri.

39. Şi s-au spurcat în faptele lor şi au curvit întru izvodirile lor.

40. Şi s-au mâniat cu iuţime Domnul asupra norodului Său şi au urât moştenirea Sa.

41. Şi i-au dat pe dânşii în mâinile vrăjmaşilor şi iau stăpânit pe ei cei ce îi urau pe ei.

42. Şi i-au necăjit pe ei vrăjmaşii lor şi i-au împilat sub mâinile lor.

43. De multe ori i-au izbăvit pe dânşii iară ei L-au amărât pe El întru sfatul lor şi s-au împilat întru fără de legile lor.

44. Şi au văzut Domnul când se necăjeau ei, când au auzit El rugăciunea lor.

45. Şi şi-au adus aminte de aşezământul de lege al Său şi s-au căit după mulţimea milei Sale.

46. Şi i-au dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robit pe dânşii.

47. Mântuieşte-ne pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, şi ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim Numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil din veac şi până în veac, şi va zice tot norodul: Fie! Fie!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 106 Al Lui David

1. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică cei mântuiţi de la Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului.

3. Şi din ţări i-au adunat pe dânşii, de la răsări-

turi şi de la apus şi de la miazănoapte şi de la mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetăţii celei de locuit n-au aflat.

5. Flămânzind şi însetând, sufletul lor într-înşii se sfârşea.

6. Şi au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, şi din nevoile lor ia izbăvit pe dânşii.

7. Şi ia povăţuit pe ei la cale dreaptă ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor.

9. Că a săturat suflet deşert şi suflet flămând a umplut de bunătăţi.

10. Pe cei ce şedeau întru întunerec şi în umbra morţii, pe cei ferecaţi cu sărăcia şi cu fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu şi sfatul Celui Preaînalt l-au întărâtat.

12. Şi s-au umilit prin osteneli inimile lor, slăbitau şi nu era cine să le ajute.

13. Şi au strigat către Domnul întru necazul lor şi din nevoile lor i-a mântuit.

14. Şi i-a scos pe ei dintru întunerec şi din umbra morţii şi legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor.

16. Că a sfărmat porţi de aramă şi zăvoare de fier a frânt.

17. Scosu-i-a pe ei din calea fărădelegilor lor, căci pentru fărădelegile lor s-au împilat.

18. Toată mâncarea au urât-o sufletul lor şi s-au

apropiat până la porţile morţii.

19. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei şi din toate nevoile lor i-a mântuit.

20. Trimis-au Cuvântul Său şi i-au vindecat pe ei şi i-au scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor.

22. Şi să jertfească Lui jertfă de laudă şi să vestească lucrurile Lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului şi minunile Lui cele dintru adânc.

25. El zice, şi se ridică viforul şi înalţă valurile ei;

26. Ele se suie până la ceruri şi se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăţi se topea.

27. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată, şi toată înţelepciunea lor s-a înghiţit.

28. Şi au strigat către Domnul când se necăjeau ei şi din nevoile lor i-a scos pe dânşii.

29. Şi a poruncit viforului şi a stat întru linişte şi au încetat valurile ei.

30. Şi s-au veselit căci s-au alinat şi i-a povăţuit pe dânşii la limanul voii Lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele Lui şi minunile Lui fiilor oamenilor.

32. Să-L înalţe pe Dânsul întru adunarea norodului şi în scaunul bătrânilor să-L laude pe El.

33. El prefăcu râurile întru pustie şi curgerile apelor întru uscăciune.

34. Pământul cel roditor întru sărătură de răutatea celor ce locuiesc pe dânsul.

35. El prefăcu pustietatea în iezere de ape şi pământul cel fără de apă în curgere de ape.

36. Şi a sălăşluit acolo pe cei flămânzi şi aşează cetăţi de locuit.

37. Şi au semănat ţarine şi au sădit vii şi au făcut rod de sămânţă.

38. Şi i-a blagoslovit pe ei şi s-au înmulţit foarte şi dobitoacele lor nu le-a împuţinat.

39. Şi s-au împuţinat şi s-au umilit de necazul relelor şi de durere.

40. Vărsatu-s-a urgisire asupra căpeteniilor lor şi au făcut pe ei să rătăcească întru neumblată şi nu în cale.

41. Şi a ajutat săracului din sărăcie şi i-a pus pe ei ca pe nişte oi de moştenire.

42. Vedea-vor drepţii şi se vor veseli şi toată fărădelegea îşi va astupa gura sa.

43. Cine este înţelept şi va lua aminte şi va păzi acestea şi va pricepe milele Domnului?

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 107 Al Lui David

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi şi voi lăuda întru slava mea.

2. Deşteaptă-te slava mea, deşteaptă-te Psaltire şi Alăută; deştepta-mă-voi dimineaţă.

3. Mărturisi-mă-voi Ţie întru noroade, Doamne, cânta-voi Ţie întru neamuri.

4. Că mare este deasupra cerurilor mila Ta şi până la nori, adevărul Tău.

5. Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul, slava Ta.

6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiţi ai Tăi, mântuieşte-mă cu dreapta Ta şi mă auzi.

7. Dumnezeu au grăit întru sfântul Său:«Înălţa-mă-voi şi voi împărţi Sichima şi Valea Lăcaşurilor voi măsura.

8. Al Meu este Galaad şi al Meu este Manasi, Iuda împăratul Meu.

9. Moav, căldarea nădejdii Mele, spre Idumeea voi pune încălţămintea Mea, Mie cei de alt neam s-au supus ».

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povăţui până la Idumeea?

11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Şi au nu vei ieşi, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz şi deşartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere şi El va urgisi pe vrăjmaşii noştri.

Psalmul 108 Al Lui David

1. Dumnezeule, lauda mea să nu o taci că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s-au des-

chis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de urâciune m-au încunjurat şi s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubească mă clevetiau, iar eu mă rugam.

4. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune şi urâciune în locul iubirii mele.

5. Pune peste dânsul pe cel păcătos şi diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judeca el să iasă osândit şi rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puţine şi episcopia lui să o ia altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci şi muierea lui văduvă.

9. Mişcându-se să se mute fiii lui şi să ceară, să se scoată din curţile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui şi să jefuiască străinii ostenelile lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, stingă-se numele lui într-un neam.

13. Pomenească-se fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară din pământ pomenirea lui.

15. Pentru că nu şi-au adus aminte a face milă şi au gonit pe omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă,

ca să-l omoare.

16. Şi au iubit blestemul şi-i va veni lui şi nu au voit blagoslovenia şi se va depărta de la dânsul.

17. Şi s-au îmbrăcat cu blestemul ca şi cu o haină şi au intrat ca apa în maţele lui şi ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul al celor ce mă clevetesc pe mine la Domnul şi al celor ce grăiesc rele asupra sufletului meu.

20. Şi tu Doamne, Doamne, fă cu mine pentru Numele Tău că bună este mila Ta.

21. Izbăveşte-mă că sărac şi mişel sunt eu şi inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea m-am luat în laturi, scuturatu-m-am ca lăcustele.

23. Genunchele mele au slăbit de post şi carnea mea s-a schimbat pentru untuldelemn.

24. Şi eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clătitau cu capetele sale.

25. Ajută-mi mie Doamne Dumnezeul meu, şi mă mântuieşte după mila Ta.

26. Şi să cunoască că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, o ai făcut pe dânsa.

27. Blestema-vor ei şi Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea să se ruşineze, iar sluga Ta se va veseli.

28. Îmbracă-se cei ce mă clevetesc pe mine în ocară şi să se învelească ca şi cu un veşmânt cu

ruşinea sa.

29. Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea şi în mijlocul multora îl voi lăuda pe El.

30. Că au stătut de-a dreapta săracului ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a cincisprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 1:

Cât este de mult noianul greşelilor mele, Mântuitorule, şi rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mână şi mă mântuieşte, ca lui Petru, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru gânduri rele şi fapte m-am osândit Mântuitorule. Dăruieşte-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuieşte-mă Făcătorule de bine, Bunule, şi mă miluieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu fericită fecioară şi întru tot nevinovată, curăţeşte-mă pe mine ticălosul care sunt întinat şi pângărit de cele fără de cale ale mele fapte şi de gânduri spurcate, preacurată şi preacinstită şi întru tot sfântă Maică şi Fecioară.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Tu eşti ajutorul meu, în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie. Nu

mă lăsa să greşesc Ţie căci sunt rătăcit. Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu. Nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoşti ce-mi este mie de folos. Nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele. Nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine că spre Tine am năzuit. Învaţă-mă să fac voia Ta că Tu eşti Dumnezeul meu. Vindecă sufletul meu că am greşit Ţie. Mântuieşte-mă pentru mila Ta că înaintea Ta sunt toţi cei ce mă necăjesc pe mine şi nu-mi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Ruşinează-se dar toţi cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el! Că numai Tu singur eşti puternic, Doamne, întru toate şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞASESPREZECEA

Psalmul 109 Al Lui David

1. Zis-au Domnul, Domnului meu: «Şezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmaşii Tăi aşternut picioarelor Tale.

2. Toiagul puterii va trimite Ţie Domnul din Sion şi vei birui în mijlocul vrăjmaşilor Tăi.

3. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinţi-lor Tăi; din pântece mai înainte de luceafăr Te-am născut.»

4. Juratus-au Domnul şi nu-i va părea rău: «Tu eşti preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec».

5. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-au în ziua mâniei Sale împăraţi.

6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pe pământ ale multora.

7. Din pârâu în cale va bea; pentru aceasta va înălţa capul.

Psalmul 110 Al Lui David

1. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepţi şi întru adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.

3. Mărturisire şi mare cuviinţă este lucrul Lui şi dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire au făcut minunilor Sale, milostivul şi înduratul Domnul.

5. Hrană au dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-şi-va aminte în veac de aşezământul de lege al Său.

6. Tăria lucrurilor Sale o au vestit norodului Său ca să le dea lor moştenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor Lui: adevărul şi judecata.

8. Credincioase sunt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr şi întru îndreptare.

9. Izbăvire au trimis norodului Său, poruncit-au în veac aşezământul de lege al Său, sfânt şi înfricoşat este Numele Lui.

10. Începătura înţelepciunii este frica Domnului şi înţelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul 111 Al Lui David

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică pe pământ va fi sămânţa lui, neamul drepţilor se va blagoslovi.

3. Slavă şi bogăţie în casa lui şi dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a întru întuneric lumină drepţilor, Cel milostiv şi îndurat şi drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură şi împrumutează; tocmi-şi-va cuvintele sale la jude-

cată.

6. Că în veac nu se va clăti; întru pomenire veşnică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme. Gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul.

8. Întăritus-a inima lui, nu se va teme până ce va privi asupra vrăjmaşilor săi.

9. Risipitau, dat-au săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălţa întru slavă.

10. Păcătosul va vedea şi se va mânia, cu dinţii săi va scrâşni şi se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 112 Al Lui David

1. Lăudaţi tineri pe Domnul, lăudaţi Numele Domnului.

2. Fie Numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lăudat este Numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuieşte întru cele înalte

6. şi spre cele smerite priveşte, în cer şi pe pământ? Cel ce scoală de la pământ pe cel sărac şi ridică din gunoi pe cel mişel

7. Ca să-l aşeze pe el cu boierii, cu boierii norodului Său.

8. Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se veseleşte de feciori.

Psalmul 113 Aliluia

1. Întru ieşirea lui Israil din Eghipet, a casei lui Iacov din norod varvar,

2. Făcutu-s-a Iudeea sfinţirea Lui, Israil, stăpânirea Lui.

3. Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munţi au săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor.

5. Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munţi, că aţi săltat ca berbecii şi dealurile ca mieii oilor?

7. De faţa Domnului s-a clătit pământul, de faţa Dumnezeului lui Iacov.

8. A Celui ce au întors piatra în iazere de apă şi cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta şi adevărul Tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: «Unde este Dumnezeul lor?»

11. Iar Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ toate câte au vrut au făcut.

12. Idolii păgânilor argint şi aur, lucruri de mâini

omeneşti.

13. Gură au şi nu vor grăi, ochi au şi nu vor vedea.

14. Urechi au şi nu vor auzi, nări au şi nu vor mirosi.

15. Mâini au şi nu vor pipăi, picioare au şi nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtlejul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei şi toţi cei ce se nădăjduiesc spre dânşii.

17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitoriul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitoriul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul, ajutorul şi scutitoriul lor este.

20. Domnul pomenindu-ne pe noi ne-au blagoslovit, blagoslovit-au casa lui Israil, blagoslovit-au casa lui Aaron.

21. Blagoslovit-au pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Adaugă Domnul spre voi, spre voi şi spre fiii voştri.

23. Blagosloviţi sunteţi voi Domnului, Celui ce au făcut cerul şi pământul.

24. Cerul cerului Domnului iar pământul l-au dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morţi Te vor lăuda Doamne, nici toţi cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi cei vii bine vom cuvânta pe Domnul de acum şi până în veac.

Psalmul 114 Al Lui David

1. Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,
2. Că au plecat urechea Sa mie, şi în zilele mele îl voi chema.
3. Cuprinsum-au durerile morţii, primejdiile iadului m-au aflat, necaz şi durere am aflat.
4. Şi Numele Domnului am chemat. O Doamne! Izbăveşte sufletul meu.
5. Milostiv este Domnul şi drept, şi Dumnezeul nostru miluieşte.
6. Cel ce păzeşte pe prunci, Domnul; smeritu-m-am şi m-a mântuit.
7. Întoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine au făcut ţie.
8. Că au scos sufletul meu din moarte, ochii miei din lacrimi şi picioarele mele din alunecare.
9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în latura celor vii.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 115 Al Lui David

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit, şi eu m-am smerit foarte.
2. Şi eu am zis întru spaima mea: tot omul este mincinos.
3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate care mi-

au dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua şi Numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voi da înaintea a tot norodului Lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

7. O, Doamne, eu sluga Ta, eu sluga Ta şi fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele.

8. Ţie voi jertfi de laudă şi întru Numele Domnului voi chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui.

10. În curţile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

Psalmul 116 Al Lui David

1. Lăudaţi pe Domnul toate neamurile, lăudaţi-L pe El toate noroadele.

2. Că s-au întărit mila Lui peste noi şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Psalmul 117 Al Lui David

1. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică dar casa lui Israil că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Să zică casa lui Aaron că este bun, că în veac

este mila Lui.

4. Să zică toţi cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

5. Întru strâmtorare fiind eu am chemat pe Domnul, şi Domnul m-a auzit şi m-a scos la lărgime.

6. Domnul este mie ajutor şi nu mă voi teme ce-mi va face mie omul?

7. Domnul este mie ajutor, şi eu voi privi asupra vrăjmaşilor mei.

8. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Mai bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m-au încunjurat şi întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Încunjurând m-au încunjurat şi întru numele Domnului i-am sfărâmat pe ei.

12. Încunjuratu-m-au ca albinele fagurul dar s-au stins ca focul cel de spini şi întru Numele Domnului i-am biruit pe ei.

13. Împins fiind cu mare putere, m-am povârnit să cad şi Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea şi lauda mea este Domnul şi s-a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie şi de mântuire se aude în locaşurile drepţilor.

16. Dreapta Domnului a făcut puterea, dreapta Domnului m-a înălţat, dreapta Domnului a făcut puterea.

17. Nu voi muri ci voi fi viu şi voi vesti lucrurile

Domnului.

18. Certând Domnul, m-a certat cu asprime dar morţii nu m-a dat.

19. Deschideţi mie porţile dreptăţii şi intrând într-însele mă voi mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra printr-însa.

21. Mărturisi-mă-voi Ţie, că m-ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Piatra pe care au dispreţuit-o ziditorii, aceasta a ajuns a fi în capul unghiului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta şi este minunată întru ochii noştri.

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm şi să ne veselim într-însa. O, Doamne, mântuieşte! O, Doamne, dă-ne prosperitate!

25. Bine este cuvântat Cel ce vine întru Numele Domnului. Blagoslovitu-v-am pe voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul şi s-a arătat nouă.

27. Tocmiţi sărbătoare cu înfrumuseţări până la cornurile Altarului.

28. Dumnezeul meu eşti Tu şi mă voi mărturisi Ţie; Dumnezeul meu eşti Tu şi Te voi înălţa. Mărturisi-mă-voi Ţie că m-ai auzit şi Te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a şasesprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 1:

Altă lume te aşteaptă suflete şi Judecătorul care va să vădească cele ascunse ale tale şi rele. Deci, nu rămâne întru aceste de aici ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie şi mă mântuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, şi de răni fără de număr ale greşalelor, rogu-mă Ţie milostive Hristoase, doftorul bolnavilor, cercetează, tămăduieşte şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Suflete al meu, căci zaci fără de grijă, lenevindute? Căci nu porţi grijă de răutăţile ce ai făcut întru această viaţă? Nevoieşte-te de te îndreptează mai înainte până nu-ţi închide uşa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei şi strigă: Nădejdea deznădăjduiţilor, mântuieşte-mă pe mine care mult ţi-am greşit, preacurată Stăpână.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cele smerite priveşti şi cu ochiul Tău cel a toate văzător cauţi spre toată zidirea, Ţie am plecat grumazul sufletului şi al trupului şi Ţie ne rugăm, Sfinte al sfinţilor: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru

sfânt lăcaşul Tău şi ne blagosloveşte pe noi pe toţi şi ne iartă nouă toată greşeala cea cu voie şi cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruieşte-ne nouă, Doamne, umilinţă, dăruieşte-ne lacrimi duhovniceşti din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe, dăruieşte mare mila Ta peste toată lumea Ta şi peste noi nevrednicii robii Tăi! Că binecuvântat şi preaproslăvit este numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A ŞAPTESPREZECEA

Psalmul 118 Al Lui David

1. Fericiţi cei fără prihană în cale care umblă în legea Domnului.

2. Fericiţi cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima îl vor căuta pe Dânsul.

3. Că nu cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile Tale ca să le păzească foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele să păzească îndreptările Tale.

6. Atunci nu mă voi ruşina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

7. Mărturisi-mă-voi Ţie întru îndreptarea inimii, ca să mă învăţ judecăţile dreptăţii Tale.

8. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârşit.

9. Întru ce-ţi va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

10. Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.

12. Bine eşti cuvântat Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate judecăţile

gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca întru toată bogăţia.

15. Întru poruncile Tale mă voi deprinde şi voi cunoaşte căile Tale.

16. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

17. Răsplăteşte robului Tău, viază-mă şi voi păzi cuvintele Tale.

18. Descoperă ochii mei şi voi cunoaşte minunile din legea Ta.

19. Nemernic sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecăţile Tale în toată vremea.

21. Certat-ai pe cei mândri, blestemaţi cei ce se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

23. Pentru că au şezut boierii şi asupra mea cleveteau iar robul Tău se învăţa întru îndreptările Tale.

24. Că mărturiile Tale cugetarea mea este şi sfaturile mele îndreptările Tale.

25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău.

26. Căile mele le-am mărturisit şi m-ai auzit, învaţă-mă îndreptările Tale.

27. Calea îndreptărilor Tale fă să o înţeleg şi mă voi deprinde întru minunile Tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întă-

reşte-mă întru cuvintele Tale.

29. Calea nedreptăţii depărtează-o de la mine şi cu legea Ta mă miluieşte.

30. Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale n-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă ruşina.

32. Pe calea poruncilor Tale am alergat când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea îndreptărilor Tale şi o voi căuta pe dânsa totdeauna.

34. Înţelepţeşte-mă şi voi căuta legea Ta şi o voi păzi pe ea cu toată inima mea.

35. Povăţuieşte-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vadă deşertăciunea, în calea Ta mă viază.

38. Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta.

39. Şterge ocara mea de care îmi pare rău că judecăţile Tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

41. Şi să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după Cuvântul Tău.

42. Şi voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit întru cuvintele Tale.

43. Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

44. Şi voi păzi legea Ta pururea, în veac şi în veacul veacului.

45. Şi am umblat întru lărgime că poruncile Tale am căutat.

46. Şi am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraţilor şi nu m-am ruşinat.

47. Şi am cugetat la poruncile Tale care le-am iubit foarte.

48. Şi am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, care le-am iubit, şi m-am deprins întru îndreptările Tale.

49. Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea căci Cuvântul Tău m-a înviat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte iar eu de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne, şi m-am mângâiat.

53. Mâhnire m-a cuprins despre cei păcătoşi care părăsesc legea Ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de Numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie că îndreptările Tale am căutat.

57. Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feţei Tale cu toată inima mea,

miluieşte-mă după Cuvântul Tău.

59. Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gătitu-m-am şi nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale.

61. Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu şi legea Ta n-am uitat.

62. În miezul nopţii m-am sculat să mă mărturisesc Ţie spre judecăţile dreptăţii Tale.

63. Părtaş sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine şi celor ce păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările Tale mă învaţă.

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după Cuvântul Tău.

66. Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă mă învaţă că poruncile Tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m-am smerit eu am greşit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68. Bun eşti Tu Doamne şi întru bunătatea Ta mă învaţă îndreptările Tale.

69. Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea mândrilor iar eu cu toată inima voi cerca poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor iar eu la legea Ta am cugetat.

71. Bine este mie că m-ai smerit ca să mă învăţ îndreptările Tale.

72. Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur şi de argint.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Starea Întâia

73. Mâinile Tale m-au făcut şi m-au zidit, înţelepţeşte-mă şi mă voi învăţa poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea şi se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscut-am Doamne că drepte sunt judecăţile Tale şi întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după Cuvântul Tău robului Tău.

77. Să-mi vie mie îndurările Tale şi voi fi viu, că legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se ruşineze cei mândri că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea, iar eu mă voi învăţa întru poruncile Tale.

79. Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine şi cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale ca să nu mă ruşinez.

81. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

82. Sfârşitu-s-au ochii mei întru Cuvântul Tău, zicând: «când mă vei mângâia?»

83. Că m-am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate m-au gonit, ajută-mi.

87. Puţin de nu m-au sfârşit pe mine pe pământ iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă şi voi păzi mărturiile gurii Tale.

89. În veac, Doamne, Cuvântul Tău rămâne în ceri.

90. În neam şi în neam adevărul Tău, întemeiat-ai pământul şi rămâne.

91. Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie.

92. Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atuncea aş fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările Tale că într-însele m-ai înviat.

Starea A Doua

94. Al Tău sunt eu, mântuieşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii să mă piarză, mărturiile Tale am cunoscut.

96. A tot sfârşitul am văzut sfârşit, desfătată este porunca Ta foarte.

97. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţe-

les, că mărturiile Tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile Tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea gurii mele.

104. Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta şi lumină cărărilor mele.

106. Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.

107. Smeritu-m-am până în sfârşit, Doamne, înviază-mă după Cuvântul Tău.

108. Cele de bună voie ale gurii mele bine le voieşte Doamne şi judecăţile Tale mă învaţă.

109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n-am uitat.

110. Pus-au păcătoşii cursă mie şi de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege i-am urât şi legea Ta am iubit.

114. Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu,

întru cuvintele Tale am nădăjduit.

115. Depărtaţi-vă de la mine cei ce vicleniţi şi voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă după Cuvântul Tău şi mă înviază şi nu mă ruşina pe mine de la aşteptarea mea.

117. Ajută-mi şi mă voi mântui şi voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.

118. Defăimat-ai pe toţi cei ce se depărtează de la îndreptările Tale că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pe toţi păcătoşii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele că de judecăţile Tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată şi dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primeşte pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta şi spre Cuvântul dreptăţii Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta şi întru îndreptările Tale mă învaţă.

125. Robul Tău sunt eu, înţelepţeşte-mă şi voi cunoaşte mărturiile Tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul şi topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-au cercat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează şi înţelepţeşte pe prunci.

131. Gura mea am deschis şi am tras duh, că poruncile Tale am dorit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Starea A Treia

132. Caută spre mine şi mă miluieşte, după judecata celor ce iubesc Numele Tău.

133. Paşii mei îndreptează-i după Cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăveşte-mă de clevetirea oamenilor şi voi păzi poruncile Tale.

135. Faţa Ta arată-o peste robul Tău şi mă învaţă îndreptările Tale.

136. Izvoare de ape au izvorât ochii mei pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept eşti Doamne şi drepte sunt judecăţile Tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale şi adevărul foarte.

139. Topitu-m-a râvnirea Ta că au uitat cuvintele Tale vrăjmaşii mei.

140. Cu foc lămurit este Cuvântul Tău foarte şi robul Tău L-au iubit pe El.

141. Mai tânăr sunt eu şi defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta este dreptate în veac şi legea Ta adevărul.

143. Necazuri şi nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt gândirea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac, înţelepţeşte-mă şi voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea:« auzi-mă Doamne, îndreptările Tale voi căuta».

146. Strigat-am către Tine: «mântuieşte-mă şi voi păzi mărturiile Ta-le».

147. Apucat-am înainte fără de vreme şi am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineaţă ca să cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă înviază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă goneau fărădelege şi de la legea Ta s-au depărtat.

151. Aproape eşti Tu, Doamne, şi toate căile Tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea şi mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. Judecă judecata mea şi mă izbăveşte, pentru Cuvântul Tău mă înviază.

155. Departe este de la păcătoşi mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă înviază.

157. Mulţi sunt cei ce mă gonesc şi mă necăjesc, de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei neînţelegători şi mă topeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

160. Începătura cuvintelor Tale este adevărul şi în veac toate judecăţile dreptăţii Tale.

161. Boierii m-au gonit în zadar şi de cuvintele Tale s-a înfricoşat inima mea.

162. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât şi m-am scârbit iar legea Ta am iubit.

164. De şapte ori în zi Te-am lăudat pentru judecăţile dreptăţii Tale.

165. Pace multă este celor ce iubesc legea Ta şi nu este lor sminteală.

166. Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după Cuvântul Tău mă înţelepţeşte.

170. Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după Cuvântul Tău mă izbăveşte.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă când mă vei învăţa îndreptările Tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele Tale că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a şaptesprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 2:

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca şi fiul cel curvar! Primeşte-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strig Ţie, Hristoase Mântuitorule, glasul vameşului: milostiv fii mie ca şi aceluia, şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce am trebuinţă de sprijineala cea de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă!

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Atotputernice şi Făcătorule a toate, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul milei, Cela ce ai zidit pe om din pământ şi l-ai arătat pe el după chipul şi asemănarea Ta, ca şi prin el să se slăvească pe pământ mare încuviinţat numele Tău; şi fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor Tale, zidindu-l iarăşi a doua oară pe el mai spre bine, întru Hristosul tău, l-ai suit în ceruri; mulţămescu-Ţi că ai înmulţit spre slava Ta şi nu m-ai dat pe mine vrăjmaşilor mei care caută desăvârşit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m-ai lăsat să pier împreună cu fără de legile mele. Deci acum mult Milostive şi Iubitorule de bine, Doamne, Care nu voieşti moartea păcătosului ci aştepţi întoarcerea ca să-l primeşti, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuţi şi tămăduieşti pe cei zdrobiţi, întoarce-mă şi pe mine la pocăinţă şi fiind căzut mă ridică, şi zdrobit fiind, vindecă-mă. Adu-ţi aminte de îndurările Tale şi de cea din veci a ta necuprinsă bunătate şi uită cele ne-numărate ale mele fără de legi care cu lucrul şi cu cuvântul le-am săvârşit. Dezleagă împietrirea inimii mele şi-mi dă mie lacrimi de umilinţă spre curăţirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă Doamne, ia aminte Iubitorule de oameni! Milostiveşte-te Îndurate şi, de tirania patimilor care împărăţesc întru mine, slobozeşte ticălosul meu suflet. Şi să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmaşul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpeşte de sub stăpânirea lui şi împărăţeşte Tu întru mine Bunule şi Iubitorule de

oameni Doamne şi cu totul să fiu al Tău şi binevoieşte să vieţuiesc de acum după voia Ta. Şi, prin cea negrăită bunătate a Ta, dă-mi curăţire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, linişte sufleteştilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândeţe, credinţă nefăţarnică şi înfrânare preacuprinzătoare şi mă umple de rodurile tuturor bunătăţilor cu darul Preasfântului Tău Duh. Şi să nu mă ridici pe mine întru înjumătăţirea zilelor mele, nici să-mi răpeşti sufletul meu neîndreptat şi negătit; ci mă fă desăvârşit cu săvârşirea Ta şi aşa mă scoate dintru această viaţă; ca, trecând cu darul Tău, fără de opreală, începătoriile şi stăpâniile întunerecului, să privesc şi eu frumuseţea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale, împreună cu toţi sfinţii Tăi, întru carii s-a sfinţit şi s-a proslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău în veci. Amin.

CATISMA A OPTSPREZECEA

Psalmul 119 Al Lui David

1. Către Domnul, când m-am necăjit am strigat şi m-au auzit.
2. Doamne, izbăveşte sufletul meu de buzele nedrepte şi de limba vicleană.
3. Ce se va da ţie şi ce se va adauge ţie spre limba vicleană?
4. Săgeţile celui puternic sunt ascuţite cu cărbuni pustniceşti.
5. Vai mie că nemernicia mea s-a îndelungat (că pribegia mea sa prelungit), sălăşluitu-m-am cu sălaşele lui Chidar.
6. Mult a nemernicit sufletul meu. Cu cei ce urau pacea eram făcător de pace.
7. Când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Psalmul 120 Al Lui David

1. Ridicat-am ochii miei la munţi, de unde va veni ajutorul meu.
2. Ajutorul meu De la Domnul, Cel ce au făcut cerul şi pământul.
3. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici să dormiteze Cel ce te păzeşte.
4. Iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzeşte pe Israil.

5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperemânt ţie peste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta, de acum şi până în veac.

Psalmul 121 Al Lui David

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: «în casa Domnului vom merge».

2. Stând erau picioarele noastre în curţile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul cel ce se zideşte ca o cetate, a căruia împărtăşirea lui este dimpreună.

4. Că acolo s-au suit seminţiile, seminţiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisească Numelui Domnului.

5. Că acolo au şezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebaţi dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului şi îndestulare celor ce te iubesc pe tine.

7. Fie pace întru puterea ta şi îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru fraţii mei şi pentru vecinii mei, am grăit adică pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ţie.

Psalmul 122 Al Lui David

1. Cătră Tine am ridicat ochii miei, Cel ce locuieşti în cer.

2. Iată, precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sânt ochii slujnicei în mâinile stăpânei sale, aşa ochii noştri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

3. Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă.

4. Prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare şi hulă celor mândri.

Psalmul 123 Al Lui David

1. De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică adică Israil.

2. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când s-au ridicat oamenii asupra noastră.

3. Iată, de vii ne-ar fi înghiţit pe noi când s-a iuţit mânia Lui peste noi.

4. Iată, apa ne-ar fi înecat pe noi, pârâu a trecut sufletul nostru.

5. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

6. Bine este cuvântat Domnul Care nu ne-au dat pe noi spre vânarea dinţilor lor.

7. Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru Numele Domnului, Cel ce au făcut cerul şi pământul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 124 Al Lui David

1. Cei ce se nădăjduiesc întru Domnul, ca muntele Sionului; nu se va clătina în veac cel ce locuieşte în Ierusalim.

2. Munţii împrejurul lui şi Domnul împrejurul norodului Său, de acum şi până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoşilor peste soarta drepţilor ca să nu-şi tinză drepţii întru fără de legi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni şi celor drepţi cu inima.

5. Iară pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea. Pace peste Israel.

Psalmul 125al Lui David

1. Când au întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiaţi.

2. Atuncea s-a umplut de bucurie gura noastră şi limba noastră de veselie; atuncea vor grăi întru neamuri: «mărit-au Domnul a face cu dânşii».

3. Mărit-au Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Întoarce Doamne robia noastră, ca pâraiele în

austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând, mergeau şi plângeau, aruncând seminţele sale, şi venind, vor veni cu bucurie, luându-şi mănunchile sale.

Psalmul 126 Al Lui David

1. De nu va zidi Domnul casa, în deşert se ostenesc cei ce o zidesc; de nu va păzi Domnul cetatea, în deşert va priveghea cel ce o păzeşte.

2. În deşert vă sculaţi dis-de-dimineaţă, şi vă culcaşi târziu, cei ce mâncaţi pâinea durerii. Domnul va da iubiţilor Săi somn.

3. Iată moştenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui. Iată, fiii sunt moştenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplătire.

4. Ca săgeţile în mâna celui puternic, aşa sunt fiii tinereţilor.

5. Fericit este care-şi va umple tolba sa cu ele; nu se vor ruşina când vor grăi vrăjmaşilor săi în porţi.

Psalmul 127 Al Lui David

1. Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

2. Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit eşti şi bine va fi ţie.

3. Muierea ta ca o vie rodită în laturile casei tale, fiii tăi ca nişte tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale.

4. Iată, aşa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.

5. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale.

6. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Psalmul 128 Al Lui David

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele, zică adică Israil.

2. De multe ori s-au luptat cu mine din tinereţile mele şi nu m-au biruit.

3. Peste spatele meu au lucrat păcătoşii, îndelungat-a fărădelegea sa.

4. Domnul cel drept au tăiat grumajii păcătoşilor.

5. Să se ruşineze şi să se întoarcă înapoi toţi cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pe casă, care mai înainte de smulgere s-au uscat,

7. De care nu şi-a umplut mâna sa cel ce seceră şi sânul său cel ce adună mănunchile.

8. Şi n-au zis cei ce treceau: «blagoslovenia Domnului peste voi, blagoslovit-am pe voi întru Numele Domnului».

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 129 Al Lui David

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne; Doamne, auzi glasul meu.

2. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

3. De te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

4. Pentru Numele Tău Te-am răbdat, Doamne, aşteptat-a sufletul meu spre Cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

5. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii, să nădăjduiască Israil spre Domnul.

6. Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israil de toate fără de legile lui.

Psalmul 130 Al Lui David

1. Doamne, nu s-a înălţat inima mea, nici s-au înălţat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

2. De nu m-am smerit cu gândul ci am înălţat sufletul meu, precum este cel înţărcat spre maica lui, aşa vei răsplăti spre sufletul meu.

3. Nădăjduiască Israil spre Domnul, de acum şi până în veac.

Psalmul 131 Al Lui David

1. Adu-ţi aminte, Doamne, de David şi de toate

blândeţele lui.

2. Cum s-a jurat Domnului şi a făgăduit Dumnezeului lui Iacob:

3. Nu voi intra în locaşul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă;

4. Nu voi da somn ochilor mei şi genelor mele dormitare,

5. Şi odihnă tâmplelor mele, până ce voi afla locul Domnului, lăcaşul Dumnezeului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pe ea în Efrata, aflatu-o-am pe ea în câmpii dumbrăvii. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în ţarina lui Iaar.

7. Intra-vom în lăcaşurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu şi chivotul sfinţirii Tale.

9. Preoţii Tăi se vor îmbrăca cu dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci faţa Unsului Tău.

11. Juratu-s-a Domnul lui David cu adeverinţă şi nu se va lepăda de dânsa: «din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi aşezământul de lege al Meu şi mărturiile acestea ale Mele, în care ăi voi învăţa pe ei, şi fiii lor până în veac vor şedea pe scaunul tău».

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-au pe el spre lăcaş Lui:

14. «Aceasta este odihna Mea în veacul veacu-

lui, aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pe săracii lui îi voi sătura cu pâine.

16. Preoţii lui voi îmbrăca cu mântuire şi cuvioşii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi face să răsară cornul lui David, gătit-am luminător Unsului Meu.

18. Pe vrăjmaşii Lui îi voi îmbrăca cu ruşine şi peste Dânsul va înflori sfinţenia Mea».

Psalmul 132 Al Lui David

1. Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui fraţii împreună.

2. Ca mirul pe cap, cel ce se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe marginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roua Ermonului ce se pogoară pe munţii Sionului. Că acolo au poruncit Domnul blagoslovenia şi viaţa până în veac.

Psalmul 133 Al Lui David

1. Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopţi ridicaţi mâinile voastre la cele sfinte şi binecuvântaţi pe Domnul.

3. Blagoslovite-va Domnul din Sion, Cel ce au fă-

cut cerul şi pământul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a optsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul glas 2:

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere şi îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilinţă duhovnicească ca să strig către Tine: Milostive iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuieşte-mă!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu, curvarul, m-am însoţit cu ele. Dăruieşte-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu-ţi întoarce Stăpână faţa ta de către mine care mă rog ţie ci, ca o milostivă Maică a înduratului Dumnezeu, sârguieşte-te mai înainte de sfârşit, dă-mi întoarcere ca să mă mântuiesc prin tine. Că tu eşti mântuirea mea şi nădejdea mea cea neruşinată, Doamna mea.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă certi. Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu Celui viu, miluieşte-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijilivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul,

malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăzneţul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni şi vrednicul de toată munca şi de gheenă şi de pe-deapsă. Pentru mulţimea atâtor greşeli ale mele, nu mă pune sub mulţimea muncilor, Izbăvitoriule, ci mă miluieşte că sunt neputincios şi cu sufletul şi cu trupul şi cu socoteala şi cu gândul. Şi mă mântuieşte pe mine nevrednicul robul Tău, cu judecăţile care le ştii, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor care din veci bine Ţi-au făcut Ţie spre plăcere. Că bine eşti cuvântat întru toţi vecii. Amin.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

Psalmul 134 Al Lui David

1. Lăudaţi Numele Domnului, lăudaţi slugi pe Domnul.
2. Cei ce staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.
3. Lăudaţi pe Domnul, că este bun Domnul.
4. Cântaţi Numelui Lui că este bun.
5. Că pe Iacob au ales Lui-şi Domnul.
6. Pe Israel spre moştenire Lui-şi.
7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.
8. Şi Domnul nostru peste toţi dumnezeii.
9. Toate câte au vrut Domnul au făcut, în ceri şi pe pământ.
10. În mări şi întru toate adâncurile.
11. Ridicând nori de la marginea pământului.
12. Fulgerele spre ploaie le-au făcut.
13. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.
14. Carele au bătut cele întâi născute ale Eghipetului.
15. De la om până la dobitoc.
16. Trimis-au semne şi minuni în mijlocul tău Eghipete.
17. Întru Faraon şi întru toate slugile lui.
18. Carele au bătut neamuri multe.
19. Şi au ucis împăraţi tari.
20. Pe Sion împăratul Amoreilor.
21. Şi pe Og împăratul Vasanului.

22. Şi toate împărăţiile lui Hanaan.
23. Şi au dat pământul lor moştenire.
24. Moştenire lui Israil norodului Său.
25. Doamne, Numele Tău este în veac.
26. Şi pomenirea Ta în neam şi în neam.
27. Că va judeca Domnul pe norodul Său.
28. Şi spre slugile Sale se va umili.
29. Idolii păgânilor, argint şi aur, lucruri de mâini omeneşti.
30. Gură au şi nu vor grăi.
31. Ochi au şi nu vor vedea.
32. Urechi au şi nu vor auzi.
33. Că nu este duh în gura lor.
34. Asemenea lor să fie cei ce fac pe aceştia.
35. Şi toţi cei ce se nădăjduiesc într-înşii.
36. Casa lui Israil, binecuvântaţi pe Domnul!
37. Casa lui Aaron, binecuvântaţi pe Domnul!
38. Casa lui Levi, binecuvântaţi pe Domnul!
39. Cei ce vă temeţi de Domnul, binecuvântaţi pe Domnul!
40. Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuieşte în Ierusalim.

Psalmul 135 Al Lui David

1. Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Mărturisiţi-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui.
3. Mărturisiţi-vă Domnului domnilor, că în veac

este mila Lui.

4. Celui ce face minuni mari Unuia, că în veac este mila Lui.

5. Celui ce au făcut cerurile cu înţelegere, că în veac este mila Lui.

6. Celui ce au întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui.

7. Celui ce au făcut luminători mari, Unuia, că în veac este mila Lui.

8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

9. Luna şi stelele spre stăpânirea nopţii, că în veac este mila Lui.

10. Celui ce au bătut Eghipetul cu cei întâiu născuţi ai lor, că în veac este mila Lui.

11. Şi au scos pe Israil din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12. Cu mână tare şi cu braţ înalt, că în veac este mila Lui.

13. Celui ce au împărţit Marea Roşie întru despărţituri, că în veac este mila Lui.

14. Şi au trecut pe Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15. Şi au scuturat pe Faraon şi puterea lui în marea Roşie, că în veac este mila Lui.

16. Celui ce au trecut norodul Lui în pustie, că în veac este mila Lui.

17. Celui ce au bătut împăraţi mari, că în veac este mila Lui.

18. Şi au omorât împăraţi tari, că în veac este

mila Lui.

19. Pe Sion împăratul Amoreilor, că în veac este mila Lui.

20. Şi pe Og împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21. Şi le-au dat pământul lor moştenire, că în veac este mila Lui.

22. Moştenire lui Israil slugii Sale, că în veac este mila Lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-au pomenit pe noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. Şi ne-au izbăvit pe noi de vrăjmaşii noştri, că în veac este mila Lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26. Mărturisiţi-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila Lui.

Psalmul 136 Al Lui David

1. La râul Vavilonului, acolo am şezut şi am plâns când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robit pe noi, cuvinte de cântări şi cei ce ne-au dus pe noi: «Cântare cântaţi nouă din cântările Sionului».

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înainte Ierusalimul ca întru începutul veseliei mele.

7. Adu-ţi aminte, Doamne, de fiii lui Edom în ziua Ierusalimului care ziceau:

8. «Stricaţi-l, stricaţi-l până la temeliile lui»!

9. Fata Vavilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplăti ţie răsplătirea ta care ai răsplătit nouă.

10. Fericit este carele va apuca şi va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 137 Al Lui David

1. Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea şi înaintea Îngerilor voi cânta Ţie că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voi la Biserica Ta cea sfântă şi mă voi mărturisi Numelui Tău întru mila ta şi adevărul tău că ai mărit peste tot Numele cel sfânt al Tău.

3. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi; înmulţi-mă-vei în sufletul meu cu puterea Ta.

4. Mărturisească-se Ţie, Doamne, toţi împăraţii pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale.

5. Şi să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul şi la cele smerite priveşte şi cele înalte de departe le cunoaşte.

7. De voi merge în mijlocul necazului mă vei învia; peste mânia vrăjmaşilor mei întins-ai mâinile Tale şi m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 138 Al Lui David

1. Doamne, cercatu-m-ai şi m-ai cunoscut; Tu ai cunoscut şederea mea şi scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea şi funia mea Tu o ai iscodit şi toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleşug în limba mea.

4. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pe urmă şi cele de demult.

5. Tu m-ai zidit şi ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunată s-a făcut ştiinţa Ta de către mine, întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Şi de la faţa Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în ceri, Tu acolo eşti; de mă voi pogorî în iad, de faţă eşti.

9. De voi lua aripile mele de dimineaţă şi mă voi sălăşlui la marginile mării.

10. Că şi acolo mâna Ta mă va povăţui şi mă va ţinea dreapta Ta.

11. Şi am zis: au doară întunerecul mă va acoperi? Şi noaptea este luminare întru desfătăciunea

mea.

12. Că întunerecul nu se va întuneca de la Tine şi noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunerecul ei, aşa şi lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m-ai din pântecele maicii mele.

14. Mărturisi-mă-voi Ţie, că cu înfricoşare Te-ai minunat, minunate sunt lucrurile Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte.

15. Nu s-a ascuns osul meu de la Tine care l-ai făcut întru ascuns, şi statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l-au văzut ochii Tăi şi în cartea Ta toţi se vor scrie; în zile se vor zidi şi nimenea întru dânşii.

17. Iar mie foarte îmi sunt cinstiţi prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.

18. Număra-voi pe dânşii şi mai mult decât nisipul se vor înmulţi; sculatu-m-am şi încă sunt cu Tine.

19. De vrei să omori pe păcătoşi, Dumnezeule; bărbaţii sângiuirilor depărtaţi-vă de la mine.

20. Că pricinuitori sunteţi întru gânduri, lua-vor întru deşertăciuni cetăţile tale.

21. Au nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât şi asupra vrăjmaşilor Tăi m-am topit?

22. Cu urâciune desăvârşit i-am urât pe ei, neprieteni mi s-au făcut mie.

23. Ispiteşte-mă Dumnezeule şi cunoaşte inima mea, cearcă-mă şi cunoaşte cărările mele.

24. Şi vezi, de este calea fărădelegii întru mine

şi mă îndreptează în calea cea veşnică.

Psalmul 139 Al Lui David

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăveşte.
2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.
3. Ascuţit-a limba sa ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor.
4. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepţi mă scoate, care au gândit să împiedice paşii mei.
5. Ascuns-au mândrii cursă mie şi cu funii au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare smintele mi-au pus mie.
6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu eşti Tu; ascultă Doamne glasul rugăciunii mele.
7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război.
8. Să nu mă dai ,Doamne, de la dorirea mea, celui păcătos; gândit-au împotriva mea, să nu mă părăseşti, ca nu cândva să se înalţe.
9. Capul încunjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pe dânşii.
10. Cădea-vor peste dânşii cărbuni, cu foc îi vei surpa pe dânşii în ticăloşii şi nu vor putea răbda.
11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ, pe bărbatul nedrept, relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscut-am că va face Domnul judecată săracilor şi izbândă lipsiţilor.

13. Însă drepţii se vor mărturisi Numelui Tău şi vor locui drepţii cu faţa Ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 140 Al Lui David

1. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele când strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, (*să-Ţi fie plăcută ca*) jertfă de seară.

3. Pune Doamne strajă gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

6. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra iar untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

7. Că încă şi rugăciunea mea este întru bune vrerile lor; înghiţitu-s-au lângă piatră judecătorii lor.

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

9. Căci către Tine Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

10. Păzeş-te-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelele celor ce fac fărădelege.

11. Cădea-vor în mreaja sa păcătoşii, deosebi sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141 Al Lui David

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

3. Când lipsea dintru mine duhul meu, şi Tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama de-a dreapta şi am privit şi nu era cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga de la mine şi nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către Tine Doamne, zis-am: Tu eşti nădejdea mea, partea mea eşti în pământul celor vii.

8. Ia aminte spre rugăciunea mea că m-am smerit foarte.

9. Izbăveşte-mă de cei ce mă gonesc că s-au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniţă sufletul meu ca să se mărturisească Numelui Tău.

11. Pe mine mă aşteaptă drepţii până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 142 Al Lui David

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta.

2. Şi să nu intri la judecată cu robul Tău că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmaşul sufletul meu, împilat-a la pământ viaţa mea, aşezatu-m-au întru întuneric ca pe morţii veacului.

4. Şi s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit.

6. Tins-am către Tine mâinile mele, însetat-a de Tine sufletul meu, ca un pământ fără de apă.

7. Degrabă auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul meu. Să nu întorci faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt.

8. Auzită fă mie dimineaţa mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Doamne, la Tine am scăpat.

10. Învaţă-mă să fac voia ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

11. Pentru Numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu.

12. Şi întru mila Ta vei nimici pe vrăjmaşii mei şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a nouăsprezecea se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl nostru... apoi: Troparele, Glasul 7:

Mulţumind, Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă.

Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci toată lumea, pe mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fără de număr greşindu-Ţi şi pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu. Îndură-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşalelor mele, de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluieşte (de 40 de ori,) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu patimile Tale ai vindecat patimile mele şi cu rănile Tale ai tămăduit rănile mele, dăruieşte-mi mie, care mult Ţi-am greşit , lacrimi de umilinţă. Amestecă cu trupul meu din miroseala făcătorului de viaţă trupul Tău şi îndulceşte sufletul meu cu cinstit sângele Tău de

amărăciunea cu care m-a adăpat împotrivnicul. Înalţă mintea mea către Tine, care este trasă jos, şi mă ridică din prăpastia pierzării că nu am pocăinţă, nu am umilinţă, nu am lacrimi de mângâiere care întorc fiii la moştenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumeşti, nu pot să caut către Tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei cei către Tine. Ci, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăţilor, dăruieşte-mi pocăinţă desăvârşită şi inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruieşte-mi darul Tău şi de iznoavă înnoieşte întru mine închipuirile icoanei Tale. Părăsitu-Te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieşi spre căutarea mea, întoarce-mă iarăşi la păşunea Ta şi mă numără împreună cu oile turmei Tale cei alese. Hrăneşte-mă pe mine împreună cu dânsele din verdeaţa dumnezeieştilor Tale Taine, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor. Amin.

CATISMA A DOUĂZECEA

Psalmul 143 Al Lui David

1. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învaţă mâinile mele spre oştire, degetele mele spre război.

2. Mila mea şi Scăparea mea, Sprijinitorul meu şi Izbăvitorul meu, Scutitorul meu şi întru El am nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui? Sau fiul omului că îl socoteşti pe el?

4. Omul deşertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munţi şi vor fumega.

6. Fulgeră fulgere şi-i vei risipi pe dânşii, trimite săgeţile Tale şi-i vei tulbura pe ei.

7. Trimite mâna Ta dintru înălţime, scoate-mă şi mă izbăveşte din ape multe, din mâna fiilor celor străini.

8. A cărora gură au grăit deşertăciune şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţii.

9. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ţie, în psaltire cu zece strune voi cânta Ţie.

10. Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce izbăveşti pe David, robul Tău, de sabie cumplită.

11. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna fiilor celor străini, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor este dreapta strâmbătăţii.

12. Ai căror fiii lor ca nişte tinere odrasle înfipte întru tinereţile lor. Fetele lor înfrumuseţate, împodobite ca asemănarea Bisericii.

13. Cămările lor pline, vărsându-se din ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulţindu-se întru ieşirile lor.

14. Boii lor graşi, nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în uliţele lor.

15. Fericit-au pe norodul căruia sânt acestea, fericit este norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Psalmul 144 Al Lui David

1. Înălţa-te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu, şi bine voi cuvânta Numele Tău în veac şi în veacul veacului.

2. În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda Numele Tău în veac şi în veacul veacului.

3. Mare este Domnul şi lăudat foarte şi slavei Lui nu este sfârşit.

4. Neamul şi neamul vor lăuda lucrurile Tale şi puterea Ta vor vesti.

5. Mare cuviinţa slavei sfinţirii Tale vor grăi şi minunile Tale vor povesti.

6. Şi puterea celor înfricoşate ale Tale vor spune şi slava Ta vor povesti.

7. Pomenirea mulţimii bunătăţii Tale vor vesti şi de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung

răbdători şi mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor şi îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Mărturisească-se Ţie, Doamne, toate lucrurile Tale şi cuvioşii Tăi bine să Te cuvinteze.

11. Slava Împărăţiei Tale vor spune şi puterea Ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omeneşti puterea Ta şi slava marii cuviinţei Împărăţiei Tale.

13. Împărăţia Ta este Împărăţie a tuturor veacurilor şi stăpânia Ta întru tot neamul şi neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

15. Sprijineşte Domnul pe toţi cei ce cad şi îndreptează pe toţi cei surpaţi.

16. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc şi Tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi Tu mâna Ta şi saturi pe tot cel viu de bunăvoinţă.

18. Drept este Domnul întru toate căile Sale şi cuvios întru toate lucrurile Sale.

19. Aproape este Domnul de toţi cei ce-L cheamă pe El, de toţi cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

20. Voia celor ce se tem de El va face şi rugăciunea lor va auzi şi-i va mântui pe dânşii.

21. Păzeşte Domnul pe toţi cei ce-L iubesc pe El şi pe toţi păcătoşii va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea şi bine să cuvinteze tot trupul Numele cel sfânt al Lui în veac

şi în veacul veacului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 145 Al Lui David

1. Laudă suflete al meu pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

2. Nu vă nădăjduiţi spre boieri, spre fiii oamenilor întru care nu este mântuire.

3. Ieşi-va duhul lui şi se va întoarce în pământul său.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui.

6. Spre Cel ce au făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele ce sunt într-însele.

7. Spre Cel ce păzeşte adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiţi, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pe cei ferecaţi în obezi, Domnul înţelepţeşte orbii, Domnul ridică pe cei surpaţi, Domnul iubeşte pe cei drepţi, Domnul păzeşte pe cei nemernici.

9. Pe săracul şi pe văduva va primi şi calea păcătoşilor o va pierde.

10. Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Sioane, în neam şi în neam.

Psalmul 146 Al Lui David

1. Lăudaţi pe Domnul că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să i se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va aduna.

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiţi la inimă şi leagă zdruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulţimea stelelor şi lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru şi mare este tăria Lui şi priceperii Lui nu este număr.

6. Cel ce primeşte pe cei blânzi, Domnul, şi smereşte pe cei păcătoşi până la pământ.

7. Începeţi a cânta Domnului întru mărturisire, cântaţi Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce găteşte pământului ploaie, Celui ce răsare în munţi iarbă şi pajişte spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor şi puilor corbilor celor ce-L cheamă pe El.

10. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

11. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Psalmul 147 Al Lui David

1. Laudă Ierusalime pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.

2. Că au întărit încuietorile porţilor tale, blagoslovit-au pe fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace şi cu grăsime de grâu te-au săturat.

4. Cel ce trimite Cu-vântul său pământului, degrab aleargă Cuvântul Lui.

5. Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenuşa.

6. Al Celui ce pune ghiaţa Sa ca pâinile, împotriva feţei gerului Lui cine va suferi?

7. Trimite-va Cuvântul Său şi le va topi pe ele, sufla-va Duhul Lui şi vor curge ape.

8. Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacov, iar îndreptările şi judecăţile Sale lui Israel.

9. Nu au făcut aşa la tot neamul şi judecăţile Sale nu le-au arătat lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Psalmul 148 Al Lui David

1. Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte.

2. Lăudaţi pe el toţi Îngerii Lui, lăudaţi pe El toate puterile Lui.

3. Lăudaţi pe El soarele şi luna, lăudaţi pe El toate stelele şi lumina.

4. Lăudaţi pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri să laude Numele Domnului.

5. Că El au zis şi s-au făcut, El au poruncit şi s-au zidit.

6. Pusu-le-au pe ele în veac şi în veacul veacului, poruncă au pus şi nu va trece.

7. Lăudaţi pe Domnul de pe pământ, balaurii şi toate adâncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, ghiaţa, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul Lui.

9. Munţii şi toate dealurile, lemnele cele roditoare şi toţi chedrii.

10. Fiarele şi toate dobitoacele cele ce se târăsc şi pasările cele zburătoare.

11. Împăraţii pământului şi toate noroadele, domnii şi toţi judecătorii pământului.

12. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude Numele Domnului că s-a înălţat Numele Lui, al Unuia.

13. Mărturisirea Lui pe pământ şi în cer. Şi va înălţa cornul norodului Său.

14. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, norodului ce se apropie de Dânsul.

Psalmul 149 Al Lui David

1. Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioşilor.

2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

3. Să laude Numele lui în horă, în timpină[3] şi în psaltire să-i cânte Lui.

4. Că binevoieşte Domnul întru norodul Său şi va

[3] Timpină - Instrument de cântare, arhaic

înălţa pe cei blânzi întru mântuire.

5. Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă şi se vor bucura întru aşternuturile sale.

6. Înălţările lui Dumnezeu în gâtlejul lor şi săbii de amândouă părţile ascuţite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, mustrări întru noroade.

8. Ca să lege pe împăraţii lor cu obezi şi pe slăviţii lor cu cătuşe de fier.

9. Ca să facă întru dânşii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioşilor Lui.

Psalmul 150 Al Lui David

1. Lăudaţi pe Dumnezeu întru sfinţii Lui, lăudaţi pe El întru tăria puterii Lui.

2. Lăudaţi pe El întru puterile Lui, lăudaţi pe El după mulţimea slavei Lui.

3. Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi pe El în psaltire şi în alăută.

4. Lăudaţi pe El în timpină şi în horă, lăudaţi pe El în strune şi în organ.

5. Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După catisma a douăzecea, se zice: Sfinte Dumnezeule (de trei ori), Preasfântă Treime... Tatăl

nostru… apoi: Troparele, Glasul 6:

Plinirea tuturor bunătăţilor Tu eşti, Hristoase al meu. Umple de veselie şi de bucurie sufletul meu şi mă mântuieşte ca un mult milostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De am greşit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta dar alt Dumnezeu afară de Tine nu ştiu şi nădăjduiesc la milostivirea Ta. Ci mă primeşte pe mine cel ce mă întorc, Milostive Părinte, Fiule Unule Născut şi Duhule Sfinte, ca pe fiul cel curvar şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă scăpare şi fierbinte sprijineală afară de tine nu ştiu. Ci ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi şi mă mântuieşte pe mine robul tău.

Doamne miluieşte (de 40 de ori), şi rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluieşte-mă pe mine păcătosul şi-mi iartă mie nevrednicului robului Tău câte Ţi-am greşit în toată vremea vieţii mele şi până astăzi. Şi orice am păcătuit ca un om: cele cu voie ale mele păcate şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu mintea şi cu gândul, cele din nesocoteală şi din răpire şi din multa mea lenevire şi trândăvire: ori de m-am jurat pe Numele Tău cel sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau

am curvit, sau am minţit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine şi l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de am necăjit şi l-am amărât, sau stând eu la rugăciune şi la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m-am desfătat afară de cuviinţă, sau de am râs nebuneşte, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la măriri deşarte de am gândit, sau la frumuseţe deşartă de am privit şi de dânsa m-am biruit, sau de am bârfit, sau de m-am lenevit la rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deşarte, sau alt-ceva rău de am făcut, pentru că acestea toate şi mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici le ţin minte, miluieşte-mă Doamne şi mi le iartă toate, ca un bun şi iubitori de oameni. Ca în pace să adorm şi să dorm, cântând şi binecuvântând şi slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh. Amin.

PSALMUL 151. Acest psalm deosebi este scris de David şi afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s-a bătut cu Goliat.

Mic eram întru fraţii mei şi mai tânăr în casa tatălui meu. Păscut-am oile tatălui meu.

Mâinile mele au făcut organul şi degetele mele au alcătuit psaltirea.

Şi cine va vesti Domnului meu? Însuşi Domnul,

Însuşi va auzi.

Însuşi au trimis pe Îngerul Său şi m-au luat de la oile tatălui meu şi m-au uns cu untuldelemn al ungerii Sale.

Fraţii mei buni şi mari şi n-au binevoit întru dânşii Domnul.

Ieşit-am întru întâmpinarea celui de alt neam şi m-a blestemat întru idolii săi.

Iar eu, zmulgând sabia de la dânsul, i-am tăiat capul lui şi am ridicat ocara dintru fiii lui Israil.